

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΘ'

Τετάρτη 30 Νοεμβρίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 2097
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Πειραματικό Γυμνάσιο Ζωσιμαίας Σχολής Ιωαννίνων, σελ. 2072, 2077
3. Αναφορά στην απεργία των εργαζομένων και των δημοσιογράφων στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, σελ. 2081, 2095
4. Αναφορά στις αποφάσεις της Κυβέρνησης για την κρατική τηλεόραση, σελ. 2081, 2083, 2084, 2085, 2095

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:
Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2012", σελ. 2067
2. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Κύρωση Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου "Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα", σελ. 2067, 2096

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 2067 - 2085
ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β. , σελ. 2085 - 2097

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί της αναφοράς στην απεργία των εργαζομένων και των δημοσιογράφων στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης:

ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 2095
ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2081

B. Επί της αναφοράς στις αποφάσεις της Κυβέρνησης για την κρατική τηλεόραση:

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 2083, 2085
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 2095
ΝΤΑΛΑΡΑ Ά. , σελ. 2083
ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2081
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 2084

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε. , σελ. 2077
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ. , σελ. 2073, 2074
ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Ι. , σελ. 2075
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 2082, 2084
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε. , σελ. 2087, 2088, 2089
ΚΙΛΤΙΔΗΣ Κ. , σελ. 2076
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Α. , σελ. 2089, 2090, 2094, 2095, 2096
ΜΑΡΚΑΚΗΣ Π. , σελ. 2071
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. , σελ. 2078
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β. , σελ. 2069
ΝΤΑΛΑΡΑ Ά. , σελ. 2083
ΠΑΝΑΡΙΤΗ Ε. , σελ. 2067
ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Δ. , σελ. 2072, 2073
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 2084
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 2090, 2091, 2092, 2094
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η. , σελ. 2079
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. , σελ. 2088, 2089, 2090
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ. , σελ. 2073, 2085, 2087, 2088, 2094, 2095
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. , σελ. 2068
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. , σελ. 2080
ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2073, 2092

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ΄

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΘ΄

Τετάρτη 30 Νοεμβρίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 30 Νοεμβρίου 2011, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.03' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Ζ' Αντιπροέδρου αυτής κυρίου **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΟΥΡΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Θα ήθελα να σας ανακοινώσω ότι ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής, κ. Φίλιππο Πετσάλνικο, ορίζει κατά τη συζήτηση του σχεδίου νόμου: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2012» γενικό εισηγητή τον Βουλευτή, κ. Δημήτριο Παπαδημούλη, ειδικό αγορητή τον Βουλευτή, κ. Θεόδωρο Δρίτσα και Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή, κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2012».

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα»».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της, της 24ης Νοεμβρίου 2011, η συζήτηση του νομοσχεδίου να γίνει σε μια συνεδρίαση.

Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, διά του Γραμματέως της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του κ. Ηλία Πολατίδη, με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Παύλο Μαρκάκη.

Η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, διά του Κοινοβουλευτικού της Εκπροσώπου του κ. Σπύρου Χαλβατζή, ορίζει ως ειδικό αγορητή τη Βουλευτή κ. Βέρα Νικολαΐδου.

Ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς, διά του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του κ. Αλέξη Τσίπρα, ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Δημήτριο Παπαδημούλη.

Το λόγο έχει η εισηγήτρια της Πλειοψηφίας κ. Έλενα Παναρίτη για δεκαπέντε λεπτά.

ΕΛΕΝΑ ΠΑΝΑΡΙΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντικείμενο του σχεδίου νόμου: «Κύρωση Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα»» είναι η εξαιρετικά επείγουσα και απρόβλεπτη ανάγκη να προσαρμοστούν στις τρέχουσες διεθνείς χρηματοοικονομικές συνθήκες οι ρυθμίσεις της απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών της 6ης Μαΐου 2011 για την παροχή της εγγύησης του ελληνικού δημοσίου προς την Τράπεζα της Ελλάδος για κάλυψη πιστώσεων σε τράπεζες που εδρεύουν στην Ελλάδα.

Σήμερα, το ζητούμενο είναι να επανακτήσουμε την εμπιστοσύνη της ελληνικής κοινωνίας έναντι της ελληνικής οικονομίας και έναντι του ελληνικού τραπεζικού συστήματος. Ένα ουσιαστικό μέτρο, για να υπάρξει η επανάκτηση αυτής της εμπιστοσύνης, είναι να υπάρξει μία εγγύηση επαρκούς ρευστότητας, ούτως ώστε να μπορέσουν να κινηθούν και η αγορά και οι επιχειρήσεις και επίσης –το πιο σημαντικό- οι καταθέτες να νιώθουν μια μεγάλη ασφάλεια.

Το τελευταίο διάστημα έχει καταγραφεί μια μεγάλη εκροή καταθέσεων, λόγω μεγαλύτερης πολιτικής αστάθειας, που είναι αποτέλεσμα της βαθιάς και παρατεταμένης κρίσης που έχουμε περάσει και συνεχίζουμε να περνάμε. Όπως μας ενημέρωσε χθες στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων ο κ. Προβόπουλος, ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, περίπου 40 δισεκατομμύρια ευρώ είναι η μείωση των καταθέσεων τα τελευταία δύο χρόνια. Αυτό έχει οδηγήσει πολλές τράπεζες να λειτουργούν στο όριο τους. Πρέπει, λοιπόν, να επανακτηθούν η ισορροπία και η εμπιστοσύνη στην ελληνική οικονομία, ούτως ώστε να ανακοπεί η εκροή καταθέσεων, η οποία είναι τελικά μια πάρα πολύ σημαντική πηγή ρευστότητας.

Εδώ, ούτε η Κυβέρνηση, αλλά ούτε και η Βουλή πρέπει να παραμείνουν αδρανείς σε ό,τι αφορά τη λειτουργία της οικονομίας, και αυτό το συγκεκριμένο πολύ σημαντικό πρόβλημα. Πρέπει, λοιπόν, να αναλάβει ρυθμιστικό ρόλο η Κυβέρνηση και να βοηθηθεί από το Κοινοβούλιο.

Σε συνθήκες οικονομικής ομαλότητας μέτρα παρέμβασης στην αγορά τέτοιου τύπου, όπως αυτό που φέρνουμε αυτήν τη στιγμή, δεν είναι αναγκαία και ίσως είναι πολλές φορές και περιττά. Σε περίπτωση, όμως, κρίσης ο ρυθμιστικός ρόλος του κράτους είναι αναγκαίος και πάρα πολύ σημαντικός για τη διασφάλιση της σταθερότητας του συστήματος, τη διασφάλιση της εμπιστοσύνης των πολιτών.

Όταν οι αγορές ήταν πρόθυμες και ανοιχτές για την Ελλάδα, οι τράπεζες μπορούσαν να αντλήσουν κεφάλαια είτε με πωλήσεις κρατικών ομολόγων, είτε μέσω τιτλοποίησης των δανείων τους, είτε μέσω έκδοσης τίτλων που έκαναν οι ίδιες στις διεθνείς

αγορές τίτλων.

Οι αγορές τώρα όμως είναι κλειστές και οι πιέσεις ρευστότητας αρκετά ισχυρές. Τόσο οι ιδιωτικές τράπεζες, όσο και οι κρατικές, αντιμετωπίζουν πρόβλημα εξεύρεσης ρευστότητας για την αναχρηματοδότηση των υπαρχόντων δανείων τους, όπως και άλλων παραγώνων που έχουν.

Στην πράξη, λοιπόν, υπάρχουν δύο πηγές άντλησης ρευστότητας. Η μία είναι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, την οποία και γνωρίζουμε και η δεύτερη είναι ο έκτακτος μηχανισμός παροχής ρευστότητας. Έχει κριθεί, λοιπόν, σκόπιμο να δοθούν εγγυήσεις του δημοσίου στην Τράπεζα της Ελλάδας, η οποία και θα παρέχει αυτήν τη ρευστότητα στις τράπεζες που εδρεύουν στη χώρα μας.

Το ύψος των εγγυήσεων είναι 60 δισεκατομμύρια ευρώ, αλλά με βάση τα σημερινά δεδομένα υπολογίζουμε ότι θα αντληθούν πολύ μικρότερα ποσά ρευστότητας. Πρέπει, όμως, να κάνω δύο πολύ σημαντικές διευκρινίσεις. Να σημειώσουμε, λοιπόν, ότι η αύξηση αυτή των διαθεσίμων εγγυήσεων δεν έχει καμία απολύτως σχέση με την επανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών. Αυτό είναι κάτι το οποίο συμπεριλαμβάνεται στη νέα δανειακή σύμβαση που αποφασίστηκε στις 27 Οκτωβρίου.

Επίσης, πρέπει να διευκρινίσω ότι από τις διατάξεις του υπό ψήφιση νόμου, δεν προκαλείται επιπλέον δαπάνη στον κρατικό προϋπολογισμό. Πρέπει να τονίσουμε ότι ο ειδικός κανονισμός που ισχύει για την υποστήριξη των τραπεζικών συστημάτων της Ευρωζώνης, προβλέπει ρητά ότι αυτά τα ποσά δεν εγγράφονται ούτε στο έλλειμμα, αλλά ούτε και στο χρέος της χώρας. Άρα, δεν επιβαρύνεται αυτή τη στιγμή ο Έλληνας πολίτης με τα ποσά αυτά. Αυτή η σύμβαση στην πραγματικότητα είναι μία σύμβαση πίστης, διότι η τραπεζική πίστη λειτουργεί με βάση ορισμένους κανόνες και στο μέτρο που η Τράπεζα της Ελλάδος έχει πίστη απέναντι σε αυτά που λέει το ελληνικό δημόσιο νομοθετώντας.

Είναι σημαντικό, όμως, να δούμε πώς λειτουργεί αυτή η εγγύηση. Το ελληνικό δημόσιο εγγυάται τη ρευστότητα των τραπεζών που εδρεύουν στην Ελλάδα, η οποία ρευστότητα δίδεται από την Τράπεζα της Ελλάδος. Από τη μεριά της Τράπεζα της Ελλάδος αντισταθμίζει αυτήν τη ρευστότητα με συγκεκριμένες εξασφαλίσεις των τραπεζών.

Με το πρώτο άρθρο του σχεδίου νόμου κυρώνεται η πράξη νομοθετικού περιεχομένου, η οποία καταμερίζεται σε δύο ειδικότερα άρθρα. Το άρθρο 1 της πράξης νομοθετικού περιεχομένου τροποποιείται η από 6-5-2011 απόφαση του Υφυπουργού Οικονομικών «παροχή της εγγύησης του ελληνικού δημοσίου στην Τράπεζα της Ελλάδος για κάλυψη πιστώσεων σε τράπεζες που εδρεύουν στην Ελλάδα».

Η πρώτη αλλαγή είναι στο σύνολο του ύψους της εγγύησης, η οποία αυξάνεται από 15 δισεκατομμύρια ευρώ στα 60 δισεκατομμύρια ευρώ. Με την παράγραφο 1 το συνολικό ύψος της εγγύησης καθορίζεται στα 60 αυτά δισεκατομμύρια ευρώ.

Με την παράγραφο 2 το χρονικό όριο κατά το οποίο μπορεί να παρέχεται η εγγύηση παρατείνεται έως το τέλος του 2012, 31-12-2012.

Με την παράγραφο 3 καθορίζεται ότι η Τράπεζα της Ελλάδος λαμβάνει τις, κατά την κρίση της, ασφάλειες από τα πιστωτικά αυτά ιδρύματα. Παλαιότερα η Τράπεζα της Ελλάδος με την προηγούμενη πρόταση ζητούσε έμπρακτες ασφάλειες που δεν το κάνει πλέον.

Τέλος, με το άρθρο 2 της πράξης νομοθετικού περιεχομένου, ορίζεται η έναρξη της ισχύος της πράξης αυτής από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Υπάρχει, επίσης και μία τροπολογία, η οποία έχει κατατεθεί από το Υπουργείο Οικονομικών και από το Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, με την οποία γίνονται δύο συγκεκριμένες τροποποιήσεις. Η πρώτη ορίζει ότι τα μέρη του διοικητικού συμβουλίου του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, πέραν των άλλων τυπικών προσόντων, είναι επιθυμητό να έχουν διεθνή εμπειρία σε τραπεζικά ή χρηματοοικονομικά θέματα.

Το δεύτερο σημείο είναι ότι παρατείνεται η διάρκεια της επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης κατά δυο έτη, δηλαδή από τα πέντε έτη γίνεται επτά έτη. Αυτό ισχύει για τα επενδυτικά σχέ-

δια που έχουν υπαχθεί, υπάγονται ή θα υπαχθούν στον επενδυτικό νόμο, τα οποία αφορούν την απόκτηση νέου, σύγχρονου μηχανολογικού και λοιπού εξοπλισμού επιχειρήσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζητώ να υπερψηφίσετε την εν λόγω κύρωση πράξης νομοθετικού περιεχομένου, διότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό για τη συνέχεια του τραπεζικού συστήματος και της οικονομίας μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ κ. Έλενα Παναρίτη.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστος Σταϊκούρας για δεκαπέντε λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρώνουμε σήμερα την πράξη νομοθετικού περιεχομένου με αντικείμενο τη ρύθμιση της παροχής εγγυήσεων του ελληνικού δημοσίου προς την Τράπεζα της Ελλάδος για κάλυψη πιστώσεων σε τράπεζες που αντιμετωπίζουν προβλήματα ρευστότητας με τη χορήγηση επιπλέον εγγυήσεων ύψους 60 δισεκατομμυρίων ευρώ έναντι 30 δισεκατομμυρίων ευρώ που όριζε αρχικά η πράξη νομοθετικού περιεχομένου και 15 δισεκατομμύρια ευρώ που ήταν η αρχική πρόβλεψη.

Η κύρωση, η οποία τροποποιεί την τελευταία απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κρίνεται αναγκαία, λαμβάνοντας υπ' όψιν τόσο τις διεθνείς χρηματοοικονομικές συνθήκες όσο και τις συνθήκες λειτουργίας του ελληνικού τραπεζικού συστήματος, το οποίο, εξαιτίας κυρίως της ανεπάρκειας της προηγούμενης κυβέρνησης και της βαθιάς και παρατεταμένης ύφεσης της οικονομίας, βρίσκεται αντιμέτωπο με πολλές, μεγάλες και διευρυνόμενες προκλήσεις.

Οι προκλήσεις αυτές απορρέουν: Πρώτον, από την επιβράδυνση του ρυθμού οικονομικής μεγέθυνσης με την ύφεση να εκτιμάται ότι θα υπερβεί σωρευτικά το 15% την περίοδο 2009-2012, ενώ δεν αναμένεται ανάκαμψη παρά μόνο μετά το 2013. Η οικονομία εκτιμάται ότι θα βρίσκεται για πέντε συνεχόμενα χρόνια σε ύφεση.

Δεύτερον, από τις συνεχείς υποβαθμίσεις της πιστοληπτικής ικανότητας των τραπεζών, αποτέλεσμα των αντίστοιχων υποβαθμίσεων της χώρας.

Τρίτον, από τον αποκλεισμό των πιστωτικών ιδρυμάτων από τις διεθνείς αγορές άντλησης κεφαλαίων.

Τέταρτον, από τη συρρίκνωση του ρυθμού πιστωτικής επέκτασης με τον περιορισμό τόσο της ζήτησης όσο και της προσφοράς τραπεζικών πιστώσεων, καθώς μια σειρά από στοιχεία που έχουν προσεισθεθεί δείχνουν ότι δημιουργούνται συνθήκες πιστωτικής ασφυξίας τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Ευρωζώνη.

Πέμπτον, από τη χειροτέρευση της ποιότητας του δανειακού χαρτοφυλακίου των τραπεζών εξαιτίας της βίαιης, της απότομης, της μεγάλης επιδείνωσης της χρηματοοικονομικής κατάστασης επιχειρήσεων και νοικοκυριών, αλλά και σφαλμάτων στο σκέλος των χορηγήσεων από τα ίδια τα πιστωτικά ιδρύματα.

Έκτον, από την έντονη και συνεχή εκροή των καταθέσεων λόγω της αυξημένης αβεβαιότητας, των παλινωδιών της προηγούμενης κυβέρνησης και της ανάγκης κάλυψης από μέρους νοικοκυριών και επιχειρήσεων καταναλωτικών ή λειτουργικών αναγκών. Είναι χαρακτηριστικό ότι από την αρχή του έτους οι καταθέσεις έχουν υποχωρήσει κατά 33 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ από τις αρχές του 2010, όταν και ξέσπασε η κρίση χρέους στη χώρα μας, διαμορφώθηκαν οι απώλειες αυτές στα 62 δισεκατομμύρια ευρώ ή περίπου το 20% των καταθέσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλες αυτές οι προκλήσεις έχουν ορατές και δυσμενείς επιπτώσεις στη ρευστότητα, στην αποδοτικότητα, στην αποτελεσματικότητα, στην ποιότητα του δανειακού χαρτοφυλακίου των ελληνικών πιστωτικών ιδρυμάτων. Όπως προκύπτει και από σχετικές δημοσιευμένες εκτιμήσεις, οι ελληνικές τράπεζες το Σεπτέμβριο άντλησαν από το μηχανισμό παροχής έκτακτης ρευστότητας, τον περίφημο ELA, περίπου 27 δισεκατομμύρια ευρώ, ανεβάζοντας σήμερα τη συνολική λοιπή χρηματοδότηση από το ευρωσύστημα, δηλαδή από το ELA και το ANFA, στα 41 δισεκατομμύρια ευρώ, σύμφωνα με την Τράπεζα της Ελλάδος.

Ένα μήνα πριν, τον Αύγουστο, ο ίδιος μηχανισμός είχε ενισχύσει τις τράπεζες μόλις με 7 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ η χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας προς τα ελληνικά πιστωτικά ιδρύματα υποχώρησε στα 78 δισεκατομμύρια ευρώ στα τέλη Σεπτεμβρίου από 93 δισεκατομμύρια τον Αύγουστο.

Όλα αυτά εν αναμονή της αποτίμησης των ζημιών που θα υποστούν οι τράπεζες από τη συμμετοχή τους στην αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους, αλλά και του διαγνωστικού ελέγχου που πραγματοποιείται στα δανειακά τους χαρτοφυλάκια από την εταιρεία «BLACK ROCK».

Γίνεται έλεγχος τη χρονική στιγμή που νοικοκυριά και επιχειρήσεις, εξαιτίας της ασκούμενης οικονομικής πολιτικής, πνίγονται από έλλειψη ρευστότητας και αδυνατούν να εξυπηρετήσουν τα χρέη τους. Αυτή η εικόνα επιτάχυνε την ανάγκη συνετής και διορατικής διαχείρισης της κατάστασης, τόσο από τα πιστωτικά ιδρύματα όσο και από την πολιτεία, με στόχο τη διατήρηση της ευρωστίας του ελληνικού τραπεζικού συστήματος.

Είναι πιστωτικά ιδρύματα που οφείλουν να διαχειριστούν αποτελεσματικά, τόσο τη φύση όσο και το ύψος των κινδύνων που αναλαμβάνουν, να ενισχύσουν ποιοτικά και ποσοτικά την κεφαλαιακή τους επάρκεια και να συγκρατήσουν τα λειτουργικά τους έξοδα, χωρίς εκτεταμένη απομόχλευση και η πολιτεία, όπως σταθερά και διαχρονικά υποστηρίζει η Νέα Δημοκρατία, οφείλει να ενισχύσει τη σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος τόσο σε όρους κεφαλαιακής επάρκειας όσο και σε όρους ρευστότητας, ώστε αυτό να διαδραματίζει επιτυχώς τον οικονομικό και κοινωνικό του ρόλο.

Κάτι τέτοιο ξεκίνησε το 2008, παρά τη σφοδρή αντίδραση τότε της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, με τη χρήση 23 δισεκατομμύρια ευρώ για την ενίσχυση της ρευστότητας των τραπεζών και 5 δισεκατομμύρια ευρώ για την ενίσχυση της κεφαλαιακής τους επάρκειας.

Συνεχίστηκε ορθώς από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με τη χορήγηση επιπλέον πιστώσεων προς το τραπεζικό σύστημα, με αποτέλεσμα σήμερα να ανέρχεται αυτό συνολικά στα 155 δισεκατομμύρια ευρώ, εκ των οποίων έχουν ενεργοποιηθεί κάτι περισσότερα από 106 δισεκατομμύρια ευρώ.

Βέβαια, το ζητούμενο σήμερα είναι να αποφευχθεί η πιστωτική ασφυξία και να διασφαλιστεί η ροή πιστώσεων στην πραγματική οικονομία, στα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις, να τονωθεί η παραγωγική και επιχειρηματική δραστηριότητα, συμβάλλοντας στην ανάταξη της ελληνικής οικονομίας και παράλληλα να αποφευχθεί ο αφελληνισμός του ελληνικού τραπεζικού συστήματος, καθώς και η επιστροφή του σε λυγρικές και πρακτικές που ακολουθούνταν μέχρι και πριν από δυο δεκαετίες, όταν και ξεκίνησαν επί εποχής Καρατζά οι συστηματικές προσπάθειες για τον εκσυγχρονισμό του τραπεζικού συστήματος κυρίως μέσω της θεσμικής απελευθέρωσής του και της μεταβολής στο ιδιοκτησιακό καθεστώς των τραπεζών. Αυτά επί του σχεδίου νόμου.

Θέλω να κάνω και ορισμένες παρατηρήσεις επί των εξελίξεων. Είναι θετικό το γεγονός ότι το Eurogroup κατά τη χθεσινή του συνεδρίαση αποφάσισε την εκταμίευση της έκτης δόσης του υπάρχοντος προγράμματος στήριξης της Ελλάδας. Υπήρξε άρση της εμπλοκής, υπέρβαση των υπαρκτών αλλά και των τεχνητών αδιεξόδων που δημιουργήθηκαν μετά την πρωτοβουλία του πρώην Πρωθυπουργού για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος.

Έτσι, από τότε μέχρι σήμερα δόθηκε λύση στο πρόβλημα της ακυβερνησίας της χώρας. Ολοκληρώνονται οι διαδικασίες για την εκταμίευση της έκτης δόσης. Ξεκίνησαν οι απαραίτητες ενέργειες για την εφαρμογή της συμφωνίας της 26ης Οκτωβρίου και δημιουργείται κλίμα ομαλότητας στο εσωτερικό, ώστε η χώρα να οδηγηθεί, κατά τα συμφωνηθέντα, στη λαϊκή ετυμηγορία.

Στην κατεύθυνση αυτή χθες το Eurogroup αποφάσισε να προωθηθεί με τον ταχύτερο δυνατό ρυθμό η διαπραγμάτευση για το νέο πρόγραμμα και το PSI, με στόχο οι σχετικές διαδικασίες να έχουν ολοκληρωθεί όπως αναφέρεται τον Ιανουάριο, σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα, όπως προβλέπει τόσο η ευρωπαϊκή απόφαση της 26ης Οκτωβρίου όσο και η απόφαση που ελήφθη μετά τη συνάντηση των εκπροσώπων των δυο πολιτικών κομμάτων στις 6 Νοεμβρίου. Ήταν ευρωπαϊκή απόφαση που κατέστη ανα-

πόφευκτη αφού, όπως καταδεικνύει και η έκθεση των εταιρών, το ελληνικό χρέος δεν είναι βιώσιμο.

Έκθεση που αποτυπώνει την ολιγωρία, την αναβλητικότητα, την ασυνέπεια, την ανεπάρκεια της προηγούμενης κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Έκθεση που αποδεικνύει ότι τα απανωτά μέχρι σήμερα σχέδια σωτηρίας της χώρας απέτυχαν. Τώρα είναι σαφές σε όλους ότι η ύφεση είναι βαθιά και χρονικά μακρά. Όπως λέει η Έκθεση, αποκρατικοποιήσεις δεν έγιναν. Όπως λέει η Έκθεση, οι διαρθρωτικές αλλαγές στο κράτος και στη λειτουργία των αγορών δεν υλοποιούνται. Όπως λέει η Έκθεση, παρά τη συνεχή αφαίμαξη νοικοκυριών και επιχειρήσεων, οι δημοσιονομικοί στόχοι δεν επιτυγχάνονται. Και να προσθέσω απλώς ότι πρόσφατη ενδιάμεση Έκθεση της νομισματικής πολιτικής της Τράπεζας της Ελλάδος αξιολογεί την πρόσφατη ευρωπαϊκή απόφαση χρησιμοποιώντας ακριβώς την ίδια λέξη, η απόφαση ήταν «αναπόφευκτη».

Με αυτά τα δεδομένα η Νέα Δημοκρατία το τελευταίο χρονικό διάστημα επανέλαβε την προσήλωσή της στην επίτευξη των αναγκαίων και συμφωνημένων στόχων της δημοσιονομικής προσαρμογής και στην πραγματοποίηση των απαραίτητων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, επανέλαβε τη θέση της για την αναγκαιότητα τροποποίησης συγκεκριμένων πολιτικών που έχουν αποδειχθεί λανθασμένες και βεβαίως τη συμπλήρωσή τους με πολιτικές που θα πυροδοτήσουν την επανεκκίνηση της οικονομίας και την αναπτυξιακή διαδικασία.

Σε καμία περίπτωση ως Νέα Δημοκρατία δεν θα παίξουμε με την προοπτική, την πορεία, τη δημιουργική συμμετοχή της πατρίδας μας στη νέα ευρωπαϊκή και παγκόσμια αρχιτεκτονική που εκτιμώ ότι ήδη έχει ξεκινήσει. Είναι μία κρίσιμη περίοδος κατά την οποία οι ηγεσίες των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των θεσμικών οργάνων της αλλά και οι Ευρωπαίοι πολίτες θα πρέπει να υπηρετήσουμε τα πολύ μεγάλα που μας ενώνουν, να οργανώσουμε φυγή προς τα εμπρός για περισσότερη Ευρώπη με αλληλεγγύη και συνοχή και να μην συνθλιβούμε κάτω από το βάρος της οικονομικής και θεσμικής κρίσης, τους εθνικούς εγωισμούς και να αφήσουμε στην άκρη νοστορίες του «αποφασίζομεν και διατάσσομεν».

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Χρήστο Σταϊκούρα, εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει η ειδική αγορήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Βέρα Νικολαΐδου.

Ορίστε, κυρία Αντιπρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου: «Κύρωση Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα», που έχει σκοπό με βάση την αιτιολογική έκθεση την προσαρμογή στις χρηματοοικονομικές συνθήκες, είμαστε κατά.

Είμαστε κατά, όχι μόνο γιατί κατά τη συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή, ενώ προέβλεπε αρχικά την παροχή εγγύησης του δημόσιου στην Τράπεζα Ελλάδας 30 δισεκατομμυρίων για την κάλυψη πιστώσεων σε τράπεζες που εδρεύουν στην Ελλάδα, εν ριπή οφθαλμού το ποσό αυτό διπλασιάστηκε με πρόταση του Υπουργού, ο οποίος βέβαια μας διαβεβαίωσε ότι ήταν ομόφωνη απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου της εχθρικής προς το λαό μας Κυβέρνησης να διπλασιαστεί το ποσό και να γίνει 60 δισεκατομμύρια.

Είμαστε επίσης κατά, γιατί στην παράγραφο 3 του πρώτου άρθρου ανοίγει ένα ακόμη παράθυρο για τη χρηματοδότηση της Τράπεζας της Ελλάδας, όταν διατυπώνεται ότι λαμβάνει τις κατά την κρίση της ασφάλειες από τα πιστωτικά ιδρύματα.

Είμαστε επίσης κατά, όχι μόνο γιατί σχεδιάζετε να επιχορηγήσετε το 2012 τουλάχιστον με 120 δισεκατομμύρια, από τη στιγμή που έχετε γράψει στον προϋπολογισμό του 2012, 127 δισεκατομμύρια.

Υπενθυμίζουμε, εκτός από τα προηγούμενα, ότι από το 2008 οι κυβερνήσεις Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ έχουν ήδη προ-

σφέρει 108 δισεκατομμύρια στις τράπεζες, συν 60 δισεκατομμύρια της σημερινής Κυβέρνησης και όσων φυσικά άλλων συμφωνούν.

Συνολικά, λοιπόν, 168 δισεκατομμύρια ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα 168 δισεκατομμύρια πάνε στους τραπεζίτες μόνο μέσα από τα κρατικά εθνικά ταμεία. Πάνω από 100 δισεκατομμύρια ευρώ μέσω της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του παράλληλου με αυτή εποπτευόμενου μηχανισμού από την Τράπεζα Ελλάδος. Αυτά, λοιπόν, τα 168 δισεκατομμύρια που έχουν διατεθεί τα περισσότερα και φροντίζετε να διατεθούν και τα υπόλοιπα χωρίς καθυστερήσεις είναι εννέα φορές περισσότερα από το σύνολο μισθών και συντάξεων που προβλέπει ο προϋπολογισμός του 2012. Είναι δέκα φορές περισσότερα από αυτά που επίσης προβλέπει ο προϋπολογισμός για τις ανάγκες των ασφαλιστικών ταμείων και τις δαπάνες στους τομείς πρόνοιας, παιδείας, υγείας και άλλων κοινωνικών δομών.

Ουσιαστικά αυτά είναι τα έσοδα ολόκληρου του προϋπολογισμού του 2012 που είναι 169.998 δισεκατομμύρια ευρώ και όλα αυτά την ώρα που και η προηγούμενη κυβέρνηση αλλά και η σημερινή –η τριχορδία- καλεί τον ελληνικό λαό σε νέες θυσίες ώστε να μειωθεί το κρατικό χρέος, επιβάλλοντας του πρωτόγνωνα αντιλαϊκά μέτρα, δυσβάσταχτα χαράτσια, όπως αυτό της ΔΕΗ που καθημερινά όχι μόνο πενταπλασιάζονται και δεκαπλασιάζονται αυτοί που δεν μπορούν, αλλά και αυτοί που δεν θέλουν να πληρώσουν, οδηγώντας στην απόλυτη φτώχεια, την ανέχεια και την απελπισία, στην εξαθλίωση εκατομμύρια, για να διασφαλιστούν τα συμφέροντα των τραπεζικών και άλλων ομίλων.

Αυτή η καθαρά ταξική και ανάληκτη πολιτική δεν μπορεί να κρυφτεί πίσω από τα συγκινητικά και μεγάλα λόγια, όπως «σκληρά είναι τα μέτρα, αλλά αναγκαία, πονάτε και εσείς, αλλά πρέπει να παρθούν και άλλα». Σταματήσατε βέβαια το παραμύθι ότι είναι προσωρινά, διότι ξέρετε πολύ καλά ότι ο λαός πλέον σας έχει πάρει χαμπάρι και υφίσταται τις συνέπειες της διαχρονικής αντιλαϊκής πολιτικής μέχρι σήμερα του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας.

Σήμερα προστίθεται βέβαια και η πολιτική του «μαύρου μετώπου», όπως τη χαρακτηρίσαμε εμείς, της πλουτοκρατίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μιλάτε για ανασυγκρότηση του ελληνικού τραπεζικού συστήματος σε υγιή βάση και εννοείτε την εξασφάλιση του κέρδους και την ασφάλεια του από ενδεχόμενους κινδύνους λόγω της καπιταλιστικής κρίσης.

Όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στις σημερινές συνθήκες η κρατική στήριξη των τραπεζών, όπως μπορεί αυτή να εκφραστεί και με τη μερική ή την ολική τους κρατικοποίηση, δεν αποτλεί φιλολαϊκή πολιτική. Είναι συνέχεια της πολιτικής των αναδιαρθρώσεων και ιδιωτικοποιήσεων, προσαρμοσμένες στην ύφεση και στην καπιταλιστική κρίση.

Άλλωστε και στο παρελθόν –για να υπενθυμίσουμε- υπήρξαν από το κράτος τέτοιες εξαγορές ιδιωτικών τραπεζών και άλλων επιχειρήσεων, όπως –θα θυμάστε- η Τράπεζα Ανδρεάδη, η Ολυμπιακή και άλλες επί Κωνσταντίνου Καραμανλή και στη συνέχεια η επαναφορά τους σε ιδιώτες κρατικών επιχειρήσεων από τον Ανδρέα Παπανδρέου, αφού πρώτα ανασυγκροτήθηκαν με χρήματα του ελληνικού δημοσίου. Έτσι δηλαδή λειτουργούσαν και λειτουργούν οι κυβερνήσεις αλλά και στο αστικό κράτος.

Οι τραπεζικοί, λοιπόν, όμιλοι –κρατικοί, ιδιωτικοί, εγχώριοι ή πολυεθνικοί- λειτουργούν με απόλυτο σκοπό το κέρδος που βγαίνει από την εκμετάλλευση του εργαζόμενου λαού μέσω της λειτουργίας που κατοχυρώνεται με το νομικό πλαίσιο που διαχρονικά εσείς θεοπιζέτε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εμείς δεν καλλιεργούμε αυταπάτες για το χαρακτήρα του χρηματοπιστωτικού συστήματος γιατί στο πλαίσιο του κεφαλαιοκρατικού τρόπου παραγωγής αυτό το σύστημα δεν μπορεί να έχει φιλολαϊκά χαρακτηριστικά, όπως υποκριτικά ισχυρίζεστε όλοι σας. Ισχυρίζεστε ότι το τραπεζικό σύστημα τροφοδοτεί την ανάπτυξη, ανάπτυξη όμως σε τομείς που καθορίζουν οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι που θα τους εξασφαλίσουν τη μεγαλύτερη κερδοφορία, όπως τη λεγόμενη πράσινη ανάπτυξη, ενώ αδιαφορούν για άλλους που είναι απαραίτητοι για τον εργαζόμενο λαό και για τη χώρα, όπως γίνεται παραδείγματος χάριν για τον πρωτογενή τομέα και για τη μετα-

ποίηση.

Στην αρμόδια επιτροπή –θα θυμάστε- ο Υπουργός Οικονομικών και Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Βενιζέλος ήταν πολύ σαφής και αναλυτικότερος για την κλιμάκωση των ρυθμών της επίθεσης σε βάρος του λαού το επόμενο διάστημα εν όψει της εκταμίευσης της έκτης δόσης, της ψήφισης του προϋπολογισμού του 2012, της επικαιροποίησης του μεσοπρόθεσμου και την ψήφιση της νέας δανειακής σύμβασης για όλα όσα χρειάζονται να γίνουν –και μας το τόνισε αυτό- ώστε να είμαστε συνεπείς προς τους δανειστές μας.

Δεν παρέλειψε και την προειδοποίηση-απειλή, ότι αν δεν γίνουν όσα ανέφερε, δεν θα υπάρξει έκτη δόση. Και μην πει κανείς ότι δεν είδε, δεν άκουσε, δεν ξέρει, διότι όλοι αγωνιάτε για την πληρωμή μισθών και συντάξεων. Αυτά είτε επί λέξει ο Υπουργός.

Μόνο που όλα τα ποσά της έκτης δόσης, όπως συνέβη και με την πέμπτη, την τέταρτη, την τρίτη και όπως θα συμβεί στη συνέχεια –και ήδη έχει αρχίσει η επιχειρηματολογία- και με την έβδομη, την όγδοη, την ένατη και ποιος ξέρει που θα φθάσουν, δεν πάνε σε εργαζόμενους και συνταξιούχους. Ούτε ένα ευρώ δεν πάει για μισθούς και συντάξεις.

Τα δάνεια της τρόικας πηγαίνουν στους τραπεζίτες, δηλαδή στους τοκογλύφους, στους κερδοσκόπους, στους κατόχους των ομολόγων του ελληνικού δημόσιου χρέους και μέσω αυτών στους βιομήχανους, στους εφοπλιστές και στους κεφαλαιοκράτες. Τα περιβόητα ποσά που υποτίθεται ότι μας δίνει η τρόικα, είναι δάνεια με αποκλειστικό στόχο να στηριχθούν οι τράπεζες: να εξυπηρετούνται, δηλαδή, δάνεια προηγούμενων χρόνων των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας.

Ένα είναι σίγουρο: Ο ουσιαστικός διαχειριστής του κρατικού χρέους είναι οι ίδιες οι τράπεζες και ότι το δημόσιο πληρώνει όλο και περισσότερα δισεκατομμύρια για την εξόφληση του χρέους, το οποίο συνεχώς διογκώνεται. Χαρακτηριστικό είναι ότι το 2001 που ήταν η χρονιά δημιουργίας του ευρώ, το κρατικό χρέος ήταν τότε 151,8 δισεκατομμύρια ευρώ. Από τότε μέχρι σήμερα έχουν πληρωθεί τόκοι και χρεολύσια ύψους 381,5 δισεκατομμύρια ευρώ, αλλά το χρέος είναι στα 356,5 δισεκατομμύρια.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Συγκυβέρνησης και όσων δεν προλάβατε να συμμετάσχετε στο πρώτο σχήμα, αλλά τη στηρίζετε, είναι υποκριτικό να λέτε ότι δίνετε μάχη για τη σωτηρία της χώρας, ότι ψηφίσατε και ψηφίζετε για να σωθεί ο λαός.

Με την πολιτική σας –και φυσικά την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης- χρεοκοπείτε το λαό για να διατηρήσουν την κερδοφορία τους οι τραπεζικοί, εμποροβιομηχανικοί και εφοπλιστικοί όμιλοι. Τσακίζετε μισθολογικά, εργασιακά, ασφαλιστικά δικαιώματα των δυνάμεων της εργασίας για να ικανοποιήσετε τις ορέξεις των δυνάμεων του κεφαλαίου που θέλουν πάμφθηνη την εργατική δύναμη.

Σταματήστε, λοιπόν, τα ψέματα και τους εκβιασμούς που στόχο έχουν να τρομάξουν τον κόσμο για να μην αντιδράει στο σφαγιασμό των μισθών, συντάξεων, των λαϊκών κατακτήσεων και δικαιωμάτων τους δεκαετιών, προκειμένου να κατατίθενται δισεκατομμύρια στο βωμό της διάσωσης των τραπεζών.

Σταματήστε τα ψέματα ιδιαίτερα σήμερα με τις εξελίξεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τα σενάρια για διάθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωζώνης, τις διαβουλευσεις για ένα νέο σύμφωνο δημοσοικονομικής πειθαρχίας.

Αποδεικνύεται –και κάποτε πρέπει να το παραδεχθείτε- ότι αυτά που έλεγαν τα κόμματα της πλουτοκρατίας και του ευρωμόδρου για την κρίση και την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ανυπόστατα και ψέματα. Αποδεικνύεται ότι η κρίση οφείλεται στα συσσωρευμένα κεφάλαια των μονοπωλίων και ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση σε κάθε βήμα της προκαλεί βαρβαρότητα στους λαούς και ανισομετρία στο εσωτερικό της. Όποιο σενάριο και αν επικρατήσει, θα είναι καταστροφή για το λαό.

Γι' αυτό χρειάζεται να απορρίψετε τις αυταπάτες, να πει όχι στις θυσίες για την κερδοφορία και την προστασία του ευρώ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να ξεφοβηθεί και να καταλάβει ότι ήρθε η ώρα να κάνει την επιλογή του πολιτικά και συμμετέχοντας αγωνιστικά στη δράση με πρώτο σταθμό την αυριανή πανελλαδική απεργία στις συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ σε όλη την Ελλάδα και διεκδικώντας με το ταξικό αγωνιστικό μέτωπο άμεση έξοδο από

την Ευρωπαϊκή Ένωση, μονομερή διαγραφή του χρέους από μία λαϊκή εξουσία για ένα δρόμο ανάπτυξης που θα υπηρετεί τις δικές του ανάγκες.

Είμαστε φυσικά κατά και επί της αρχής και επί του συγκεκριμένου άρθρου. Θα σταθώ πολύ σύντομα και στην τροπολογία που κατατίθεται, με την οποία φυσικά διαφωνούμε και δεν την ψηφίζουμε.

Είναι κατ' αρχάς μία φωτογραφική διάταξη για να μπει η σύσταση της τρόικας. Ό,τι σας πει η τρόικα! Είναι ξεκάθαρη η φράση στην αιτιολογική έκθεση που λέει: «...μετά από σχετική σύσταση της τρόικας».

Γι' αυτό μας βγάζουν και ανέκδοτα. Και αυτές τις μέρες κυκλοφορεί ότι άνθρωπος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου σε μία συνέντευξη του ομολόγησε ότι από την εμπειρία που έχει από τις χώρες όπου έχουν ανοίξει διάφορες συζητήσεις η μόνη χώρα που είπε «ναι» σε όλα ήταν η δική μας.

Στο άλλο σημείο, βέβαια, φαίνονται καθαρά οι προθέσεις και ποιους θέλετε να εξυπηρετήσετε. Δεν είναι δυνατόν να την ψηφίσουμε αλλά όχι και τόση πια υποταγή! Πείτε και κανένα «όχι» γιατί έχετε σοβαρές ευθύνες για την όλη κατάσταση που έχετε δημιουργήσει και που κι εσείς οι ίδιοι δεν μπορείτε να εκτιμήσετε μέχρι που μπορεί να φθάσει.

Ο λαός όμως, θα αντιδράσει –γι' αυτό να είστε σίγουροι- διότι αρχίζει όχι μόνο να καταλαβαίνει το τι συμβαίνει, αλλά και να καταλαβαίνει ότι είναι ψέματα όλα αυτά που του «σερβίρετε» κατά καιρούς γύρω από κάθε δόση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Βέρα Νικολαΐδου, Ε' Αντιπρόεδρο της Βουλής και ειδική αγορήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Παύλος Μαρκάκης.

Έχετε το λόγο για δεκαπέντε λεπτά, κύριε Μαρκάκη.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση έχει σαν αντικείμενο την κύρωση από τη Βουλή μιας πράξης νομοθετικού περιεχομένου, που υπεγράφη στις 14 Σεπτεμβρίου του 2011 και έχει σαν αντικείμενο την παροχή εγγυήσεων του ελληνικού δημοσίου προς την Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία θα καλύψει με τη σειρά της πιστώσεις σε τράπεζες της χώρας μας.

Η σημερινή συζήτηση, αλλά και η κύρωση της πράξης του νομοθετικού περιεχομένου έρχονται σε μία περίοδο που είναι ρευστή και οι εγχώριες τράπεζες περνούν δύσκολες ώρες. Θα έλεγα ότι βρίσκονται σε μία περίοδο αβεβαιότητας. Δεν τους έφτανε η αγωνία να προσαρμοστούν στις τρέχουσες χρηματοοικονομικές συνθήκες, είχαν να αντιμετωπίσουν και την πολιτική αστάθεια της χώρας μας πριν από λίγες ημέρες: μία πολιτική αστάθεια που ξεκίνησε με την εξαγγελία του δημοψηφίσματος, συνεχίστηκε με την εξεύρεση Πρωθυπουργού κι έφτασε μέχρι τη συλλογή υπογραφών, για να οριστικοποιήσουμε μόλις χθες την εκταμίευση της έκτης δόσης, που θεωρητικά θα την εκταμιεύαμε στις αρχές Σεπτεμβρίου.

Σήμερα, θα έλεγα, με τη νέα Κυβέρνηση το κλίμα έχει βελτιωθεί και υπάρχει μία σταθερότητα και βελτίωση ιδίως στην ψυχολογία της κοινής γνώμης.

Αυτή, λοιπόν, η αβεβαιότητα έπληξε και εξακολουθεί να ταλαιπωρεί την πράξη νομοθετικού περιεχομένου, η οποία στην αρχή ήρθε στην επιτροπή με τρεις αλλαγές. Η πρώτη αλλαγή ήταν, ότι το σύνολο του ύψους της εγγύησης θα αυξάνετο τότε από 10 σε 30 δισεκατομμύρια, θα άλλαζε το χρονικό διάστημα μέχρι του οποίου παρείχετο η εγγύηση, η οποία γίνεται τώρα μέχρι 31 Δεκεμβρίου του 2012, ενώ στην αρχή ήταν μέχρι το Σεπτέμβριο του 2011 και καθόριζε ότι η Τράπεζα της Ελλάδος λαμβάνει κατά την κρίση της τις ασφάλειες από τα πιστωτικά ιδρύματα. Όμως, ο Υπουργός των Οικονομικών διπλασίασε αυτό το ύψος των εγγυήσεων και σήμερα, διαμορφώνονται τα αρχικά 15 και τα μετέπειτα 30 σε 60 δισεκατομμύρια. Ελπίζω να μην έχουμε σήμερα άλλο διπλασιασμό.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι η ρευστότητα μέσω της επέκτασης των εγγυήσεων μπορεί να αντληθεί από τις τράπεζες είτε μέσω της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας είτε μέσω

της έκτακτης διαδικασίας, το ELA, του μηχανισμού, δηλαδή, έκτακτης παροχής ρευστότητας, που βρίσκεται στη δικαιοδοσία της Τράπεζας της Ελλάδος. Θεωρώ ότι οι εμπορικές τράπεζες ελπίζουν ένα μέρος της ρευστότητας τουλάχιστον, να μπορέσουν να το αντλήσουν μέσω της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, αν αυτή χαλαρώσει την πολιτική της για την παροχή ρευστότητας στις τράπεζες, γιατί η διαφορά του επιτοκίου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του μηχανισμού έκτακτης παροχής είναι μεγάλη.

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα δίνει επιτόκιο 1,25% και το ELA δίνει περίπου 3,5%. Να θυμίσω ότι ο μηχανισμός προβλέπεται από τη Συνθήκη της Λισαβόνας και ενεργοποιείται σε έκτακτες συνθήκες μετά από αίτημα των τραπεζών των κρατών-μελών, προς τις αντίστοιχες κρατικές τράπεζες, όπως είναι η Τράπεζα της Ελλάδος για τη χώρα μας, πάντοτε όμως με τη σύμφωνη γνώμη και την εποπτεία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Στην πράξη, λοιπόν, πρόκειται για ένα λογιστικό και ελεγχόμενο χρήμα για να μη δημιουργεί πληθωριστικές τάσεις στην Ευρωζώνη. Αυτό σημαίνει ότι και στην πράξη, η Τράπεζα της Ελλάδος μαζεύει όλα όσα δεν δέχεται η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, δηλαδή ομόλογα, τίτλους, που είναι εγγυημένα από το ελληνικό δημόσιο και πιστώνει την τράπεζα που αιτείται σαν δάνεια και η οποία αργότερα, τα παρουσιάζει στο ενεργητικό της σαν επιπλέον κεφάλαια. Ήδη μερικές τράπεζες φαίνεται ότι προχώρησαν σε έκδοση ομολόγων ύψους 6,5 δισεκατομμυρίων περίπου, με εγγύηση του ελληνικού δημοσίου, τα οποία χρησιμοποιήθηκαν για άντληση ρευστότητας. Αυτό έγινε μέσω αυτού του μηχανισμού της έκτακτης παροχής ρευστότητας.

Στην παράγραφο 3 του σχεδίου νόμου της κύρωσης της πράξης νομοθετικού περιεχομένου, που λέει ότι η Τράπεζα της Ελλάδος λαμβάνει, κατά την κρίση της, ασφάλειες από τα πιστωτικά ιδρύματα, η φράση αυτή, όπως καταλαβαίνετε, εισάγεται, για να μην απορρίπτεται η Τράπεζα της Ελλάδος αιτήματα συγκεκριμένων τραπεζών, που ζήτησαν ή θα ζητήσουν δανεικά μέσω του μηχανισμού, διότι τα κριτήρια που έχει θεσπίσει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα -η οποία, όπως σας είπα, εποπτεύει και δίνει τη σύμφωνη γνώμη- είναι για δάνεια υψηλής εξασφάλισης. Οι διασφαλίσεις και οι εγγυήσεις των τραπεζών, προφανώς των δικών μας τραπεζών, είναι καλύτερες των κριτηρίων αυτών.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το τελευταίο διάστημα, οι τράπεζες έχουν υποστεί ένα μεγάλο πλήγμα ρευστότητας, κυρίως από την εκροή των καταθέσεων. Σύμφωνα με τα στοιχεία που παρέθεσε και χθες ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, η μείωση των καταθέσεων το 2010 ήταν 28.000.000.000 και μέχρι το Σεπτέμβριο του 2011 ήταν 26.000.000.000, δηλαδή περίπου 60 δισεκατομμύρια την τελευταία διετία, ένα νούμερο νομίζω υπερβολικό. Ο δε ρυθμός του τελευταίου διμήνου που είχαμε την πολιτική αβεβαιότητα -δηλαδή, η εκροή των καταθέσεων το Σεπτέμβριο και τον Οκτώβριο- ήταν 13 με 14 δισεκατομμύρια και ο χρόνος δεν έχει τελειώσει ακόμη, αν και τώρα παρατηρείται μία σταθεροποίηση και πιθανή μικρή ανάκαμψη.

Βέβαια, εκτός από το κακό πολιτικό κλίμα που επικράτησε, η εκροή των καταθέσεων οφείλεται στα συνεχόμενα μαζεμένα φορολογικά μέτρα που πάρθηκαν, μέσα σε διάστημα ενός μηνός και τα οποία συνδυαζόμενα με τη μείωση των αποδοχών ανάγκασαν τους καταθέτες να χρησιμοποιούν τα αποθέματα των χρημάτων τους, για να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους.

Επίσης οι ελληνικές τράπεζες κατέχουν 50 δισεκατομμύρια περίπου σε ομόλογα, τα οποία θα συμμετέχουν στο πρόγραμμα αλλαγής ομολόγων, στο PSI και θα υποστούν τις απομειώσεις. Ήδη οι διάφορες τράπεζες ανακοινώνουν ποιες είναι αυτές οι απομειώσεις από τη λογιστική αξία του χαρτοφυλακίου, των ομολόγων που κατέχουν.

Τέλος, σημαντικό επιβαρυντικός παράγοντας για τη ρευστότητα, είναι οι επισφάλειες που αναμένεται να προκύψουν, οι επισφάλειες στα δανειακά χαρτοφυλάκια μετά από τον έλεγχο που κάνει η «BLACKROCK».

Όλα αυτά, λοιπόν, γεννούν το ερώτημα: αυτό το πακέτο των 30.000.000 θα επαρκήσει για την ανακεφαλαίωση των ελληνικών τραπεζών; Διότι τα προβλήματα που υπάρχουν και που αν-

τιμετωπίζουν οι τράπεζες, είναι η κεφαλαιακή τους επάρκεια. Δείτε, όμως, τώρα τα παράξενα και τα στρεβλά φαινόμενα που παρατηρούνται. Κατ' αρχάς, οι τράπεζες δεν προχώρησαν εγκαίρως σε συγχωνεύσεις, πλην της ALPHA και της EUROBANK, οι οποίες και αυτές το έκαναν πολύ καθυστερημένα.

Θα συνεχιστεί, λοιπόν, η προσπάθεια συγχωνεύσεων, για να ενισχυθεί η ταμειακή κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών ή θα συνεχίσουν να είναι εξαρτώμενες από τα διάφορα ταμεία και να θέλουν να κρατούν τα διευθυντικά τους στελέχη τα προνόμιά τους; Κυρίως απευθύνομαι στο Υπουργείο Οικονομικών: Θα πιέσει για την επίτευξη αυτής της συγχώνευσης;

Δεύτερον, δεν έφταναν οι επισφάλειες και όσα τραγικά βιώσουν οι τράπεζες, αλλά συνεχίζουν να δίνουν δάνεια κυρίως στα κόμματα, όπως η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, με εγγύηση μελλοντικές κρατικές επιχορηγήσεις. Δάνεια, χρέη της Νέας Δημοκρατίας είναι 120 εκατομμύρια, του δε ΠΑΣΟΚ 114 εκατομμύρια. Αφού χρέωσαν, λοιπόν, την Αγροτική και την Πειραιώς, με πρόσφατη δανειακή σύμβαση «έβαλαν χέρι» και στην Τράπεζα Αττικής.

Αν αλλάξει, λοιπόν, ο συσχετισμός των δυνάμεων και οι επιχορηγήσεις μειωθούν, θα ανταποκριθούν αυτά τα δάνεια, θα πληρωθούν; Επιπλέον, προκαλείται το κοινό αίσθημα και οι υγιείς επιχειρήσεις, όταν οι τράπεζες έχουν κόψει κάθε δανειοδότηση προς αυτές τις επιχειρήσεις.

Μπαίνει και ένα αμείλικτο ερώτημα. Πότε, επιτέλους, θα κινηθεί η αγορά και η ρευστότητα που περιμένουμε από τρίμηνο σε τρίμηνο; Θα έχουν δυνατότητα οι τράπεζες να εξασφαλίσουν αυτήν την πολυπόθητη ρευστότητα και τότε; Ο κ. Βενιζέλος ανέφερε ότι ένα μέρος της ρευστότητας έχει πάει στο εξωτερικό, για να καλύψει ανάγκες και υποχρεώσεις θυγατρικών τραπεζών. Δηλαδή, εμμέσως αυξάνουμε τη ρευστότητα σε άλλες χώρες και εμείς δεν μπορούμε να επέμβουμε για να υποχρεώσουμε ένα μέρος της ρευστότητας να κατευθυνθεί στην εγχώρια αγορά.

Θέλω να αναφέρω και κάτι πρόσφατο που γράφτηκε σήμερα στις εφημερίδες, έναν επιπλέον εφιάλτη που «κτύπησε» όχι μόνο τις ελληνικές τράπεζες, αλλά και τις ξένες. Είναι ο εφιάλτης της «ALAPIS», που σύμφωνα με το δημοσίευμα της «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ», χρωστάει σε όλες τις τράπεζες 1 δισεκατομμύριο.

Αναρωτιέται, επομένως, κάθε φορολογούμενος, κάθε επαγγελματίας, πώς είναι δυνατόν οι τράπεζες να χορηγούν δάνεια: 108 εκατομμύρια η «Εθνική», 100 εκατομμύρια η Πειραιώς, 100 εκατομμύρια η Εμπορική, 95 εκατομμύρια το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, 50 εκατομμύρια η Τράπεζα Αττικής, 15 εκατομμύρια η «ALPHABANK». Ούτε στραγάλια να ήταν. Και πού πήγαν αυτά τα χρήματα;

Όταν είναι να πάρει μία υγιής επιχείρηση, παραδείγματος χάριν, ένα δάνειο 30.000 ευρώ, αν κτυπήσει κανείς στο «λευκό» Τειρεσία, θα βγάλει για τον επιχειρηματία όλο του το μητρώο, μέχρι και πόσα δόντια του λείπουν, ενώ αν πάρει κανείς δάνειο 900 εκατομμυρίων, δεν χρειάζεται να έχει κανείς πολλά δόντια. Και ένα δόντι να έχεις, θα το πάρεις το δάνειο.

Μπορεί, λοιπόν, οι εγγυήσεις σήμερα, να φτάνουν στα 170 δισεκατομμύρια και μπορεί όλες αυτές να μη μεταφράζονται σε πραγματικά κεφάλαια. Και τα μισά, όμως, από αυτά αν εκταμιεύονται μέσω της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, είναι πολύ σημαντικά ποσά.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το σύνολο των εγγυήσεων προς τις τράπεζες, είναι περίπου το μισό χρέος της χώρας. Αν δούμε τη χρηματιστηριακή αξία των τραπεζών –που είναι περίπου 3,5 δισεκατομμύρια– θα υποθέσουμε –και χωρίς να είμαστε με ειδικές γνώσεις– ότι κάτι στρεβλό συμβαίνει.

Επομένως, εμείς με αυτές τις επισημάνσεις απευθυνόμαστε στο Υπουργείο Οικονομικών και ζητούμε να εξασφαλίσει αυτήν την πολυπόθητη ρευστότητα, να εξασφαλίσει τις καταθέσεις των Ελλήνων πολιτών, για να κρατηθεί όρθιο το τραπεζικό σύστημα. Ελπίζω ότι θα το κάνει, για να μην έχουμε δυσάρεστα φαινόμενα και για να μην έχουμε και άλλες επιπτώσεις στην ελληνική οικονομία.

Τώρα, θα ήθελα να μιλήσω για τις τροπολογίες. Στην ουσία μία τροπολογία είναι. Φυσικά, δεν υπάρχει καμμία αντίρρηση να επικυρωθεί ο χρόνος από πέντε σε επτά για επενδύσεις οι οποίες

ήδη, έχουν λήξει και δεν τις προέβλεπε ο καινούργιος επενδυτικός νόμος.

Θα πρέπει, κύριε Υπουργέ, όμως, να προσέξετε την τροπολογία που καθιστά επιθυμητή τη διεθνή εμπειρία των μελών του Ταμείου σε τραπεζικά θέματα. Ήδη το διοικητικό συμβούλιο του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας θα παίξει σημαντικό ρόλο τα επόμενα χρόνια.

Θα πρέπει τουλάχιστον να εξασφαλιστούν οι συνθήκες εκείνες που θα επιτρέψουν στη χώρα μας να προασπιστεί τα συμφέροντά της.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον ειδικό αγορητή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Παύλο Μαρκάκη.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες, καθώς και τρεις εκπαιδευτικοί από το Πειραματικό Γυμνάσιο Ζωσιμαίας Σχολής Ιωαννίνων.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Δημήτριος Παπαδημούλης, για δεκαπέντε λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Κύριε Υπουργέ, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, στη μία και μοναδική σελίδα της πράξης νομοθετικού περιεχομένου που ετοιμάζεται να κυρώσει η τρικομματική Συγκυβέρνηση, υπάρχει μια απάντηση σε ένα ερώτημα που με απασχολεί εδώ και δύο χρόνια: Τι εννοούσε ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ και πρώην Πρωθυπουργός, όταν έλεγε σε όλους τους τόνους προεκλογικά, ότι λεφτά υπάρχουν; Απάντηση: λεφτά υπάρχουν, όταν είναι να δοθούν στις τράπεζες. Δεν υπάρχουν, όταν είναι να δοθούν στο κοινωνικό κράτος, στους μισθούς, στις συντάξεις, στη μείωση των ανισοτήτων ή στην επένδυση στο μέλλον, για να κάνουμε αυτήν την οικονομία πιο παραγωγική, πιο δίκαιη, πιο αποτελεσματική.

Μέσα σε μία στιγμή, στην Επιτροπή Οικονομικών, ο κ. Βενιζέλος, κάνοντας χιούμορ με τον κ. Μαρκάκη, τον εισηγητή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και θεωρώντας δεδομένο ότι, ότι και να φέρει ο κ. Βενιζέλος, τώρα ο κ. Μαρκάκης είναι υποχρεωμένος να λέει «ναι», διότι έχει Υπουργούς της Κυβέρνησης το κόμμα του ΛΑΟΣ, του είπε: «Μη βιάζεστε να λέτε για εγγυήσεις 30 δισεκατομμυρίων ευρώ» και έβγαλε το λαγό από το καπέλο ο κ. Βενιζέλος και είπε: «Ξεράστε τα 30 δισεκατομμύρια, 60 δισεκατομμύρια είναι οι εγγυήσεις».

Τι σημαίνει αυτό; Ότι το σύστημα, κύριοι της τρικομματικής Συγκυβέρνησης, δουλεύει για τις τράπεζες, δεν δουλεύει για τους πολλούς, δεν δουλεύει για τους πολίτες.

Προσέξτε τώρα. Εάν αθροίσει κανείς όσα έχει δώσει το δημόσιο, δηλαδή, από την τσέπη την φορολογούμενων σε ρευστό, εγγυήσεις και ομόλογα στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα, είναι πάνω από το 50% του ελληνικού ακαθάριστου προϊόντος. Είναι περίπου 155 δισεκατομμύρια ευρώ και πάνω. Θα πει κανείς: δεν είναι όλα ρευστό, είναι και εγγυήσεις. Είναι και ομόλογα. Ναι, όμως στο όνομα αυτών των εγγυήσεων βγάζουν ομολογιακά δάνεια οι τράπεζες και αν οι τράπεζες ρουφηχτούν από τη «μαύρη τρύπα», πάνε και τα λεφτά των κρατικών εγγυήσεων. Άρα δεν είναι τόσο τσάμπα, το να λες, κάνω τα 30 δισεκατομμύρια 60.

Επιπλέον, υπάρχει και το θέμα της ρευστότητας. Πόσα έχει δώσει μέχρι τώρα σε ρευστό το ελληνικό δημόσιο και με Νέα Δημοκρατία και με ΠΑΣΟΚ, διότι αυτή η ιστορία ξεκινάει από το 2008; Είναι 8,5 δισεκατομμύρια ρευστό από την τσέπη των φορολογούμενων. Πόσο είναι η συνολική χρηματιστηριακή αξία των τραπεζών σήμερα; Λιγότερο από το ένα τρίτο αυτών των 8,5 δισεκατομμυρίων. Ερώτημα: δικαιούνται να κάνουν τους ιδιώτες τραπεζίτες, μεγαλομετόχους των ελληνικών τραπεζών, όσοι έχουν αυτές τις θέσεις με τα λεφτά των φορολογούμενων;

Δεν υπάρχει ένα θέμα; Αν εσείς δίνετε λεφτά από την τσέπη σας σε ένα συγγενή σας, σε ένα φίλο σας και αυτός διαρκώς σας ζητούσε και δεύτερη και τρίτη φορά –είναι το πέμπτο πακέτο εγγύησης προς τις τράπεζες- δεν θα του λέγατε «βρε, παιδί μου, με έχεις κάνει συνεταίρο, να έχω κι εγώ το κουμάντο μου»; Πού είναι αυτό;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Δεν τα λέτε καλά, μου φαίνεται, γιατί χρήματα δεν δώσαμε...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κι επειδή μιλάτε στο όνομα της νομιμότητας, ο νόμος του 2008 που ψήφισε η Νέα Δημοκρατία, κύριε Κεφαλογιάννη, προβλέπει οι προνομιούχες μετοχές να έχουν απόδοση 10%, που σημαίνει ότι οι τράπεζες πρέπει να δίνουν μέρισμα στο κράτος γι' αυτές τις προνομιούχες μετοχές. Ξέρετε πολύ καλά ότι χρόνια τώρα, με τη σιωπή και τη συναίνεση του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας και του ΛΑΟΣ, οι τράπεζες δεν δίνουν μέρισμα και παραβιάζουν το νόμο. Τι λέτε γι' αυτό;

Έχετε καμμία εγγύηση ότι οι ιδιώτες τραπεζίτες που παίρνουν τα λεφτά των φορολογουμένων και κάνουν τα ιδιωτικά αφεντικά με το δημόσιο χρήμα, λειτουργούν και σωστά τις τράπεζές τους; Πριν από λίγους μήνες έσκασε το κανόνι της PROTON BANK. Ο πρώην μεγαλομέτοχος διώκεται ποινικά, διότι λεηλάτησε την τράπεζά του αποσπώντας, σύμφωνα με την έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδας, εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ.

Πώς είστε τόσο σίγουροι οι συνάδερφοι της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας και του ΛΑΟΣ ότι δεν γίνεται η ίδια υπόθεση και σε άλλες ιδιωτικές τράπεζες; Έχετε δώσει κανένα κοκκαλάκι νυχτερίδας στους άλλους ότι δεν το κάνουν; Εχθές, ρώτησα τον κ. Προβόπουλο που ήρθε στην Επιτροπή Οικονομικών, γιατί στον έλεγχο που κάνει η «BLACKROCK» στο χαρτοφυλάκιο όλων των ιδιωτικών τραπεζών, εξαιρέσατε τις θυγατρικές, που έχουν έδρα στο εξωτερικό, αυτών των τραπεζών!

Δηλαδή, κύριε Σαχινίδη, εάν ένας μεγαλομέτοχος θέλει να λεηλατήσει την τράπεζά του, όπως έκανε ο πρώην μεγαλομέτοχος της PROTON BANK ή δίνει δάνεια, μέσω κάποιων θυγατρικών του στο εξωτερικό, στον εαυτό του ή σε κολλητούς του, που κρύβονται πίσω από κάποιες off shore, γιατί αυτό δεν ελέγχεται; Μου είπε ο κ. Προβόπουλος «αυτό είναι περίπου το 20% των δανείων και πιστεύουμε ότι, αν ελέγξουμε μόνο το 80% των δανείων που είναι δάνεια εσωτερικού, κάνουμε καλή δουλειά και θα ξοδεύαμε παραπάνω εάν ελέγχαμε και αυτά».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Δεν είπε αυτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Υπάρχουν τα Πρακτικά, κύριε Γείτονα. Δεν ξέρω εάν εσείς πειστήκατε, αλλά εγώ δεν πείστηκα. Εγώ θέλω να ξέρω ότι ελέγχονται τα πάντα και θέλω να έχω ως φορολογούμενος πολίτης τη σιγουριά ότι δεν μπορεί να γίνονται παιχνίδια οικονομικής λεηλασίας, όπως έγιναν με την Τράπεζα Κρήτης πριν από είκοσι χρόνια και με την PROTON BANK πριν από λίγους μήνες και πιθανότατα γίνονται και από άλλους. Θέλω να έχω λογαριασμό! Η θεωρία ότι αφήσαμε το 20% των δανείων απ' έξω και δεν το ελέγχουμε, ακόμα και αν είναι δάνεια που έδωσαν κάποιος μέτοχοι στον εαυτό τους ή σε ανθρώπους του κύκλου τους, δεν στέκει. Ξέρετε πολύ καλά ότι για ορισμένα από αυτά τα δάνεια μαζεύονται διάφορες επιτροπές μετά από τις τράπεζες και λένε «ιδιώτες είμαστε, τα σβήνουμε»! Δίνουν δάνεια στους εαυτούς τους, μετά τα σβήνουν και έρχεται μετά ο πολίτης και πληρώνει!

Θα ψηφίσετε «ΝΑ!» σε όλα αυτά; Δεν μπορώ να καταλάβω, ενώ είναι ίδια η πολιτική, πώς αλλάζουν οι συμπεριφορές. Όταν το 2008 η Νέα Δημοκρατία έφερε για πρώτη φορά πακέτο εγγυήσεων και ενισχύσεων, οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ ήταν στα κεραμίδια και φώναζαν ότι είναι υπέρ των τραπεζιτών, ότι είναι αντιλαϊκό κ.λπ.. Μετά έφεραν τα ίδια και περισσότερα! Έδιναν στις τράπεζες οι πασοκτζήδες, γκρίνιαζαν οι νεοδημοκράτες, αλλά τα ψήφισαν! Οι του Καρατζαφέρη τα καταψήφισαν! Τώρα που έρχονται τα τριάντα που έγιναν εξήντα, θέλω να μου εξηγήσετε, γιατί αυτό που σας φαινόταν μαύρο και στραβό πριν, τώρα σας φαίνεται καλό. Εκτός αν νομίζετε ότι αν το κάνετε και οι τρεις μαζί, γίνεται καλύτερο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Για τις εγγυήσεις δεν έχει πει ποτέ κανείς τίποτα!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Όλα αυτά, βέβαια, γίνονται στο όνομα της ευστάθειας του συστήματος, της σταθερότητας του συστήματος και της ρευστότητας που είναι απαραίτητη, για να χρηματοδοτηθεί η ελληνική επιχείρηση, η μικρομεσαία επιχείρηση, ο βιοτέχνης κ.λπ.. Υποτίθεται ότι όλα γίνονται για το καλό του λαού και του τόπου.

Ξέρετε, όμως, πώς πάει η ρευστότητα, κύριε Σαχινίδη; Η ρευστότητα προς τις επιχειρήσεις και ειδικότερα προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις είναι αρνητική. Και επειδή μιλάμε για τράπεζες και για το αν οι τράπεζες λειτουργούν με σωστά κριτήρια, εξηγείστε μου, επειδή είστε και πρώην στέλεχος τράπεζας, κύριε Σαχινίδη, με ποια κριτήρια μια τράπεζα αρνείται να χρηματοδοτήσει ένα βιοτέχνη που έχει επενδυτικό σχέδιο, έχει προϊόν, έχει ιδέα, έχει εγγυήσεις, έχει ακίνητο που μπορεί να το υποθηκεύσει; Με ποια κριτήρια δεν του δίνει δάνειο και προχθές, κύριε Σαχινίδη και κύριε Ιωαννίδη, μια τράπεζα της Αττικής –παλαιότερα η Αγροτική- έδωσε δάνειο στη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, με εγγύηση τα λεφτά που θα πάρει η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, μετά από δεκαπέντε χρόνια, από τον κρατικό προϋπολογισμό; Μα είναι σωστή τραπεζική συναλλαγή αυτή;

Ξέρετε και μπορεί να βεβαιώσει κανείς γι' αυτά τα λεφτά ότι θα υπάρχουν κόμματα μετά από δεκαπέντε χρόνια που θα λέγονται «ΠΑΣΟΚ» ή «Νέα Δημοκρατία» και θα μπορούν να τα ξεπληρώσουν; Ήδη βλέπω πρωτοκλασάτους του ΠΑΣΟΚ που λένε «πρέπει να το διαλύσουμε, για να φτιάξουμε άλλο κόμμα».

Δεν θα έπρεπε ένας σωστός τραπεζίτης να πει «κύριοι, θέλω την υπογραφή του Προέδρου σας και αν δεν φτάνει η περιουσία του, θέλω και ενέχυρο και εγγύηση και υποθήκη τα περιουσιακά στοιχεία των μελών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, των Υπουργών, των στελεχών, για να δώσω αυτά τα δάνεια»;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Αυτό αφορά και το ΣΥΡΙΖΑ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Τους πάντες αφορά.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Μπράβο!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Όμως, μόνο το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία παίρνουν δάνειο από τράπεζα με εγγύηση την κρατική επιχορήγηση που θα πάρουν μετά από δεκαπέντε χρόνια. Κανένα άλλο κόμμα! Όλα τα άλλα κόμματα, το ΚΚΕ, ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς, οι Οικολόγοι Πράσινοι...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Το ΛΑΟΣ δεν παίρνει καθόλου!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: ...έχουν πάρει ως δάνειο ένα μέρος από την προκαταβολή του επόμενου χρόνου, από την επιχορήγηση του επόμενου χρόνου και όχι από τα δέκα, δεκαπέντε χρόνια μετά.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): ... (δεν ακούστηκε)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κύριε Σαχινίδη, να μείνετε με την απορία, για να περνάτε πιο ήσυχα τη νύχτα σας!

Και τώρα έρχομαι σε ένα θέμα το οποίο είναι και θέμα και δεοντολογίας, αλλά και ηθικής τάξης και αφορά τη λίστα των μεγαλοφειλετών του δημοσίου. Πρόκειται για μια λίστα που εδώ και μήνες, ο κ. Βενιζέλος είχε υποσχεθεί ότι θα τη δώσει στη δημοσιότητα. Τελικά, αντί να τη δώσει στη δημοσιότητα, έδωσε εντολή να την κλειδώσουν σε ένα χρηματοκιβώτιο στη Βουλή. Δεν μπορεί να τη δει κανείς Έλληνας πολίτης και δεν μπορεί να βγάλει φωτοαντίγραφο κανένας Έλληνας Βουλευτής. Έθεσα το συγκεκριμένο θέμα την περασμένη εβδομάδα, στην Επιτροπή Οικονομικών, στην οποία, κύριε Σαχινίδη, νομίζω ότι ήσασταν παρών.

Θα ήθελα να θυμίσω σε όλους σας και στον κύριο Υπουργό, αλλά και στους παριστάμενους συναδέλφους, την απάντησή του κ. Βενιζέλου, στην πίεσή μου, που αφορούσε το πότε θα τιμήσει τη δέσμευσή του. Είχε πει ότι στις 16 Νοεμβρίου πήρε ψήφο εμπιστοσύνης η Κυβέρνηση Παπαδήμου, στις 18 Νοεμβρίου ρυθμίστηκε το θέμα νομικά, ότι πρέπει να περάσουν και μερικές μέρες έτσι, ώστε να μπορεί να εφαρμοστεί ο νόμος και ότι στις 25 Νοεμβρίου εξασφαλίζονται αυτές οι προϋποθέσεις και αμέσως μετά, θα δοθεί η λίστα των μεγαλοφειλετών στη δημοσιότητα. Τι μέρα έχουμε σήμερα; Έχουμε 30 Νοεμβρίου! Είδατε

εσείς καμιά λίστα στη δημοσιότητα; Όχι! Ούτε εγώ!

Χθες και επειδή -για να το πω λαϊκά- είχα μυριστεί τη δουλειά και επειδή δεν μου είχαν απαντήσει οι του Υπουργείου Οικονομικών στην ερώτηση που αφορούσε το πότε θα δώσουν τη λίστα και πόσα θα μαζέψουν, είχα καταθέσει προφορική ερώτηση, όπως δικαιούμαι από τον Κανονισμό, στην Ολομέλεια. Αν δεν σου απαντήσουν έγκαιρα γραπτά, έχεις τη δυνατότητα, κατά προτεραιότητα, να πεις «αυτή θέλω να μου την απαντήσετε».

Ε, επρόκειτο να συζητηθεί χθες το απόγευμα, στις 29 Νοεμβρίου. Το μεσημέρι πληροφορήθηκα για μια ακόμα φορά, ότι ο κ. Βενιζέλος πρέπει να πάει στο Eurogroup και ότι, επειδή είναι αναντικατάστατος και κανείς άλλος δεν μπορεί να τον αντικαταστήσει στην απάντηση αυτού του ερωτήματος, ματαιώνεται η ερώτηση και η απάντηση στην ερώτηση. Υπάρχει, όμως, ο κ. Σαχινίδης, ο κ. Οικονομού και ο κ. Μουρμούρας της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος είναι 100% συνυπεύθυνος, αφού είναι Υφυπουργός Οικονομικών και δεν είναι περαστικός από το Υπουργείο. Μπορούσε, λοιπόν, να έρθει κάποιος άλλος και να απαντήσει.

Και σας το θέτω, κύριε Σαχινίδη, γιατί σ' αυτήν τη χώρα, που διαρκώς ο λογαριασμός έρχεται στο φτωχό και του λένε «σου κόβουμε μισθό, σου κόβουμε σύνταξη, σου κόβουμε παιδεία, σου κόβουμε υγεία», σημασία έχει να του πει κάποιος «Ξέρεις κάτι; Προσπαθούμε τουλάχιστον, να μοιράσουμε δίκαια τα βάρη».

Δεν μπορεί αυτοί που χρωστώνε πολλά να τη βγάδουν καθαρή, να βγάζουν τη γλώσσα στους πολίτες και στην κοινωνία και να πληρώνουν μονίμως οι ασθενέστεροι και τα κορόιδα.

Κλείνω με το εξής: Ένας πάνσοφος άνθρωπος είπε: «Αν χρωστάς 1.000 ευρώ, 5.000 ευρώ, 10.000 ευρώ, 50.000 ευρώ στην τράπεζα έχεις μεγάλο πρόβλημα. Αν χρωστάς 50.000.000 ευρώ, 5.000.000 ευρώ, 20.000.000 ευρώ στην τράπεζα, τότε δεν έχεις πρόβλημα εσύ, έχει πρόβλημα η τράπεζα».

Αυτά τα προβλήματα των τραπεζών καλούμαστε να ρυθμίσουμε με τις νέες εγγυήσεις. Αποδεικνύεται για μία ακόμα φορά, κύριε Γείτονα, ότι το περίφημο βαρέλι δεν έχει πάτο. Η χρηματοδότηση των ελληνικών τραπεζών από τη γραμμή ELA, που είναι η επείγουσα γραμμή απευθείας χρηματοδότησης των ελληνικών τραπεζών από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, ήταν μία γραμμή που μέχρι τον Αύγουστο του '11, είχε δώσει 6,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Είχαν τραβήξει δηλαδή 6,5 δισεκατομμύρια ευρώ οι ελληνικές τράπεζες. Ξέρετε πόσα τράβηξαν το Σεπτέμβριο; Άλλα 20 δισεκατομμύρια. Και τα 30 δισεκατομμύρια έγιναν 60 δισεκατομμύρια, διότι τα λεγόμενα ενέχυρα -αγγλιστί collateral- με το κούρεμα του χρέους, χάνουν αξία και πρέπει να δώσει το ελληνικό δημόσιο εγγύηση.

Γιατί τα λέω αυτά; Γιατί η περίφημη ελάφρυνση του χρέους κατά 100 δισεκατομμύρια, που είναι αυτό που διαφημίζει η τρικομματική Κυβέρνηση, ότι είναι το προϊόν της απόφασης της 26ης Οκτωβρίου -γι' αυτό συστάθηκε αυτή η Κυβέρνηση, για να εφαρμόσει αυτήν την απόφαση μαζί με το υπερδρακαετές μνημόνιο που τη συνοδεύει- δεν θα μειώσει το χρέος κατά 100 δισεκατομμύρια, μην κοροϊδεύουμε τον κόσμο. Αν αφαιρέσει κανείς τα 30 δισεκατομμύρια που θα πάρουν οι τράπεζες, θα είναι το πολύ 70 δισεκατομμύρια η μείωση του χρέους. Κι αν λογαριάσει κανείς κι αυτά που συζητάει η Κυβέρνηση Παπαδήμου με τη σιωπή και τη συνενοχή των τριών κομμάτων, με τον κύριο Νταλάρα για το PSI που ζητάει επιτόκια της τάξης του 8%, τότε το πραγματικό κούρεμα, η πραγματική ελάφρυνση μπορεί να είναι κάτω από 50 δισεκατομμύρια.

Θα τα συζητήσουμε αυτά σ' αυτήν τη Βουλή, με Βουλευτές που να λειτουργούν κατά συνείδηση ή θα πάμε πάλι στο ότι έδωσαν Υπουργεία σε τρία κόμματα και τα τρία κόμματα λένε «σφάξε με αγά μου να αγιάσω, ναι σε όλα»; Εμείς αρνούμαστε να μπούμε σ' αυτήν τη λογική, διαφωνούμε μ' αυτήν τη ρύθμιση και γι' αυτό καταψηφίζουμε την πράξη νομοθετικού περιεχομένου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Δημήτριο Παπαδημούλη, ειδικό αγορητή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Εισερχόμεθα στον κατάλογο των ομιλητών. Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Γείτονας, Βουλευτής Β' Αθηνών του ΠΑΣΟΚ, για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν μπω στην ομιλία, επειδή άκουσα τον κ. Παπαδημούλη, τον εκλεκτό συνάδελφο, να ανησυχεί μήπως διαλυθεί το ΠΑΣΟΚ, σας λέω, κύριε Παπαδημούλη, ότι κι άλλοτε υπήρχαν τέτοιες ανησυχίες, αλλά δεν συνέβη.

Το ΠΑΣΟΚ αυτήν τη στιγμή, ασφαλώς πληρώνει το κόστος μίας σκληρής αλλά εθνικά αναγκαίας πολιτικής. Μπορεί να έχει κόψει γέφυρες με την κοινωνία, όμως έχει βαθιές ρίζες στην κοινωνία, μην το ξεχνάτε. Κι υπάρχει συνείδηση στον ελληνικό λαό ότι το ΠΑΣΟΚ είναι ο κορμός της δημοκρατικής παράταξης, η οποία ιστορικά στην Ελλάδα, έπαιξε ένα σημαντικό σταθεροποιητικό ρόλο. Θα έρθουν οι εκλογές και θα τα πούμε. Και όσοι καβάλλουν «δημοσκοπικά» καλάμια, καλά θα είναι να κατέβουν απ' αυτά. Έχουμε καιρό μπροστά.

Τώρα συζητάμε την πράξη νομοθετικού περιεχομένου, που εκδόθηκε, για να καλύψει μία πραγματικά έκτακτη ανάγκη στη χώρα, προκειμένου να προσαρμοστούν στις ραγδαία μεταβαλλόμενες χρηματοοικονομικές συνθήκες, χρηματοπιστωτικές συνθήκες, οι ρυθμίσεις για την εξασφάλιση της ρευστότητας στις τράπεζες. Είναι ένα ανοιχτό θέμα το οποίο μετρά ήδη, τέσσερα χρόνια, ξεκίνησε με το ν. 3723 επί Νέας Δημοκρατίας, το νόμο του 2008.

Όλες αυτές οι ρυθμίσεις περιλαμβάνουν παροχή εγγυήσεων και άλλα εργαλεία, όπως ομόλογα και προνομιούχες μετοχές, που φθάνουν συνολικά τα 155 δισεκατομμύρια, με ήδη ενεργοποιημένα τα 106. Και βλέπουμε... διότι αλλάζουν οι συνθήκες. Τα πράγματα αλλάζουν, γρήγορα και πόσο γρήγορα αλλάζουν φαίνεται από το ότι με το άρθρο 2 αυτού του νομοσχεδίου, τροποποιούμε ήδη την πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Με την πράξη νομοθετικού περιεχομένου προβλεπόταν τα 15 δισεκατομμύρια να γίνουν 30 δισεκατομμύρια. Τώρα πάμε από τα 30 δισεκατομμύρια στα 60 δισεκατομμύρια.

Το τραπεζικό σύστημα πραγματικά δέχεται ασφυκτικές πιέσεις και από το κλείσιμο της διατραπεζικής αγοράς και ιδιαίτερα λόγω εκροής καταθέσεων, που εντάθηκε, δυστυχώς, το τελευταίο διάστημα. Μας τα είπε χθες στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, ο κ. Προβόπουλος.

Επομένως, είναι αναγκαία η διασφάλιση της σταθερότητας του τραπεζικού συστήματος και μέσω αυτών των εγγυήσεων, που ουσιαστικά, όπως είπα η εισηγήτριά μας, είναι συμφωνίες πίστης. Πρόκειται για εγγυήσεις προς την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και εν προκειμένω προς την Τράπεζα της Ελλάδας. Δεν μετράνε ούτε στο χρέος ούτε στα ελλείμματα. Το λέω, για να το καταλάβουν και οι πολίτες.

Δυστυχώς, όμως, διατηρείται το κλίμα αβεβαιότητας όσον αφορά την παγκόσμια οικονομία και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη. Στην Ευρωζώνη κορυφώνεται η κρίση που αγγίζει πλέον τον πυρήνα της. Κυοφορούνται αποφάσεις για συνολική αποτελεσματική λύση στο πλαίσιο φυσικά, ενίσχυσης της οικονομικής διακυβέρνησης. Ο χρόνος στενεύει και πιστεύουμε -αυτό είναι η ελπίδα όλων- στην προσεχή Σύνοδο Κορυφής να βγει καπνός.

Σε αυτό το πλαίσιο, με την Ευρωζώνη σε αναταράξεις, η χώρα μας με τη νέα Κυβέρνηση προσπαθεί για την υλοποίηση των αποφάσεων της 26ης-27ης Οκτωβρίου, που είναι καθοριστική για την παραμονή μας στην Ευρωζώνη, όπου και ανήκουμε.

Είναι θετικό, κύριε Υπουργέ, ότι επιτεύχθηκε χθες, ο πρώτος στόχος μιας προσπάθειας, δηλαδή η εκταμίευση της έκτης δόσης. Τα πολλά και τα δύσκολα είναι ακόμη μπροστά μας και το θολό τοπίο της Ευρωζώνης μάς επιβάλλει -και αυτό πρέπει να το καταλάβουμε όλοι- να κλείσουμε γρήγορα τα οποιαδήποτε ανοικτά μέτωπα, να τελειώνουμε δηλαδή με αυτά τα ζητήματα. Κάτι που σημαίνει ότι η χώρα πρέπει να δείξει μεγίστη ταχύτητα και αποτελεσματικότητα με το έργο της Κυβέρνησής της.

Το λέω αυτό όχι μόνο για την Κυβέρνηση, αλλά και για τα κόμματα που τη στηρίζουν. Τα κόμματα μάλιστα που στηρίζουν την Κυβέρνηση θα πρέπει να βάλουν προσωρινά στην πάντα, στο ράφι -θα έλεγα- τις εκλογικές τακτικές και επιδιώξεις. Το λέω αυτό, γιατί και ο εκλεκτός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας έπεσε πάλι σήμερα, στην παγίδα, να δώσει μια μάχη οπισθοφυλακών. Άρχισε να κρίνει το ΠΑΣΟΚ. Θα τα πούμε αυτά στις εκλογές. Εκεί θα μιλήσουμε και για τις πράξεις και για τις παραλείψεις

και για τις ευθύνες όλων μας και ο ελληνικός λαός θα κρίνει. Τώρα καλό θα είναι να επικεντρωθούμε όλοι στην προσπάθεια για τη χώρα. Θα πρέπει να στηρίξουμε την Κυβέρνηση και δεν θα πρέπει να επιδοθούμε σε προεκλογικές επιδιώξεις και τακτικές, διότι πέρα από τα άλλα, αυτό θα διαταράξει την αναγκαία συλλογικότητα που πρέπει να υπάρχει στην Κυβέρνηση, αν θέλουμε να έχει το μέγιστο αποτέλεσμα.

Η σταθερότητα στο τραπεζικό σύστημα πάντα και ιδιαίτερα σε αυτήν την περίοδο της κρίσης είναι βασική προϋπόθεση για την εξασφάλιση, κατ' αρχάς, των καταθέσεων των ανθρώπων, αλλά και τη λειτουργία της οικονομίας. Στην Ελλάδα μάλιστα, που η ύφεση βαθαίνει, η χρηματοδότηση της αγοράς, των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων είναι κλειδί. Μιλάνε κάποιοι και έχουν δίκιο ότι οι προβλέψεις δεν επαληθεύτηκαν. Πράγματι, απ' ό,τι φαίνεται -και ο ΟΟΣΑ το λέει- φέτος θα έχουμε μεγαλύτερη ύφεση απ' ό,τι είχε προβλεφθεί. Επίσης μεταθέτουν την ανάκαμψη για το 2013.

Άρα το ζητούμενο -γι' αυτό κάνω αυτήν την εισαγωγή, για να καταλήξω- είναι πώς θα διοχετευθούν πόροι στην πραγματική οικονομία. Διότι η ρευστότητα του τραπεζικού συστήματος ασφαλώς είναι μέσο για το ίδιο το τραπεζικό σύστημα, αλλά δεν είναι αυτοσκοπός.

Έχει στραγγίξει η αγορά, έχουμε ήδη αρνητική πιστωτική επέκταση -μείον 1,1%- όπως μας επιβεβαίωσε και χθες ο κ. Προβόπουλος, ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας. Μάλιστα, έκανα και σχετική ερώτηση και τον ρώτησα τι θα γίνει, τι προβλέπει. Λέει ότι δεν βλέπει φως και ότι οι τράπεζες είναι στα όρια των δυνατοτήτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε. Μισό λεπτό θέλω ακόμα.

Άρα για μένα -και γι' αυτό το τονίζω- παραμένει αυτό το πρόβλημα και όσο παραμένει αυτό το πρόβλημα ρευστότητας στην αγορά θα είναι αβέβαιη η ανάκαμψη; Διότι για να υπάρξει ανάκαμψη, χρειάζονται ενέσεις ρευστότητας στην αγορά. Και αυτό πέρα από το ότι πρέπει να χρησιμοποιήσουμε και τα υπόλοιπα διατιθέμενα εργαλεία για την επανεκκίνηση της αναπτυξιακής μηχανής. Κάτι που είναι εκ των ουκ άνευ.

Χαίρομαι που επιτέλους -και λέω επιτέλους, επειδή έχει μαλλιάσει η γλώσσα μου γι' αυτό και με ερωτήσεις και με ομιλίες απ' αυτό το Βήμα- μπαίνουν σε μια νέα φάση, σε μια άλλη βάση και τα θέματα απορρόφησης των πόρων του ΕΣΠΑ και τα θέματα της απεμπλοκής των έργων, τα οποία είχαν παγώσει και αναφέρονται ιδιαίτερα στους αυτοκινητόδρομους. Εκεί -και γι' αυτό το συζητώ, γιατί είναι σχετικό- παίζουν ρόλο οι τράπεζες. Οι τράπεζες έχουν συσλώσει τα πόδια, γιατί λένε ότι δήθεν άλλαξαν οι όροι κ.λπ.. Πρέπει να πιεστούν, έστω και να διευκολυνθούν θα έλεγα εγώ, κύριε Υπουργέ, οι τράπεζες να τηρήσουν τις υποχρεώσεις τους, σε σχέση με τις συμβάσεις παραχώρησης, ώστε να προχωρήσουν τα έργα.

Ο κύριος Υπουργός και Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, κ. Βενιζέλος, μας είπε στην επιτροπή ότι είναι θέμα χρόνου. Εγώ ως κρατήσω μικρό καλάθι. Πάντως, ούτως ή άλλως, τα περιθώρια του χρόνου σχεδόν έχουν εξαντληθεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πιστεύω λοιπόν, κύριε Πρόεδρε -και μ' αυτό τελειώνω- πως η διασφάλιση των αποφάσεων της 26ης Οκτωβρίου, που θα διαμορφώσουν ένα κλίμα σιγουριάς και ασφάλειας σε πολίτες και σε επιχειρήσεις, σε συνδυασμό με την αξιοποίηση, με τη μεγαλύτερη δυνατή μόχλευση όλων των διατιθέμενων πόρων -και διατίθενται πολλοί πόροι από το ΕΣΠΑ, αλλά και από προσέλκυση επενδύσεων- είναι κάτι που θα βελτιώσει την εμπιστοσύνη της κοινωνίας προς την οικονομία, και γι' αυτό αποτελούν σοβαρό εχέγγυο για την επαναφορά της χώρας σε τροχιά ανάπτυξης.

Δεν είναι εύκολο πράγμα, όμως αυτό το στοίχημα πρέπει να κερδίσουμε. Εδώ πρέπει να δώσουμε την έμφαση. Η έμφαση και η επικέντρωση πάνω σ' αυτό το ζήτημα, δηλαδή της ανάκαμψης της οικονομίας, είναι το πρώτο χρέος για όλους.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Γείτονα, Βουλευτή Β' Αθηνών του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Ιωάννης Ιωαννίδης, Βουλευτής της Α' Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας.

Κύριε Ιωαννίδη, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανάγκη της κύρωσης της πράξης του νομοθετικού περιεχομένου της 14ης Σεπτεμβρίου, που είναι το αντικείμενο της σημερινής συζήτησης, είναι προφανής και επιτακτική. Με την εν λόγω πράξη διευρύνεται το όριο μέχρι το οποίο παρέχεται η εγγύηση του ελληνικού δημοσίου προς την Τράπεζα της Ελλάδας για κάλυψη πιστώσεων, σε τράπεζες δηλαδή, ώστε να αποφευχθεί η πιστωτική ασφυξία.

Αποτελεί συνέχεια της διαδικασίας που ξεκίνησε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το 2008 με το ν. 3723, όταν διατέθηκαν 23 δισεκατομμύρια ευρώ για την ενίσχυση της ρευστότητας και 5 δισεκατομμύρια ευρώ για την κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών. Σκοπός μας ήταν να διασφαλιστεί η ρευστότητα της οικονομίας με την παροχή πιστώσεων εκ μέρους των τραπεζών προς τα νοικοκυριά και κυρίως τις επιχειρήσεις που πλήττονταν από την ευρωπαϊκή και παγκόσμια κρίση, που ήδη είχε εκδηλωθεί.

Να μη θυμηθούμε τι έλεγε τότε το ΠΑΣΟΚ και πώς κατηγορούσε γιατί δόθηκαν αυτά τα χρήματα, γιατί «με λένε Ρίζο κι όπως θέλω το γυρίζω» και κάθε φορά έχουμε διαφορετικές τοποθετήσεις.

Τη σώφωνα αυτή επιλογή ακολούθησε τώρα και το ΠΑΣΟΚ ως κυβέρνηση, τότε ήταν αντιπολίτευση. Βέβαια, «φρόντισε» πρώτα με δηλώσεις και την αλλοπρόσκληση πολιτική της να απαξιώσει διεθνώς τις δυνατότητες της ελληνικής οικονομίας και τις ικανότητες του ελληνικού λαού, πολιτική της οποίας τα πολλαπλά δυσμενή αποτελέσματα ακόμα υφιστάμεθα, όπως βαθιά και πολυετή ύφεση, υποβάθμιση της πιστοληπτικής ικανότητας της χώρας και τελικά μηδενισμό της, εφαρμογή ατελειώτων μνημονίων, που προβλέπει συρρίκνωση μισθών και συντάξεων, εργασιακά δικαιώματα μεσαίων κ.λπ..

Ας μην ξεχνούμε τον υποψήφιο τότε Πρωθυπουργό που έλεγε τότε ότι τα λεφτά υπάρχουν -δισεκατομμύρια, τρισεκατομμύρια- ότι η Ελλάδα είναι «Τιτανικός», ότι οι Έλληνες είναι διεφθαρμένοι κ.λπ.. Και τα spreads από τις 130 μονάδες βάσης έφθασαν μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα τις 1.050 μονάδες βάσης. Κι αυτό γιατί ζήτησε βοήθεια η Ευρώπη και από τα άλλα κόμματα. Και αντί να εφαρμοστούν αυτά τα οποία συμφώνησαν, δηλαδή τη μείωση των δαπανών, που είναι το βασικότερο, προσέλαβαν αυτήν τη δύσκολη περίοδο που απαγορευόταν, είκοσι πέντε χιλιάδες άτομα. Και άλλα πενήντα χιλιάδες άτομα πήγαν να προσλάβουν διά μέσου των ΜΚΟ. Αν δεν ήταν ο Πρόεδρος του ΑΣΕΠ, ο οποίος βγήκε και είπε ότι δεν εγγυάται για τις προσλήψεις αυτές, θα είχαμε προσλήψεις άλλων πενήντα χιλιάδων ατόμων. Και είναι τρομερό, γιατί βγάζουμε σε εφεδρεία κόσμο και κοσμάκι, με μοναδικό κριτήριο την ηλικία και όχι αν αξίζει ή δεν αξίζει. Μειώνουμε, λοιπόν, τον δημόσιο τομέα.

Σε ένα περιβάλλον με αυτές τις συνθήκες ήταν αναμενόμενο να αντιμετωπίσουν οι τράπεζες περαιτέρω προβλήματα, όπως υποβάθμιση και της δικής τους πιστοληπτικής ικανότητας και εξ αυτής αδυναμία προσφυγής στις διεθνείς αγορές για δανεισμό, εκροή καταθέσεων, η οποία μόνο για το 2011 ανέρχεται τουλάχιστον σε 26 δισεκατομμύρια ευρώ.

Στο σημείο αυτό πρέπει να προσθέσω ότι το μεγαλύτερο ποσοστό αυτών των καταθέσεων αναλήφθηκε από τις τράπεζες εξαιτίας της έντονης και διάχυτης σε όλους τους πολίτες αβεβαιότητας και του φόβου που δίκαια τους δημιουργήθηκε από τη γενική πολιτική της κυβέρνησης Παπανδρέου. Πέρα από τα παραπάνω οι τράπεζες θα υποστούν και τις συνέπειες:

Πρώτον, από το λεγόμενο κούρεμα των ομολόγων. Είναι ένα άλλο σπουδαίο «κατόρθωμα» της κυβέρνησης Παπανδρέου και όπως είπε και ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, δεν θα είναι 100 δισεκατομμύρια το κέρδος από αυτήν την ιστορία, γιατί τα 30 δισεκατομμύρια θα πάνε στις τράπεζες. Ξεχάσατε και τα ασφαλιστικά ταμεία, τα οποία θα χάσουν 12 δισεκατομμύρια ευρώ. Επομένως, αν τυχόν δεν μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες τους -και δεν

θα μπορέσουν όσο αυξάνονται τώρα οι άνεργοι και οι συνταξιούχοι- ποιος θα τα δώσει; Θα τα δώσει πάλι ο Έλληνας φορολογούμενος.

Δεύτερον, από τον έλεγχο του προβληματικού δανειακού χαρτοφυλακίου τους, στο οποίο ήδη προβαίνει η εταιρεία «BLACK-ROCK» και τη βέβαιη εγγραφή επιπλέον προβλέψεων για το ενδεχόμενο απαξίωσής του. Αυτές οι ασφυκτικές πιέσεις στις τράπεζες, τις έχουν αναγκάσει ήδη από το Σεπτέμβριο να προσφύγουν στο μηχανισμό παροχής έκτακτης ρευστότητας και έχουν δε αποτυπωθεί μερικώς και στα μεγέθη τους.

Σημερινό δημοσίευμα κάνει λόγο για ζημιές εννιαμήνου ύψους 8,5 δισεκατομμυρίων ευρώ για τις δώδεκα μεγαλύτερες τράπεζες, ενώ ανεστάλη προσωρινά η διαπραγμάτευση των μετοχών της T-BANK, επειδή η οικονομική κατάσταση εννιαμήνου δεν έχει συνταχθεί σύμφωνα με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα. Δεν έχει δε παρέλθει ούτε δίμηνο από τότε που ανακαλύφθηκε η μαύρη τρύπα στην PROTON BANK -ανέφεραν και συνάδελφοι προηγουμένως πώς θα πρέπει να εξασφαλίζουμε για να μην φθάνουμε σ' αυτές τις καταστάσεις- που για να καλυφθεί μειώθηκαν επικίνδυνα τα διαθέσιμα του Ταμείου Εγγύησης Καταθέσεων.

Γίνεται εύκολα αντιληπτό ότι το πρόβλημα είναι πολύ σοβαρό. Για να είμαι δίκαιος πρέπει να πω ότι για την κατάσταση αυτή δεν είναι άμοιρες ευθυνών και οι διοικήσεις των περισσότερων τουλάχιστον τραπεζών. Ακόμη και σήμερα στη δίνη της οικονομικής ύφεσης, με τον ελληνικό λαό να στερείται για να διασωθούν οι τράπεζες, οι διοικήσεις των τελευταίων ασχολούνται μόνο με το αν θα διατηρηθούν στη θέση τους και με το να ασκούν πιέσεις, ώστε η επικείμενη επανακεφαλαιοποίηση να μη γίνει με κοινές μετοχές. Εξακολουθούν βέβαια να μισθοδοτούν υπεράριθμους γενικούς διευθυντές και αναπληρωτές με υψηλότατους μισθούς. Είναι μια τακτική που ακολουθείται και στα στελέχη μεσαίου επιπέδου.

Δεν ισχυρίζομαι ότι πρέπει να τις εκδικηθούμε, αλλά όλοι πρέπει να συμμετέχουν στις θυσίες.

Τα μισθολογικά θέματα των δημοσίων υπαλλήλων έχουν βγει στη φόρα. Δεν υπάρχει κάποιος που να μη συζητά γι' αυτά. Στις τράπεζες σχεδόν καμμία πρωτοβουλία δεν υπάρχει από τις διοικήσεις τους για παροχή νέων δανείων προς τις επιχειρήσεις που ακόμη πληρούν τα κριτήρια, ώστε να κινηθεί κάπως η οικονομία.

Ο Υπουργός Οικονομικών στη σχετική ομιλία του στην αρμόδια επιτροπή είπε ότι ως σήμερα έχουν εγκριθεί για τις τράπεζες είτε με τη μορφή εγγυήσεων, είτε με τη μορφή κεφαλαιακών ενισχύσεων συνολικά 158 δισεκατομμύρια ευρώ. Θα ήθελα να τον ρωτήσω αν έχει συλλέξει στοιχεία, ώστε να γνωρίζουμε απ' αυτόν τον πακτωλό χρημάτων πόσα διοχετεύτηκαν σε επιχειρήσεις και νοικοκυριά. Θα ήθελα, επίσης, να πληροφορηθώ ποιες εγγυήσεις λαμβάνει η Τράπεζα της Ελλάδας από τα πιστωτικά ιδρύματα για τη διαδικασία αυτή, πρόβλεψη που υπάρχει στην παράγραφο 3 του άρθρου 1.

Όπως ανέφερα λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, η κύρωση της πράξης νομοθετικού περιεχομένου είναι απαραίτητη.

Προηγουμένως ο συνάδελφος κ. Γείτονας είπε ότι η Νέα Δημοκρατία δεν πρέπει να μιλάει για εκλογές. Είναι θρασύτατοι γιατί είπαν «θα δείτε στις εκλογές». Αυτός μίλησε για τις εκλογές. Αναγκαζόμαστε να ακολουθούμε. Η Κυβέρνηση αυτή έγινε με ορισμένες συμφωνίες του οικονομικού επιτελείου της Νέας Δημοκρατίας και του οικονομικού επιτελείου του κυβερνήσεως με τον κ. Βενιζέλο. Το χρονοδιάγραμμα έγινε με υπογραφή του κ. Βενιζέλου. Επομένως όταν όλα τα κόμματα ζητούν εκλογές δε μπορεί να συνεχιστεί αυτό το πράγμα. Κάποτε ο λαός πρέπει να αποφασίσει γι' αυτούς που θέλει να κυβερνήσουν, είτε με συμφωνίες είτε μόνους.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωαννίδη, Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας.

Προχωρούμε στον κ. Κωνσταντίνο Κιλτιδίη, Βουλευτή του Κίρκις του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Κύριε Κιλτιδίη, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΙΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δυο μέρες πριν την έναρξη της συζήτησης για τον προϋπολογισμό νομίζω ότι είναι μια ευκαιρία να

δοθεί μια πρόγευση περίπου τι θα πραγματεύεται και ο προϋπολογισμός, αλλά και -αν το θέλετε- τι συνοδεύει τις επιθυμίες και τις ευχές των Ελλήνων πολιτών και των πολιτικών, σε όποια πτέρυγα και αν ανήκουν, πιστεύω, για το καλό και της πατρίδας και των συμπολιτών μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ούτε λεπτομερείς οικονομικές επιστήμες έχω κάνει ούτε θα ήθελα -δεν είναι του αντικείμενου μου- να υπεισέλθω σε τραπεζικές διαδικασίες και πράξεις που δεν θα μπορέσω να τις μάθω ποτέ. Την πολιτική οικονομία όμως, πρωτίστως την πολιτική, είναι αδιανόητο ένας πολιτικός να μην την υπηρετεί. Και φοβούμαι ότι παρερμηνεύοντας έννοιες δεν βοηθάμε τον ελληνικό λαό να ενημερωθεί και προφανώς το ελληνικό Κοινοβούλιο να πάρει τις αποφάσεις που πρέπει να πάρει.

Πάντοτε, αγαπητοί συνάδελφοι, μέσα στους νόμους τους αέναως που υπάρχουν σ' αυτόν τον πλανήτη από υπάρξεις συγκροτημένων κοινωνιών, είναι και ο κανόνας της σχετικότητας και της σύγκρισης. Είναι αδιανόητο να προστρέχουμε διεκδικώντας πάντοτε το ιδανικό, ή το ονειροπόλο, ή το απόλυτο καλό που εμείς πιστεύουμε ότι θα σώσει την ανθρωπότητα και ειδικότερα αυτή τη χώρα. Η σχετικότητα και η σύγκριση υφίστανται προ υπάρξεως ανθρώπου σ' αυτόν τον πλανήτη. Και είναι αδιανόητο να μην υπάρχει στην πολιτική σκέψη και πρόταση του πολιτικού και προφανώς και του πολιτικού φορέα.

Έχουμε δύο έννοιες, αγαπητοί συνάδελφοι: χρεοκοπία και ρευστότητα στην αγορά. Η μία πρέπει να αποτραπεί και η άλλη πρέπει να υπάρξει.

Αγαπητοί συνάδελφοι, γνωρίζετε -φαντάζομαι- ότι μόνο η ελληνική γλώσσα με το μέγεθός της και το διακριτό προσδιορισμό της, αν το θέλετε, έχει διαφορετική λέξη στη λέξη πτώχευση.

Όλες οι καθωσπρέπει ομιλούμενες γλώσσες έχουν ως συνώνυμες τη χρεοκοπία και την τραπεζική κατάρρευση. Δεν υπάρχει γλώσσα ανά τον κόσμο που να μην έχει την ταύτιση της κατάρρευσης τραπεζών με τη χρεοκοπία. Ακόμη και κατά τη λεκτική έκφραση, η ελληνική γλώσσα με το μεγαλείο της έχει αυτή τη διάκριση, γιατί πάντοτε είχε λεπτομερείς προσδιορισμούς. Προηγείται η τραπεζική κατάρρευση και κατόπιν επέρχεται η χρεοκοπία, κατά την ελληνική γλώσσα, αλλά κατά τη διεθνή πραγματικότητα έρχεται με την κατάρρευση των τραπεζών.

Επομένως, όσοι κραυγάζουμε εναντίον του τραπεζικού συστήματος και δεν κάνουμε εκείνες τις προτάσεις, μέσα στους κανόνες της σχετικότητας και της σύγκρισης, νομίζω ότι αδικούμε πρωτίστως τους εαυτούς μας. Εάν υπάρχει μια άλλη πρόταση, η οποία έχει να κάνει με έναν άλλο κόσμο, με άλλες συνθήκες, με άλλο δικαίκο σύστημα, εκτός ενώσεων και πορείας αυτού του λαού και αυτού του κράτους, τότε προφανώς έχει δίκιο να καταθέσει. Όμως, είμαι απ' αυτούς, κύριε Υπουργέ, που σε όποια θέση και αν βρέθηκα, είτε κυβερνητική είτε αντιπολιτευόμενη είτε ως Βουλευτής είτε ως μέλος της εκτελεστικής εξουσίας, πιστεύω σε ένα δόγμα, ότι πρέπει να λέγεται ολόκληρη η αλήθεια στον Έλληνα πολίτη και πρέπει να καταβάλλεται προσπάθεια ενημέρωσης του Έλληνα πολίτη στις στοιχειώδεις έννοιες που ακούει και στις πρακτικές που εφαρμόζονται στη ζωή του.

Τι είναι, δηλαδή, αυτές οι εγγυήσεις; Άκουγα τότε τον Αρχηγό του ΠΑΣΟΚ, τον κ. Παπανδρέου, να λέει εκείνα τα αληστού μνήμης πράγματα περί των εγγυήσεων που η κυβέρνηση τότε της Νέας Δημοκρατίας εξήγγειλε μεσοσύσης της κρίσεως, το 2008, και έλεγα αν είναι δυνατόν ποτέ από το στόμα ενός πολιτικού, όχι εν δυνάμει Πρωθυπουργού, να ακούγονται αυτά τα πράγματα. Δηλαδή, ότι οι εγγυήσεις δεν ανταποκρίνονται σε κάποια χρήματα, όπως ξέρουμε ότι τα έχουμε όλοι στις καταθέσεις μας, ότι η ρευστότητα που επιχειρεί η κυβέρνηση να δώσει αυτήν τη στιγμή, δι' αυτής της πράξεως, με συμφωνία από το μεσοπρόθεσμο ακόμη είναι -το λέω, για να φανταστούμε πόσο καθυστερημένα προχωρούμε, καθώς ήδη έχουν εξαντληθεί τα όποια αποθέματα ρευστότητας θα υπάρχουν και ερχόμαστε εκ των υστέρων να τα καλύψουμε- εάν από τα 60 δισεκατομμύρια προκύψει -προσέξτε- λογιστική ρευστότητα, στην ουσία, πίστη τραπεζική, των 24-25 δισεκατομμυρίων. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Για ποιο λόγο να λέμε στον Έλληνα πολίτη πράγματα που δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα;

Προφανώς, αγαπητοί συνάδελφοι, βιώνουμε μια άυλη εικονική

οικονομία, που μέσα σε αυτόν τον ελεύθερο κόσμο, επειδή καταπάτησε αρχές και έννοιες που αρχέγονα έχουν κατατεθεί, έχουμε βρεθεί σε αυτήν την κατάσταση.

Εμείς, ως Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, πιστεύουμε στην πραγματική οικονομία των πολιτών και των κρατών, συγκεκριμένα, με ελεύθερο πνεύμα δημιουργίας, με ισονομία, αλλά πάνω απ' όλα με ευταξία πολιτών και κράτους.

Σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, βιώνουμε πράγματα τα οποία με δυσκολία μας οδηγούν σε αισιόδοξα μηνύματα. Αυτά που έπρεπε να γίνουν προ εικοσαμήνου, γίνονται σήμερα με λάθος περιεχόμενο και σε λάθος χρονική στιγμή. Κυβέρνηση σωτηρίας και μάχης έπρεπε να υπάρχει. Κυβέρνηση μιας συνεργασίας, που δεν σηματοδοτεί ό,τι καλύτερο στον Έλληνα πολίτη, με πενήντα μέλη της Κυβέρνησεως, με προκήρυξη εκλογών μελλοντικά, βαυκαλιζόμαστε και πιστεύουμε ότι είναι η ιδανική, η ικανή και αναγκαία συνθήκη, για να αγωνιστούμε να φέρουμε το ποθητό αποτέλεσμα;

Προφανώς και γνωρίζουμε, κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν είναι, αλλά δεν φέρουμε εμείς την ευθύνη. Εμείς συμμετέχουμε με τους νόμους της σύγκρισης και της σχετικότητας. Επιδιώκουμε το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα, που είναι η επιταγή της πολιτικής. Εάν αυτό έρθει, θα είμαστε ευτυχείς και ως δοξαστούν άλλα κόμματα, άλλες πολιτικές δυνάμεις που θα έχουν ίσως μεγαλύτερο μερίδιο, κατά τη συμβατική έκφραση της πολιτικής. Πρέπει, όμως, ορισμένα πράγματα, κύριε Υπουργέ, να ξεκαθαριστούν στους Έλληνες, για να έχουν την αίσθηση ότι ασκείται μια πολιτική δικαίου που συμπεριλαμβάνει τους πάντες, όχι μόνον τις τράπεζες, αλλά πρωτίστως τους πολίτες και το μέλλον αυτής της πατρίδος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Κιλτίδη, Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού στο Νομό Κιλκίς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το Πειραματικό Γυμνάσιο της Ζωσιμαίας Σχολής Ιωαννίνων, η δεύτερη ομάδα.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής του Νομού Ηρακλείου κ. Ελευθέριος Αυγενάκης για επτά λεπτά.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ύστερα από μια σημαντική καθυστέρηση στη χθεσινή συνεδρίαση του Ευροgroup εγκρίθηκε η εκταμίευση της έκτης δόσης για τη χώρα μας. Ωστόσο, τα κομματικά επιτελεία ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας και οι Αρχηγοί τους μετέτρεψαν την αυτονόητη υποχρέωση των Ευρωπαίων για την έκτη δόση σε πολιτικό θρίλερ. Από τη μια ο κ. Βενιζέλος με τη μη εκπλήρωση των όρων της δανειακής σύμβασης και κατόπιν ο κ. Παπανδρέου με την πρωτοφανώς ανεύθυνη ανακοίνωση διεξαγωγής δημοψηφίσματος, ενώ από την άλλη ο κ. Σαμαράς με την άρνησή του να δεσμευθεί γραπτώς για τις αποφάσεις της 26ης Οκτωβρίου ακολούθησε μια μικροπολιτική τακτική για να μετριάσει τις αντιδράσεις των κομματικών του στελεχών και να δικαιολογήσει τη στροφή εκατόν ογδόντα μηνών που έκανε από την εγκάθετη αντιμνημονιακή λογική του στη δέσμευση για τη στήριξη του νέου μνημονίου αλλά και τη συμμετοχή επιτέλους της Νέας Δημοκρατίας στη συγκυβέρνηση. Μάλιστα, ο κενός περιεχομένου ψευδοταμπουκάς με τις υπογραφές κατέληξε τελικά στην ενυπόγραφη δέσμευσή του στους Ευρωπαίους ότι θα κινηθεί εντός του αυστηρού πλαισίου του προγράμματος.

Σε κάθε περίπτωση όλα αυτά είχαν τεράστιο αλλά και συγκεκριμένο αντίκτυπο στην πραγματική οικονομία. Την παρατεταμένη αβεβαιότητα για την έκτη δόση πλήρως ακριβά οι επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά καθώς χειροτέρευσε το βασικό

πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας, που είναι η έλλειψη εμπιστοσύνης που παγώνει κάθε νέα οικονομική δραστηριότητα και φέρνει νέα λουκέτα αλλά και πρόσθετη ανεργία.

Το ερώτημα είναι, αν τα δύο κόμματα τώρα που εξασφαλίστηκε η έκτη δόση θα σοβαρευθούν επιτέλους και θα συνδράμουν πραγματικά, όμως, στην αποκατάσταση της εμπιστοσύνης με την ουσιαστική στήριξη της Κυβέρνησης Παπαδήμου στην οποία συμμετέχουν. Δυστυχώς για την ώρα δεν φαίνεται να το κάνουν, παρ' όλο που όλοι γνωρίζουμε ότι η επιτυχία της Κυβέρνησης Παπαδήμου είναι εθνικός μονόδρομος.

Αντίστοιχα, το ίδιο αδικαιολόγητο είναι και η εμμονή ορισμένων με την ανάγκη διεξαγωγής των εκλογών στις 19 Φεβρουαρίου. Αλήθεια δεν κατανοούν ότι το τελευταίο πράγμα που χρειαζόμαστε τώρα είναι μια μακρά και εκρηκτική προεκλογική περίοδος ή μήπως νιώθουν τόσο έτοιμοι και τόσο επαρκείς για να κυβερνήσουν τη χώρα, μια χώρα που καταρρέει

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ώρες είναι ιδιαίτερα κρίσιμες. Τώρα χρειάζεται από όλους μας να επιδειξουμε ακόμη μεγαλύτερη σοβαρότητα αλλά και υπευθυνότητα. Υπό άλλες συνθήκες θα ήταν τουλάχιστον κωμικό να παρακολουθούν οι πολίτες έναν ενδοκυβερνητικό καυγά για το ποιος ελέγχει, για παράδειγμα, το Υπουργείο Ναυτιλίας. Στις παρούσες κρίσιμες συνθήκες, όμως, αυτό είναι τουλάχιστον επικίνδυνο. Η χώρα μας βρίσκεται σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης και περιθώρια για καυγάδες και για γραφικότητες που θυμίζουν προηγούμενες δεκαετίες δεν υπάρχουν.

Τώρα πρέπει όλες οι φιλοευρωπαϊκές πολιτικές δυνάμεις του τόπου να ενεργοποιηθούμε, γιατί πλέον δεν κρίνεται μόνο το μέλλον της Ελλάδος, αλλά το ίδιο το μέλλον της Ευρώπης και του ευρώ. Άπαντες υπογραμμίζουν ότι η Ευρώπη διέρχεται τη μεγαλύτερη κρίση μεταπολεμικά. Οι οικονομίες των κρατών-μελών κλυδωνίζονται και μαζί τους κινδυνεύει και η παγκόσμια οικονομία.

Το ευρώ, το μεγαλύτερο βήμα στη διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, κινδυνεύει με κατάρρευση. Σημειώνω χαρακτηριστικά ότι το κόστος δανεισμού της Ιταλίας σε χθεσινή δημοπρασία εκτινάχθηκε σε μη διατηρήσιμα επίπεδα, ενώ η Γαλλία και ογδόντα επτά ευρωπαϊκές τράπεζες, κυρίως ισπανικές, ιταλικές, γαλλικές αλλά και αυστριακές, βρίσκονται ήδη υπό τη δαμόκλειο σπάθη των οίκων αξιολόγησης.

Για τη σωτηρία του κοινού νομίσματος, Γερμανία και Γαλλία επισπεύδουν την αναμόρφωση των ευρωπαϊκών θεσμών. Προωθούν, όπως όλα δείχνουν, τη δημιουργία ενός πυρήνα σκληρού νομίσματος, στο οποίο αρκετοί θα μείνουν απ' έξω.

Ωστόσο, στη συζήτηση που ξεκίνησε η Ελλάδα είναι ήδη απύσχα. Σχεδιάζονται, δηλαδή, και λαμβάνονται αποφάσεις για εμάς, αλλά χωρίς εμάς. Και αυτό είναι κάτι που πρέπει να μας ανησυχεί. Γιατί η Ελλάδα να είναι απύσχα; Γιατί ακυρώνει τη συνολική της παρουσία, ως ευρωπαϊκό έθνος, λόγω των προβλημάτων του δημοσίου χρέους της;

Εθνική ανάγκη, αλλά και εθνικό μας δικαίωμα, ως ισότιμο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωζώνης, είναι να συμμετάσχουμε ενεργά στον ευρωπαϊκό διάλογο, που ήδη έχει ξεκινήσει για το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ευρώ. Γι' αυτόν το λόγο καλώ τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, τον κ. Παπαδήμο, να μεριμνήσει άμεσα με τη συνεργασία όλων των φιλοευρωπαϊκών πολιτικών κομμάτων της χώρας μας για την προετοιμασία των θέσεων και των προτάσεων που θα υποστηρίξουμε και θα προωθήσουμε την επόμενη περίοδο ως χώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφορικά με το τραπεζικό σύστημα, τα στοιχεία που παρουσίασε χθες στην Επιτροπή Οικονομικών ο κ. Προβόπουλος είναι ενδεικτικά των υπαρχόντων προβλημάτων.

Σχετικά με τη μείωση των τραπεζικών καταθέσεων, υπογραμμίζεται ότι το 2010 η εκροή χρημάτων έφτασε τα 28 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ από τον Ιανουάριο έως το Σεπτέμβριο του 2011 η μείωση έφτασε στα 26,2 δισεκατομμύρια ευρώ. Σημειώστε ότι μόνο το δίμηνο Σεπτεμβρίου-Οκτωβρίου οι καταθέσεις μειώθηκαν από 13 έως 14 δισεκατομμύρια ευρώ. Γι' αυτή τη μείωση δεν ευθύνεται κανείς άλλος, παρά οι αλληπάλληλες αστοχίες της κυβέρνησης του κ. Παπανδρέου.

Να σας θυμίσω μερικά από τα τελευταία γεγονότα. Πρώτον, διώχθηκε η τρόικα και μετά παρακαλούσε να γυρίσει πίσω. Δεύτερον, για πρώτη φορά παραδέχθηκε η Κυβέρνηση ότι συζητά ακόμα και τη συντεταγμένη χρεοκοπία. Τρίτον, ο φόβος εξόδου από το ευρώ κορυφώθηκε. Τέταρτον, ο κ. Παπανδρέου ανακρίνωσε το δημοψήφισμα και οι απειλές των Ευρωπαίων κλιμακώθηκαν. Πέμπτον, είχαμε τις μικροκομματικές σκοπιμότητες, που κατέστησαν αδύνατο σχεδόν επί μια εβδομάδα να βρεθεί πρόσωπο κοινής αποδοχής για την πρωθυπουργία, ενώ κάθε ώρα που περνούσε η χώρα ερχόταν ολοένα και πιο κοντά στη χρεοκοπία. Έγιναν, δηλαδή, όλα όσα θα έκανε κάποιος που θα ήθελε να καταστρέψει μια οικονομία ή, αν προτιμάτε, ακριβώς τα αντίθετα από εκείνα που απαιτούνται για να επικρατήσει κλίμα βεβαιότητας και ασφάλειας.

Το χρηματοπιστωτικό σύστημα της χώρας μας είναι δεδομένο ότι χρήζει στήριξης. Για το λόγο αυτόν, η Δημοκρατική Συμμαχία υποστηρίζει τις επιπλέον εγγυήσεις ύψους 30 δισεκατομμυρίων ευρώ και τη διάθεσή τους στην Τράπεζα της Ελλάδος. Σκόπιμο είναι, όμως, τις αμέσως επόμενες ημέρες να προωθηθεί με τον ταχύτερο δυνατό ρυθμό η διαπραγμάτευση με το νέο πρόγραμμα PSI με στόχο οι σχετικές διαδικασίες να έχουν ολοκληρωθεί τον Ιανουάριο.

Εξίσου κρίσιμο είναι να διευκρινιστεί η συμμετοχή των ομολόγων των ασφαλιστικών ταμείων στο κούρεμα, καθώς αν συμμετείχαν, οι απώλειές τους θα κυμαίνονταν μεταξύ 11,5 έως 12 δισεκατομμύρια ευρώ. Και ερωτώ: αν αυτό συμβεί, πώς σκοπεύει αλήθεια η Κυβέρνηση να αναπληρώσει αυτές τις απώλειες;

Σε κάθε περίπτωση μένουν πολλά να διευκρινιστούν και καθώς σήμερα εισερχόμαστε και επίσημα στο τελικό στάδιο για το κούρεμα του ελληνικού χρέους και δεδομένων των διαφωνιών μεταξύ ελληνικού δημοσίου και πιστωτών, χρειάζεται προσεκτική και αναλυτική διαπραγμάτευση, αλλά και αντικειμενική αξιολόγηση των επιπτώσεων στην πραγματική οικονομία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ελευθέριο Αυγενάκη, Ανεξάρτητο Βουλευτή του Νομού Ηρακλείου.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης, Βουλευτής Χίου της Νέας Δημοκρατίας, για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, τα τελευταία τέσσερα χρόνια το ελληνικό κράτος έχει στηρίξει πολλαπλά και ισχυρά το χρηματοπιστωτικό σύστημα με 155 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου, από τα οποία λίγο κάτω από τα 100 έχουν ήδη ενεργοποιηθεί. Πρόκειται για εγγυήσεις στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, περίπου 145 δισεκατομμυρίων, για ειδικά ομόλογα ύψους περίπου 8 δισεκατομμύρια, τα οποία έχουν σχεδόν καθ' όλα ενεργοποιηθεί και για κεφάλαια ύψους 5 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Από αυτό το συνολικό πακέτο των 155 δισεκατομμυρίων ευρώ, τα 28 δισεκατομμύρια διατέθηκαν από τη Νέα Δημοκρατία. Θα επισημάνω απλώς μια αντίφαση. Τότε το ΠΑΣΟΚ μιλούσε για ενίσχυση των μεγαλοτραπεζιτών. Τα ποσά αυτά, κύριε Υπουργέ, όπως γνωρίζουμε όλοι, δεν εγγράφονται ούτε στο χρέος ούτε στο έλλειμμα λόγω ειδικού ευρωπαϊκού κανονισμού και δεν συσχετίζονται με την επικείμενη ανακεφαλαιοποίηση τραπεζών.

Όμως, αυτοί δεν είναι οι λόγοι για τους οποίους προχωρείτε σε τροποποίηση της πράξης νομοθετικού περιεχομένου αυξάνοντας τις εγγυήσεις μέσα σε ένα χρόνο στα 60 δισ., δηλαδή από 15, στα 30 και τώρα στα 60. Αυτό και μόνο δείχνει ότι υπάρχει σοβαρό πρόβλημα. Και τις παρατείνετε –και σωστά κάνετε– μέχρι το τέλος του 2012. Με βάση τις εγγυήσεις αυτές, οι τράπεζες σήμερα χρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα με επιτόκιο 1,75%.

Όμως, το τελευταίο διάστημα οι τράπεζες προσφεύγουν στο μηχανισμό ρευστότητας της Τράπεζας της Ελλάδος για λόγους που όλοι μπορούμε να φανταστούμε. Το επιτόκιο που λαμβάνουν είναι όμως 3,5%. Τι σημαίνει λοιπόν αυτό; Σημαίνει ότι το κόστος του χρήματος αυξάνεται και μετακυλιεται στην πραγματική οικονομία.

Η ρύθμιση αυτή είναι προφανώς αναγκαία. Δεν οφείλεται όμως

σε υπαιτιότητα των τραπεζών. Ειλικρινά το λέω αυτό. Οφείλεται στην υποβάθμιση της πιστοληπτικής ικανότητας της χώρας, στα δάνεια που «βρίσκονται στο κόκκινο», είδα σήμερα κάποια ενδιαφέροντα διαγράμματα του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, που δείχνουν ότι στη δική μας περίπτωση έχουν ξεφύγει από κάθε έλεγχο και, τέλος, οφείλεται στη μείωση των καταθέσεων. Αυτοί είναι οι βασικοί λόγοι που οδήγησαν το χρηματοπιστωτικό σύστημα σε στενωπό.

Σημειώνω ότι οι τραπεζικές καταθέσεις μειώθηκαν από το 2009 μέχρι και σήμερα κατά 62 δισ., τα 32 δισ. από την αρχή της χρονιάς και τα 7 δισ. από τον περασμένο Οκτώβριο. Σύμφωνα με συγκρίσεις που κάνουν οι ίδιες οι τράπεζες η μείωση αυτή εκτός από την εξαγγελία του δημοψηφίσματος που αναστάτωσε και τρόμαξε τον κόσμο, οφείλεται, κυρίως, στην ανάγκη φυσικών προσώπων και επιχειρήσεων να ανταποκριθούν στις φορολογικές τους υποχρεώσεις και στα έκτακτα μέτρα. Αυτή την αιτιολόγηση δίνουν οι τράπεζες, συγκρίνοντας το ύψος των χρηματικών απολήψεων.

Αυτά, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, με λίγα λόγια είναι τα αποτελέσματα της πολιτικής σας και δυστυχώς δεν βρισκόμαστε στο τέλος της διαδρομής. Η ύφεση συνεχίζεται για πέμπτη χρονιά. Ο ΟΟΣΑ μόλις προχθές προέβλεψε ότι θα είναι ακόμη μεγαλύτερη το 2011, στο 6,1%. Για το 2012 προβλέπει ύφεση 3%, ενώ ο προϋπολογισμός 2,8% και βέβαια οριακή ανάκαμψη μόλις 0,5% για το 2013 υπό δύο προϋποθέσεις, ότι θα υπάρξουν επενδύσεις και ότι οι εξαγωγές θα αυξηθούν περαιτέρω. Συνεπώς βρισκόμαστε σε ένα φαύλο κύκλο έλλειψης ρευστότητας και ύφεσης που αλληλοτροφοδοτούνται. Σε αυτά προστίθενται, η αύξηση του κόστους του χρήματος και η συνεχιζόμενη μείωση κερδών και εισοδημάτων. Και τα τέσσερα μαζί δημιουργούν συνθήκες συναγερμού.

Χρειάζεται λοιπόν κατά τη γνώμη μου ένα δομημένο σχέδιο που να λαμβάνει πρώτα απ' όλα υπ' όψιν την αναταραχή που θα προκληθεί στο χρηματοπιστωτικό σύστημα από το PSI. Δεύτερον να προβλέπει την χρηματοδότηση συγκεκριμένων πρωτοβוליών και αναπτυξιακών μέτρων όχι αδιακρίτως. Τρίτον, κοινή διαχείριση του προβλήματος και συντονισμό.

Θα προσπαθήσω με δύο λόγια να διακρίνω τι πρέπει κατά τη γνώμη μου να κάνουν οι τράπεζες και τι το κράτος. Οι τράπεζες πρέπει κατ' αρχάς να ενισχύσουν ποσοτικά και ποιοτικά την κεφαλαιακή τους επάρκεια. Επίσης, πρέπει να μειώσουν το κόστος λειτουργίας τους. Δεν είναι δυνατόν, κύριοι συνάδελφοι, η χώρα να χρεοκοπήσει και να είναι γεμάτη τράπεζες σε κάθε της γωνιά όπως συμβαίνει με τα φαρμακεία. Τέλος, θα πρέπει να εξετάζουν προσεκτικά τα δάνεια που χορηγούν χωρίς αυτό να καταλήγει βεβαίως, σε απομόχλευση της οικονομίας.

Το κράτος από την πλευρά του, θα πρέπει να κάνει δύο πράγματα. Πρώτον, πρέπει να φροντίσει ότι το σχέδιο ανακεφαλαιοποίησης να μην επιβαρύνει περαιτέρω το ύψος των κονδυλίων που έχουν προδιαγραφεί στις σχετικές ευρωπαϊκές αποφάσεις για την ανακεφαλαιοποίηση αυτή. Δεύτερον, θα πρέπει να λάβει συγκεκριμένα μέτρα στήριξης της ρευστότητας και μετατόπισής της σε αναπτυξιακές παρεμβάσεις. Μόνο έτσι θα σπάσει ο φαύλος κύκλος.

Το μείζον θέμα εδώ είναι το πώς αξιοποιούνται οι εγγυήσεις. Δεν μπορεί η απομόχλευση να βρίσκεται τόσο κάτω από τις εγγυήσεις. Δεν μπορεί υφιστάμενοι παραγωγικοί κλάδοι που έχουν τη δυνατότητα να αντεπεξέλθουν να οδηγούνται σε μαρασμό, όχι μόνο οι κλάδοι αλλά και οι επιχειρήσεις μέσα στους κλάδους.

Η κ. Κατσέλη, μιλώντας στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων για τον προϋπολογισμό, έκανε συγκεκριμένες παρατηρήσεις και προτάσεις. Είπε, ότι εάν δεν υπάρξουν συγκεκριμένοι μηχανισμοί διοχέτευσης της ρευστότητας στην αγορά, δεν μπορούμε να περιμένουμε από την έκτη δόση, αλλά και από το νέο δάνειο να φτάσει ένα ευρώ στην αγορά. Και έφερε σαν παράδειγμα τα τέσσερα ταμεία χαρτοφυλακίου –«JEREMIE», «JES-SICA», «Εξοικονομώ κατ' οίκον» και το Ταμείο Επιχειρηματικότητας– όπου οι τράπεζες «φρέναραν» τη χρηματοδότηση. Και αυτό δεν το έχει διαπιστώσει μόνο η κ. Κατσέλη. Το διαπίστωσε και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή που ανέφερε ότι από το 1 δισεκατομμύριο ευρώ που κατέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προς την

Ελλάδα για τα ταμεία αυτά, μόλις 7 εκατομμύρια έχουν πάει στην πραγματική οικονομία. Φανταστείτε την απόκλιση.

Το θέμα αφορά τον κ. Χρυσοχοϊδη, ο οποίος μόλις προσφάτως ανακοίνωσε ένα Ταμείο Εγγυήσεων με πόρους του ΕΣΠΑ που θα δεσμευτούν, έναντι ανοίγματος πίστωσης από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και προς τις μεγάλες επιχειρήσεις που κατασκευάζουν οδικούς άξονες, μέσω συμβάσεων παραχώρησης. Αν θυμάμαι καλά, δεσμεύουμε 2 δισεκατομμύρια ΕΣΠΑ για να λάβουμε 6 δισεκατομμύρια δάνεια από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων. Είναι σαφές, όμως, ότι λόγω των ανακεφαλαιοποιήσεων των τραπεζών που θα λάβουν χώρα το αμέσως προσεχές διάστημα, η κατάσταση θα γίνει πάρα πολύ δύσκολη. Κατά συνέπεια, κύριοι συνάδελφοι, χρειάζεται χρήση άλλων εργαλείων. Η κ. Κατσέλη πρότεινε -και συμφωνώ μαζί της- τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού μηχανισμού παροχής εγγυήσεων προς τις επιχειρήσεις -όχι προς τις τράπεζες- και μάλιστα αυτές που έχουν υψηλή πιστοληπτική ικανότητα, για να μπορούν να δανειοδοτηθούν από ευρωπαϊκές και όχι από ελληνικές τράπεζες.

Εγώ θα πρότεινα, κύριε Υπουργέ, και παρακαλώ για την προσοχή σας, να ενεργοποιηστε άμεσα τους Ενδιάμεσους Φορείς Διαχείρισης Προγραμμάτων του ΕΣΠΑ. Τι είναι αυτοί οι ενδιάμεσοι φορείς, κύριοι συνάδελφοι; Δεν είναι τράπεζες. Είναι μηχανισμοί που λειτουργούν υπό το επιχειρησιακό πρόγραμμα ανταγωνιστικότητας, το οποίο μάλιστα γνωρίζει πολύ καλά ο κ. Βενιζέλος, αφού υπήρξε Υπουργός Ανάπτυξης. Οι ενδιάμεσοι φορείς έχουν περιοριστεί όσον αφορά τον κύκλο εργασιών τους, ακριβώς λόγω του γεγονότος ότι το Υπουργείο Περιφερειακής Ανάπτυξης ενεργοποίησε περισσότερο τις τράπεζες στη διαχείριση προγραμμάτων του ΕΣΠΑ. Και, μάλιστα, δεν σας κρύβω ότι εγώ ως Γενικός Γραμματέας Επενδύσεων και Ανάπτυξης το 2004 ήμουν εκείνος που δημιούργησε το σύστημα μόχλευσης και διοχέτευσης ρευστότητας από τις τράπεζες κατευθείαν στις επιχειρήσεις. Τότε όμως. Τώρα τα πράγματα άλλαξαν.

Άρα, λοιπόν, η πρότασή μου είναι η συγκεκριμένη: Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Ανταγωνιστικότητας και ενεργοποίηση των Ενδιάμεσων Φορέων. Δεν θα μεσολαβούν οι τράπεζες και έτσι θα διοχετευθεί η ρευστότητα ταχύτερα προς τις επιχειρήσεις που έχουν πραγματικά ανάγκη. Αν αυτά, κύριοι συνάδελφοι, δεν συμβούν, είμαι απόλυτα βέβαιος ότι η κατάσταση θα επιδεινωθεί.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Μουσουρούλη, Βουλευτή Χίου της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει ο κ. Ηλίας Πολατίδης, Βουλευτής Σερρών του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, για επτά λεπτά.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ανέφερε ο προλαλήσας συνάδελφος ότι δεν υπάρχει ευθύνη των τραπεζών για την κατάσταση που έχουν φτάσει σήμερα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Για τη ρευστότητα.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Υπήρξε μια τεράστια ανευθυνότητα των τραπεζών τα προηγούμενα χρόνια, η οποία τις οδήγησε σ' αυτό το κατάντημα σήμερα. Εκτός από τις ευθύνες του κράτους και των δανείων κ.λπ., υπήρξε μία ανευθυνότητα. Θυμόμαστε ότι σε κάθε λεωφορείο ή τρόλεϊ που κυκλοφορούσε στην Αθήνα εκεί πάνω ήταν μια διαφήμιση των τραπεζών, η οποία ήθελε να δώσει σε όλους πιστωτικές κάρτες. Θυμόμαστε άλλωστε το όργιο όλων νομίζω σε αυτήν την Αίθουσα: πάρα πολλοί φοιτητές και μαθητές ακόμη έπαιρναν φακέλους με πιστωτικές κάρτες. Λογικό είναι ότι αυτό φυσικά οδήγησε σε ένα Ελντοράντο των τραπεζών, σε τεράστια κέρδη και όταν ήρθε το πλήρωμα του χρόνου να φτάσουν στο αδιέξοδο, τότε ως γνωστόν όλοι αυτοί οι θιασώτες της ελεύθερης οικονομίας ξαφνικά γυρνάνε και στρέφονται προς το κράτος.

Δεν είναι ελληνικό φαινόμενο, Παντού σε όλον τον κόσμο το είδαμε να γίνεται. Είδαμε τις τράπεζες να επεκτείνονται στα Βαλκάνια, να επεκτείνονται στην Τουρκία. Η ανόητη και εγκληματική αγορά της FINANCE BANK από την Εθνική Τράπεζα κόστισε περίπου 10 δισεκατομμύρια ευρώ. Δέκα δισεκατομμύρια ευρώ πραγματικά χρήματα πήγαν από την ελληνική οικονομία στην

Τουρκία να στηρίξουν τότε την τουρκική οικονομία που παρέπαιε και σήμερα ούτε 1 ευρώ δεν έχει γυρίσει πίσω. Σας έχω κάνει άλλωστε ερωτήσεις, κύριε Υπουργέ, και η θρασύτατη φυσικά Εθνική Τράπεζα, η Διοίκησή της, δεν θέλει να απαντήσει επί των συγκεκριμένων ή περί άλλα τυρβάζει.

Το ότι αυτό συμβαίνει παγκοσμίως φαίνεται και από την τελευταία είδηση όπου η FED, το αντίστοιχο δηλαδή της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας της Αμερικής, έχει δώσει 16 τρισεκατομμύρια δολάρια λογιστικό χρήμα, προκειμένου να καλύψει τα κακώς κείμενα και να τακτοποιήσει τα βιβλία των τραπεζών, αυτό πάνω κάτω που προσπαθούμε να κάνουμε εμείς, αλλά έχοντας απέναντι την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και όχι σύμμαχο σε αυτήν τη διαδικασία.

Το πρόβλημα είναι ότι η πραγματική οικονομία, σ' αυτόν τον ορμαγδό της ανάπτυξης που βλέπαμε όλα τα προηγούμενα χρόνια, έμεινε απ' έξω. Είχαμε λογιστική ανάπτυξη, όχι πραγματική. Είχαμε ανάπτυξη που στρεφόταν στις εξαγωγές.

Αναφέρω το χαρακτηριστικό παράδειγμα της αυτοκινητοβιομηχανίας «NAM», της οποίας τα αρχικά σημαίνουν National Motor Company, δηλαδή Εθνική Εταιρεία Αυτοκινήτων-Κινητήρων, η οποία προσπάθησε να κάνει το μεγάλο «αμάρτημα», δηλαδή παραγωγή στην Ελλάδα. Συνεχίζεται η προσπάθεια, ελπίζουμε να ολοκληρωθεί και εντός του 2012 να έχουμε ξανά παραγωγή αυτοκινήτων στην Ελλάδα και μία πολλαπλασιαστική ωφέλιμη συνέπεια στην ελληνική οικονομία. Ποτέ, όμως, δεν δίνεται κάποια εγγύηση σ' αυτήν την εταιρεία.

Αναφέρθηκε πριν ο κ. Μουσουρούλης στις προτάσεις της κ. Κατσέλη. Μα, τέλος πάντων, δόθηκαν 160.000.000.000 ως συνολική ρευστότητα -με τον τρόπο που δόθηκαν- στις τράπεζες και από αυτά δεν κατέληξε ούτε 1 ευρώ στην πραγματική οικονομία. Απλώς τακτοποιούσαν τα λογιστικά τους βιβλία ή έκαναν δικές τους, εσωτερικές εγγραφές.

Πότε θα μπορούσαν να πάνε σε πραγματικές επιχειρήσεις, που έχουν δυνατότητα και υποκατάστασης εισαγωγών, όπως η συγκεκριμένη εταιρεία, αλλά και εξαγωγών και να μην έχουν αυτό το τεράστιο πρόβλημα οι ελληνικές επιχειρήσεις; Γιατί καλώς ή κακώς, αν θέλουμε να βγούμε από την κρίση -λένε όλοι και οι σοφοί και οι λιγότεροι σοφοί του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της τρόικας- πρέπει να γίνουν εξαγωγές. Με κλειστή όμως την κάουλα προς τις εξαγωγικές επιχειρήσεις; Αυτές οι δυναμικές επιχειρήσεις έχουν τη δυνατότητα να βγουν στις αγορές. Υπάρχουν τέτοιες επιχειρήσεις και δυστυχώς αυτές είναι που στραγγαλίζονται από τη λογική των τραπεζών.

Έχουμε επίσης την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, για την οποία έχω υποβάλει σχετική ερώτηση, κύριε Υπουργέ, που θα συζητηθεί αύριο. Και αυτή στραγγαλίζεται με την πολιτική που υπάρχει. Θα μπορούσε να φέρει πάρα πολλά χρήματα στην εθνική οικονομία.

Έχουμε τις συνεταιριστικές βιομηχανίες στη Θράκη που εκποιούνται έναντι πινακίου φακής, όπως η «ΣΕΚΑΠ» που θέλουν να τη δώσουν σε Τούρκους. Σ' όλα αυτά έχουμε μια διαδικασία από την οποία μένει απέξω η πραγματική οικονομία. Όλες αυτές οι κινήσεις θα είναι αποτυχημένες, αν δεν υπάρξει ροή χρημάτων προς την πραγματική οικονομία. Δεν μπορούμε να έχουμε εξαγωγές, τακτοποιώντας μόνο τα λογιστικά βιβλία των τραπεζών.

Αυτό πρέπει κάποτε να το κατανοήσετε. Μπορεί η τρόικα και όλη η Ευρωπαϊκή Ένωση να είναι χτισμένες γύρω από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και τα παραρτήματά της, που είναι οι τοπικές τράπεζες, αλλά πρέπει να καταλάβει και η Ευρώπη ότι η ύφεση -γιατί ύφεση θα έλθει εντός του 2012-2013, σύμφωνα με τον ΟΟΣΑ σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση- είναι προϊόν της κοντόφθαλμης πολιτικής, όπου όλα περιστρέφονται γύρω από τις τράπεζες.

Έρχομαι στο θέμα της τροπολογίας. Σας είχα κάνει μία ερώτηση, κύριε Υπουργέ, αλλά δεν ξέρω αν τη θυμάστε. Είναι λογικό να μη τη θυμάστε, γιατί γίνονται πάρα πολλές ερωτήσεις. Αφορούσε τον κ. Χριστοδούλου του ΟΔΔΗΧ.

Ο κ. Χριστοδούλου στέλεχος της «GOLDMAN SACHS», σύμφωνα με ένα δημοσίευμα της «LE MONDE», ανήκε στην κλίκα αυτών των στελεχών της «GOLDMAN SACHS» που πήγαιναν σ' όλες τις ευρωπαϊκές χώρες και αναλάμβαναν καίριες θέσεις, με

σκοπό να ελέγξουν την οικονομία και τις εξελίξεις σ' αυτές τις χώρες. Εσείς βέβαια απαντήσατε ότι είναι ένας άξιος άνθρωπος που έχει καλές προδιαγραφές.

Τώρα ερχόμαστε και λέμε ότι για να πάρει κάποιος θέση στο συγκεκριμένο ταμείο πρέπει προφανώς να έχει θητεύσει πρώτα στην «GOLDMAN SACHS», δηλαδή αν δεν έχει πάρει έγκριση και βούλα δεν μπορεί να έρθει στην Ελλάδα. Αφού έχει πάρει την έγκριση και τη βούλα της «GOLDMAN SACHS» θα έρθει εδώ και θα πάει κόντρα στα συμφέροντα της «GOLDMAN SACHS».

Πραγματικά αυτή η τροπολογία είναι απαράδεκτη. Βέβαια την έχετε συνδέσει στην ίδια τροπολογία με μία σωστή ρύθμιση. Νομίζω ότι πρέπει να τη διαχωρίσετε ή πρέπει να κάνετε κάποια αλλαγή στο συγκεκριμένο θέμα.

Το ότι η τρόικα θέλει ανθρώπους που να έχουν πείρα στο τραπεζικό σύστημα, εμένα δεν μου λέει τίποτα. Εκτός αν είναι να το κλείσουμε το μαγαζί, να μην λέγεται πλέον «Ελληνική Δημοκρατία», να λέγεται «τρόικα» και ας έρθει ο κ. Τόμσεν εδώ να παριστάνει τον Πρωθυπουργό.

Κλείνοντας θέλω να πω ότι το πρόβλημα της οικονομίας δεν είναι λογιστικό. Το πρόβλημα της οικονομίας είναι ουσιαστικό. Υπάρχουν οι δυνατότητες στην ελληνική οικονομία και εξαγωγές να κάνει και να βγάλει από το αδιέξοδο τη χώρα, αλλά πρέπει η Κυβέρνηση να τη βοηθήσει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ηλία Πολατίδη, Βουλευτή Σερρών του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Το λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Τσούκαλης, Ανεξάρτητος Βουλευτής Αχαΐας.

Ορίστε, κύριε Τσούκαλη, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από ένα μήνα ο κ. Χρυσόχοϊδης μας ενημέρωνε στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου για την πορεία του έργου του Υπουργείου του. Συγκεκριμένα μας ενημέρωνε για το ΕΣΠΑ, για την πορεία του επενδυτικού νόμου και για τα βαλτωμένα μεγάλα έργα. Στην ενημέρωση αυτή μας την περιέγραφε με εμφανή απόγνωση. Διαβάζω επί λέξει: «Η ρευστότητα αποτελεί το μεγάλο ερώτημα, το μεγάλο ερωτηματικό της εποχής μας. Οι τράπεζες έχουν κλείσει τις γραμμές χρηματοδότησης στις επιχειρήσεις, λόγω των συστημικών προβλημάτων που αντιμετωπίζει η χώρα, αλλά και των ιδίων προβλημάτων που έχουν οι ίδιες. Δυστυχώς μέχρι σήμερα κάθε μέρα όλο και περισσότερο το πρόβλημα αυτό εντείνεται. Έχουμε φτάσει στο σημείο πολλές φορές να μην μπορούν να πάρουν εγγυητικές επιστολές υγιέστερες επιχειρήσεις, οι οποίες δυστυχώς δεν έχουν τη δυνατότητα ούτε αυτές τις στοιχειώδεις τραπεζικές ενέργειες να κάνουν από την πλευρά τους. Είναι αποπνικτική διαδικασία, η οποία πνίγει και πολλές φορές εξαφανίζει υγιέστερες επιχειρήσεις και αυτό δεν μπορεί να μείνει και δεν πρέπει να μείνει αναπάντητο από τη δική μας πλευρά».

Περιμένουμε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την απάντηση από την Κυβέρνηση σε ένα θέμα, το οποίο έθεσαν όλοι μα όλοι οι συνάδελφοι και το θέτουν όλοι μα όλοι οι φορείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάσταση που επικρατεί αυτήν τη στιγμή στην αγορά λόγω της έλλειψης ρευστότητας, κύριε Υπουργέ, θυμίζει αυτό το αποτρόπαιο θέαμα που παρακολουθούμε ορισμένες φορές να μην χιλιάδων νεκρών ψαριών πάνω στην επιφάνεια των λιμνοθαλασσών, που οφείλεται στην έλλειψη οξυγόνου. Περίπου αυτή είναι η κατάσταση που επικρατεί στη ελληνική οικονομία λόγω της έλλειψης της ρευστότητας.

Από την άλλη πλευρά ο κ. Βενιζέλος διακηρύττει σε όλους τους τόνους για την ανθεκτικότητα των ελληνικών τραπεζών. Το ίδιο επιθυμούμε και εμείς και σαν Δημοκρατική Αριστερά: να είναι ανθεκτικές οι τράπεζες. Όλοι επιθυμούμε τη βιωσιμότητα του τραπεζικού συστήματος, όμως τι απαντάτε, κύριε Υπουργέ, στην αλλοίωση του χαρακτήρα τους, στην εκτροπή του ρόλου τους, δηλαδή στο ρόλο που καλούνται να διαδραματίσουν ως εργαλεία μόχλευσης της οικονομίας και της αγοράς;

Δυστυχώς, όμως δεν βλέπουμε καμμία προσπάθεια να μπου ασφαλιστικές δικλίδες κατά την παροχή ρευστότητας των τραπεζών.

Λείπουν οι λεπτομέρειες για το πώς θα οδηγηθούμε στην ανάλογη παροχή ρευστότητας στις επιχειρήσεις και στα νοικοκυριά.

Μέχρι στιγμής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις τράπεζες έχουν δοθεί περίπου 106 δισεκατομμύρια ευρώ, μεσεγγυήσεις, ομόλογα αλλά και σε ρευστότητα και μπορούν να φτάσουν μέχρι τα 155 δισεκατομμύρια. Αυτή η ενίσχυση των τραπεζών έχει αντίκρυσμα ή θα έρθουμε σε έξι μήνες και θα ξαναπάρουμε ανάλογες αποφάσεις; Η πιστωτική επέκταση στην αγορά είναι αρνητική και αυτό για δεύτερη ή τρίτη χρονιά. Μήπως θα έπρεπε τελικά κάποια από αυτά τα χρήματα που πληρώνει ο Έλληνας φορολογούμενος να πάνε κατευθείαν στην αγορά;

Εμείς ως Δημοκρατική Αριστερά θέλουμε να στηριχθεί ο τραπεζικός τομέας, ως το εργαλείο για την παροχή ρευστότητας στην αγορά. Ασφαλώς, είναι θετικό βήμα ό,τι από τις προνομιούχες μετοχές έναντι χρηματοδότησης, του κράτους θα παίρνει κοινές μετοχές, αλλά και η διασφάλιση του COR TR-1 στο 9% για τις τράπεζες.

Αυτό όμως δεν μπορεί να διασφαλίζεται μόνο με την κρατική ενίσχυση. Κάποια στιγμή θα πρέπει και οι μετοχοί να βάλουν το χέρι στην τσέπη και επ' αυτού δεν ακούμε κάτι.

Χρειάζονται πραγματικές πρωτοβουλίες και ασφαλιστικές δικλίδες που δεν τις βλέπουμε ή, για να ακριβολογούμε, ανάλογες πρωτοβουλίες στην κατεύθυνση παροχής ρευστότητας της αγοράς, όπως το ΤΕΜΠΜΕ και το ΕΤΕΑΝ δεν φαίνεται να λειτουργήσαν. Αφού ενισχύουμε τις τράπεζες, δεν θα έπρεπε να υπάρχει και μια ανάλογη νομοθετική πρωτοβουλία για ευνοϊκούς διακανονισμούς και παροχή διευκολύνσεων ανάμεσα στις τράπεζες και στους ιδιώτες; Το ερώτημα είναι εύλογο και απασχολεί και τον τελευταίο συμπολίτη μας.

Οι συμπολίτες μας δεν μπορούν να καταλάβουν το εξής απλό. Δίνουμε 60 δισεκατομμύρια στις τράπεζες. Υπάρχει αντίστοιχο haircut 50%. Αλήθεια, με τα δάνεια όμως που έχουν οι συμπολίτες μας δεν ακούγεται κάτι, δηλαδή στο κατά πόσο μπορούμε έναντι αυτών των εγγυήσεων να υπάρχουν κάποιες αντίστοιχες παρεμβάσεις των τραπεζών στα νοικοκυριά, σε εκείνους τους πολίτες που ασφυκτιούν από τα δάνεια, τα οποία έχουν.

Αναρωτιέται ο κόσμος απλοϊκά –το ανέφερα και προηγουμένως- «το κράτος βοηθά τις τράπεζες, εμάς δεν θα μας βοηθήσει»;, γιατί η αγορά αυτήν τη στιγμή σενάζει. Πιστωτική ασφυξία και έλλειψη ρευστότητας αντιμετωπίζουν πλέον και οι υγιείς επιχειρήσεις.

Εδώ, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να αναφερθώ σε μια πρόσφατη περίπτωση, χθεσινή, την οποία θα αντιμετωπίσετε και την οποία θεωρώ ότι ίσως να είναι και χειρότερη από την περίπτωση της «ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ». Περίπου εκατό αγρότες, επαγγελματίες, νοικοκυραίοι είχαν επενδύσει εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ και μάλιστα έναντι εγγυητικών επιστολών, προκειμένου να εγκαταστήσουν φωτοβολταϊκά πάρκα, έργο το οποίο είχε αναλάβει μια από τις πιο φερέγγυες επιχειρήσεις στη χώρα, η ΚΛΤ.

Αυτήν τη στιγμή η εταιρεία έχει σταματήσει το έργο, έχει παραδώσει τις εγγυητικές επιστολές εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ στις τράπεζες. Έναντι αυτών των χρημάτων έλαβε ρευστό από τις τράπεζες και αυτήν τη στιγμή τρέχουν όλοι αυτοί οι επαγγελματίες ανά την Ελλάδα, προκειμένου να αποτρέψουν τη δέσμευση των λογαριασμών τους.

Να σας αναφέρω άλλη μια περίπτωση, όπου υγιής επιχειρηματίας στον οποίο οφείλει το δημόσιο δύο εκατομμύρια σε επιστροφές, απεγνωσμένα αναζητούσε ένα δάνειο έναντι εγγυήσεως των οφειλών του δημοσίου. Καμμία τράπεζα δεν τον χρηματοδοτούσε. Το αποτέλεσμα είναι αυτήν τη στιγμή να βρίσκεται σε απόγνωση και δεν ξέρω πού θα οδηγηθεί.

Πρέπει, λοιπόν, απαραίτητως να φροντίσει η Κυβέρνηση για τη στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων που πρέπει να αποτελεί καθημερινή κρατική μέριμνα με την ενίσχυση και απρόσκοπτη ροή της χρηματοδότησής τους, με τη νομοθετική κατάργηση των καταχρηστικών πρακτικών και χρεώσεων των τραπεζών, με την οργάνωση και τον έλεγχο του τομέα παροχής υπηρεσιών, με την συλλογική συμμετοχή τους στις κρατικές προμήθειες με την αντιμετώπιση των καρτέλ στην αγορά.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τι έχει γίνει, αλήθεια; Πότε τελικά θα διαμορφωθεί η διάταξη για την αντιμετώπιση των δανείων των μισθωτών που αδυνατούν –παρ’ ότι το θέλουν- να αποπληρώσουν τα δάνεια; Οι υπερκομμένοι μισθοί έχουν οδηγήσει σε απόγνωση πολλούς μισθωτούς.

Ως Δημοκρατική Αριστερά εδώ και καιρό έχουμε υποστηρίξει την προσπάθεια δημιουργίας ενός τραπεζικού δημοσίου πυλώνα. Υποστηρίζουμε σταθερά τη συγκρότηση αυτού του τραπεζικού πυλώνα, ίσως και ειδικού σκοπού, αναπτυξιακού και επενδυτικού για λόγους δημοσίου συμφέροντος στην κατεύθυνση της ανταγωνιστικής πίστης στις ιδιωτικές τράπεζες, στο μέτωπο των επιτοκίων και της ρευστότητας, καθώς και της διοχέτευσης μέρους της αποταμίευσης και χρηματοδότησης αναπτυξιακών προτεραιοτήτων.

Ο πυλώνας αυτός θα μπορούσε να προκύψει από τη σύμπραξη Εθνικής Τράπεζας, Ταχυδρομικού Ταμειευτηρίου και Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων. Θα πρέπει να συνδυάζει ταυτόχρονα μέτρα εξυγίανσης και ανταγωνιστικότητας στον εθνικό και διεθνή χώρο. Αναζητούμε αυτές τις πρωτοβουλίες από τη νέα Κυβέρνηση: ρευστότητα στις τράπεζες, με προϋπόθεση τη ρευστότητα στην αγορά.

Για όλες αυτές οι ενστάσεις και με δεδομένο ότι η διαδικασία haircut βρίσκεται σε εξέλιξη, εμείς δεν μπορούμε να δώσουμε θετική ψήφο, αλλά θα ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ» στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Νικόλαο Τσοούκαλη, Ανεξάρτητο Βουλευτή Αχαΐας.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Αργύρης Ντινόπουλος, Βουλευτής Β’ Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας, για επτά λεπτά.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είναι ημέρα απεργίας των εργαζομένων, των δημοσιογράφων στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Θα ήθελα να σταθώ περισσότερο στην κατάσταση η οποία έχει διαμορφωθεί, εξαιτίας των αποφάσεων οι οποίες ελήφθησαν από την προηγούμενη κυβέρνηση στη δημόσια τηλεόραση. Με μία πραγματικά πρωτοφανή, εγώ θα έλεγα για τα παγκόσμια δημοσιογραφικά χρονικά, απόφαση η προηγούμενη κυβέρνηση του κ. Παπανδρέου θέλησε να μετατρέψει τους δημοσιογράφους της δημόσιας τηλεόρασης σε κρατικούς υπαλλήλους, κύριε Υπουργέ. Ασφαλώς και δεν έχουμε τίποτε με τους κρατικούς υπαλλήλους.

Αναρωτιέται, όμως, κάποιος εάν η μετατροπή των δημοσιογράφων της κρατικής τηλεόρασης –ένα από τα τελευταία αναχώματα τα οποία υπάρχουν σήμερα στους ζοφερούς καιρούς τους οποίους ζούμε, όπου εκτός όλων των άλλων δοκιμάζεται και η ίδια, εάν το θέλετε, η δυνατότητα έκφρασης του ελληνικού λαού και η δυνατότητα ενημέρωσης- σε κρατικούς υπαλλήλους είναι προς την κατεύθυνση ενίσχυσης της πληροφόρησης του ελληνικού λαού. Ασφαλώς και δεν είναι.

Με αυτόν τον τρόπο επιχειρείται με την πιο συγγή διαδικασία να γίνει μία χειραγώγηση ενός αγαθού το οποίο έχει εντονότατη κοινωνική σημασία και χρησιμότητα, όπως είναι η ενημέρωση. Δεν ξέρω πραγματικά, κύριε Υπουργέ, με ποια διαδικασία εσείς βαφτίσατε και μετατρέψατε την κρατική τηλεόραση, την ΕΡΤ –η οποία παρά τις αδυναμίες της, διότι όντως έχει διαχρονικές αδυναμίες με ευθύνη όλων των κυβερνήσεων, δεν παύει να αποτελεί έναν πυλώνα της δημοκρατίας με την έννοια της ανεξάρτητης πληροφόρησης- σε μία προβληματική ΔΕΚΟ.

Πού την είδατε την προβληματική ΔΕΚΟ, κύριε Υπουργέ, όταν αυτή τη στιγμή η ΕΡΤ παρουσιάζει ένα πλεόνασμα 60 εκατομμυρίων; Μάλιστα είναι ένα πλεόνασμα το οποίο έχει προκύψει και έχει δημιουργηθεί εξαιτίας των περικοπών, οι οποίες έγιναν στους μισθούς των εργαζομένων. Αυτήν τη στιγμή θέλω να σας πω –και πιστέψτε με γνωρίζω πάρα πολύ καλά και εγώ και άλλοι συνάδελφοί μου βεβαίως τη δημόσια τηλεόραση- ότι ανοίγετε μία πολύ επικίνδυνη κερκόπορτα, η οποία αφορά όλους μας και θα σας εξηγήσω γιατί, αγαπητέ κύριε Υπουργέ.

Όταν αυτήν τη στιγμή τους δημοσιογράφους, αλλά και τους άλλους εργαζομένους στη δημόσια τηλεόραση τους υποβαθμί-

ζετε με αυτόν τον τρόπο, τους μετατρέπετε –και επαναλαμβάνω ότι δεν έχουμε τίποτε με τους κρατικούς υπαλλήλους, αλλά είναι τελείως διαφορετικός ο ρόλος τους- σε κρατικούς υπαλλήλους, όταν τους εντάσσετε σε ένα ενιαίο μισθολόγιο, όταν οι νέοι οι οποίοι θα προσληφθούν ως δημοσιογράφοι στην ΕΡΤ είναι πολύ πιθανό να μην έχουν ως ασφαλιστικό φορέα τον ασφαλιστικό φορέα των δημοσιογράφων, ανοίγετε μία επικίνδυνη κερκόπορτα γιατί αυτό πλέον θα αρχίσει να γίνεται και στα ιδιωτικά κανάλια. Η ΕΡΤ θα αποτελέσει με αυτόν τον τρόπο ένα αρνητικό πρότυπο, έτσι ώστε αυτή η μισθολογική, ασφαλιστική και η ουσιαστικά επαγγελματική υποβάθμιση των δημοσιογράφων της κρατικής τηλεόρασης να προχωρήσει και στους ιδιωτικούς τηλεοπτικούς φορείς και ευρύτερα στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Θα μου πείτε: «Είναι όλα καλά και άγια στην κρατική τηλεόραση;». Ασφαλώς και δεν είναι. Και εγώ, πολλές φορές και ως πρώην δημοσιογράφος και ως μέλος του Κοινοβουλίου, μπορώ να σας πω ότι δεν αισθάνομαι ευχάριστα να βλέπω θλιβερούς υπουργικούς μονολόγους. Παρ’ όλα αυτά όμως, παρά τις αδυναμίες που υπάρχουν, θέλω να σας διαβεβαιώσω και να σας πω ότι η κρατική τηλεόραση ακριβώς επειδή είναι κρατική και ελέγχεται από το δημόσιο, είναι ένας φορέας και μια ανεξάρτητη φωνή.

Όταν, λοιπόν, θα πάτε αυτόν τον φορέα να τον χειραγωγήσετε με αυτόν τον τρόπο, όταν θα πάτε να τον υποβαθμίσετε ουσιαστικά και πρακτικά, τότε ποιο θα είναι το αποτέλεσμα;

Τότε, το αποτέλεσμα θα είναι βαθμιαία –για να μην πω βαθμιαία και ίσως όχι και τόσο βαθμιαία- το πολιτικό σύστημα να είναι όμηρος των ιδιωτικών τηλεοπτικών φορέων, που εν πάση περιπτώσει και αυτοί τη δουλειά τους κάνουν, αλλά σε τελική ανάλυση δεν είναι απαραίτητο. Σε οποιαδήποτε ευρωπαϊκή χώρα αυτό ισχύει. Σε όποια ευρωπαϊκή χώρα και αν πάτε υπάρχει μια ισχυρή δημόσια τηλεόραση, η οποία λειτουργεί παράλληλα με τα ιδιωτικά κανάλια.

Γιατί, λοιπόν, πηγαίνετε να απαξιώσετε την ΕΡΤ; Αυτήν τη στιγμή εγώ δεν θυμάμαι τα τελευταία είκοσι-τριάντα χρόνια να έχει δημιουργηθεί τέτοια μεγάλη αναστάτωση στην κρατική τηλεόραση, να είναι σε μια κατάσταση διαρκών απεργιακών κινητοποιήσεων. Τους έχετε φέρει σε απόγνωση τους εργαζομένους. Βαφτίσατε την κρατική τηλεόραση προβληματική ΔΕΚΟ. Έχετε ξεκινήσει τη διαδικασία της εργασιακής εφεδρείας και το κυριότερο από όλα είναι αυτό που σας ανέφερα προηγουμένως.

Το διαπιστώσαμε και εδώ πέρα πρέπει να παραδεχθούμε όλοι ότι η κάλυψη της κρατικής τηλεόρασης στα πρόσφατα μείζονα πολιτικά γεγονότα, τα οποία εξελίχθηκαν αυτόν εδώ τον μήνα, ο οποίος τελειώνει σήμερα, ήταν πάρα πολύ καλή μας άφογη.

Είναι δυνατόν όλοι αυτοί οι συνάδελφοι δημοσιογράφοι, οι οποίοι στήνονταν με τις ώρες έξω από εδώ πέρα για να καταγράψουν δικές μας δηλώσεις, κύριε Πρόεδρε, να έχουν ωράριο και στο οκτάωρο πάνω να σηκώνονται και να φεύγουν; Αυτό δεν συμβαίνει σε κανένα μέρος του κόσμου. Γιατί, λοιπόν, με μια πρωτοβουλία του κ. Μόσιαλου –ο οποίος τελικά, εν πάση περιπτώσει, δεν είναι πλέον Υπουργός, εσείς οι ίδιοι μέσα στο ΠΑΣΟΚ του λέγατε να μην το κάνει- πήρατε την απόφαση, ψηφίστηκε το νομοσχέδιο; Τώρα προχωρείτε σε μια εφαρμογή με τον πιο –επιτρέψτε μου την έκφραση- άτσαλο τρόπο, έχετε δημιουργήσει μια μείζονα αρνητική κατάσταση στη δημόσια τηλεόραση και πραγματικά, με αυτόν τον τρόπο υποθηκεύετε το δικαίωμα του ελληνικού λαού σε μια ανεξάρτητη ενημέρωση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, το ξέρετε ότι αυτήν τη στιγμή, 30 Νοεμβρίου σήμερα, λήγουν οι συμβάσεις των ανταποκριτών της κρατικής τηλεόρασης και δεν έχετε κάνει τίποτα; Πότε; Σε μια εποχή που όλα τα μείζονα γεγονότα καλώς ή κακώς μας έρχονται από την Ευρώπη. Δεν θα έχει, λοιπόν, η ελληνική κοινωνία, δεν θα έχει ο ελληνικός λαός ενημέρωση, επειδή αποφασίσατε ξαφνικά να είναι προβληματική επιχείρηση η ΕΡΤ, επειδή ο κ. Μόσιαλος θέλησε –εν τη αγνοία του, βεβαίως- να μετατρέψει τους δημοσιογράφους σε κρατικούς λειτουργούς και επειδή θέλησε δόξιν να εξυγιάνει την ΕΡΤ και την ίδια ώρα που γίνονται όλα

αυτά το διοικητικό συμβούλιο στην ημερήσια διάταξη, κύριε Σαχινίδη, από τα πρώτα θέματα τα οποία είναι και τα οποία ψηφίζει και τα οποία περνάει είναι η ανάθεση εξωτερικών παραγωγών;

Αν θέλετε να κάνετε πραγματικά οικονομία, τότε περικόψτε τις εξωτερικές παραγωγές, τότε σταματήστε αυτό το πάρτι το οποίο -να το πω διαχρονικά- γίνεται στην κρατική τηλεόραση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε και σας ευχαριστώ για την ανοχή σας.

Νομίζω ότι είναι μια ευκαιρία, κύριε Υπουργέ, να επανεξετάσετε το θέμα και πιστέψτε με, το να υπάρχει μια ανεξάρτητη, δημόσια τηλεόραση είναι πραγματικά ένα κεκτημένο της δημοκρατίας και δεν πρέπει να το παραχωρήσουμε σε κανέναν. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε το Βουλευτή Β' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας κ. Αργύρη Ντινόπουλο.

Πριν δώσω το λόγο στην τελευταία ομιλήτρια κ. Νταλάρα, το λόγο έχει ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω μια φράση σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο αυτό καθεαυτό.

Κύριε Υπουργέ, πραγματικά -ήδη αναφέρθηκε από το Βήμα- πάνω από 150 δισεκατομμύρια έχουν διοχετευτεί στις τράπεζες, αλλά η πραγματική οικονομία γνωρίζετε εσείς καλύτερα από εμάς σε ποια κατάσταση βρίσκεται και ποιες είναι και οι επιπτώσεις για το δικό σας ιδιαίτερα αντικείμενο.

Πρέπει να καλύψετε τις ανάγκες λειτουργίας του κράτους, όπως μισθοδοσίας, συντάξεων. Αλλά, εάν δεν προκύπτουν έσοδα από μία παραγωγική διαδικασία, το να νομοθετούμε νέους φόρους, νέες επιβαρύνσεις έχει αποδειχθεί ότι δεν οδηγεί στο αποτέλεσμα και δεν εξυπηρετεί το σκοπό, τον οποίο επιδιώκει αυτή η Κυβέρνηση από την άνοιξη κυρίως του 2010. Κρίμασιν οϊς οίδεν, ελπίζω ο ελληνικός λαός διότι με την ασθενή μήμη που έχουν, δυστυχώς, όλοι οι λαοί -όχι μόνο ο δικός μας λαός- διαγράφονται όσα εισέφερε αυτό το κίνημα στη χώρα, για την ανάπτυξη της χώρας, για την εμβάθυνση της δημοκρατίας. Ο κόσμος που υποφέρει από ανεργία, από φτώχεια με την περικοπή των συντάξεων ή του όποιου εισοδήματός του είναι φυσικό να στέκεται σε αυτά τα δύο χρόνια, στη διάρκεια των οποίων αυτή η Κυβέρνηση έπρεπε το σταυρό, που θα έφερε στους ώμους της οποιαδήποτε κυβέρνηση της χώρας, να τον φέρει και αυτό κάνει.

Αυτό, όμως, δεν σημαίνει, κύριε Υπουργέ, κύριε Πρόεδρε, ότι δεν σημειώνονται λάθη. Αντίθετα, εγώ το θεωρώ φυσικό αυτό σε μία κατάσταση σχεδόν πανικού που ενισχύεται συστηματικώς. Δεν είναι η πρώτη φορά που μιλάω σ' αυτήν την Αίθουσα γι' αυτήν την πληγή. Πολλαπλασιάζεται η ροπή προς αυτόν τον πανικό, που καταλαμβάνει πια ολόκληρη την ελληνική κοινωνία σήμερα, από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, κυρίως την ελληνική τηλεόραση, την εμπορική τηλεόραση, την ιδιωτική τηλεόραση. Αυτή η Κυβέρνηση, όπως και η προηγούμενη της Νέας Δημοκρατίας, όπως και η προπροηγούμενη του ΠΑΣΟΚ, δεν βρήκε την δύναμη να αντιμετωπίσει αυτήν την πληγή.

Υπάρχουν ρήξεις, υπάρχουν προβλήματα που αντιμετωπίζονται μέσα στους πρώτους μήνες που αναλαμβάνει μία κυβέρνηση μετά τις εκλογές την ευθύνη διαχείρισης των δημοσίων υποθέσεων της χώρας. Το έλεγα σ' αυτήν τη θέση που κάθεστε -ένα κάθισμα πιο εδώ- στον κ. Κώστα Καραμανλή από εκείνο το Βήμα. «Εάν παρέλθουν» -του έλεγα- «οι έξι μήνες» -διότι κι εκείνος έλεγε για το βασικό μέτοχο που επέμεινε να τεθεί στο Σύνταγμα του 2001 κ.λπ.- «θα χορεύει κάθε κυβέρνηση, όπως θα «βαράνε τα ταμπούρα» των ιδιοκτητών των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης».

Η τραγωδία, αν επέλθει, αυτής της χώρας θα έχει να κάνει με το ότι και στο λεγόμενο πολιτικό προσωπικό -βλέπετε αυτήν την ερημία εδώ στην Αίθουσα- οι προσωπικότητες δεν προκύπτουν μέσα από την κρίση και τη συνείδηση τελικά, τη βούληση του ελληνικού λαού, αλλά κατασκευάζονται στα studios της τηλεόρασης και στα στημένα ρεπορτάζ των μεγάλων συγκροτημάτων Τύπου.

Είναι φυσικό βέβαια, να ακούω, κύριε Υπουργέ, με μία επιφύλαξη: αυτό το περίφημο ΕΣΠΑ το ακούμε από το 2007 -να το θυμίσω στη Νέα Δημοκρατία αυτό- και είμαστε στο 2011. Και επί των ημερών της προηγούμενης κυβέρνησης και επί των ημερών της σημερινής, ΕΣΠΑ ακούμε, αλλά στην αγορά, στην πραγματική οικονομία, όπως λέμε, στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, που κλείνουν μαζικά, δεν βλέπω τίποτα.

Προφανώς, νομίζω ότι αυτό που είτε ο κ. Μουσουρούλης είναι σωστό. Όταν στις τράπεζες, με τα πανικόβλητα διευθυντικά στελέχη, ο διοικητής, ο διευθύνων σύμβουλος μιας τράπεζας βλέπει τη μετοχή από 25 ευρώ να έχει πάει στο 0,5 ευρώ, είναι φυσικό να αγχώνεται και να μη σκέφτεται τίποτα άλλο παρά το πώς θα διασώσει τη μετοχή του, την τράπεζα, για να μην κλείσει.

Επομένως, κύριε Υπουργέ, είναι μείζον θέμα η επίτευξη της απορρόφησης και της αξιοποίησης φυσικά, όχι απλώς της απορρόφησης, γιατί απορρόφηση έγινε στο παρελθόν. Και είναι πάρα πολλοί που στην ύπαιθρο διαμαρτύρονται. Τα τεράστια ποσά που εισέπραττε η χώρα και κάλυπταν επιδοτήσεις στην αγροτική οικονομία, στη βιομηχανία και τις μικρομεσαίες επίσης επιχειρήσεις γίνονταν «MERCEDES» και τρίπατα σπία με κόκκινα κεραμικά, που δεν ήταν ο συνήθης τύπος σπιτιού στην ελληνική επαρχία ούτε καν στα αστικά κέντρα.

Ακούω, λοιπόν και διαβάζω ότι για αυτούς τους περίφημους πέντε οδικούς άξονες -που είχε εδώ ο κ. Σουφλιάς μαζί με ένα άλλο συμβάσεις με τις οποίες πρέπει είκοσι χρόνια η Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων να δεσμεύεται και κατά συνέπεια και τα αντίστοιχα κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την τσιμεντοποίηση ολόκληρης της Ελλάδας- ότι θα δεσμεύσουμε 2 δισεκατομμύρια, για να δώσει η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων 6 δισεκατομμύρια για έργα. Αυτό σημαίνει, όμως, ότι τα 2 δισεκατομμύρια πάνε περίπατο. Θα είναι εγγυήσεις ώστε να επιστραφούν τα 6 δισεκατομμύρια στην Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων. Κάνω λάθος, κύριε Υπουργέ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Δεν το ξέρω.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Όχι, δεν κάνω λάθος.

Άρα, λοιπόν, τέρμα -ζητώ συγγνώμη από όλους που με ακούν εδώ μέσα- τα «νταβατζλίκια»! Αρκετά! Αρκετά! Ο τόπος λυμάνεται ακόμα σε αυτήν την κατάσταση που βρίσκεται η χώρα από αυτούς που είτε ο Καραμανλής «νταβατζήδες» και τους έκανε ομοστράπεζούς του. Δεν τόλμησε. Αρκετά!

Διάβαζα σήμερα -δεν έχω ιδέα, όμως, για το τι πράγματι είναι το αντίκρισμα αυτής της επιχείρησης- για μια βιομηχανία κατασκευής αυτοκινήτων, μια παλιά βιομηχανία, η οποία προσπαθεί και τώρα, λέει, να επιβιώσει. Είναι ένα παράδειγμα αυτό, κύριε Υπουργέ, για το πώς πρέπει είτε κλαδικά είτε με άλλα κριτήρια -δεν ξέρω- και πώς μπορεί τάχιστα να απορροφηθούν αυτά τα ποσά -μιλάμε για περίπου 20 δισεκατομμύρια ευρώ- όχι μέσω των τραπεζών πια. Δεν μπορούν οι τράπεζες. Είναι παγιδευμένες οι τράπεζες. Θα θέλουν τις εγγυήσεις τους, τα κριτήρια, όλα αυτά τα πράγματα.

Έχετε φορείς, το ΕΤΕΑΝ -εκεί πληροφορούμαι ότι συγχωνεύεται τώρα και ο ΕΟΜΜΕΧ- ή το ΚΕΠΑ -πώς λέγεται;- στη Θεσσαλονίκη. Δεν τα γνωρίζω ειδικότερα. Ενωώ, όμως, μέσα από διαδικασίες αδιάβλητες. Βάλτε κριτήρια, να τα ψηφίσουμε εδώ, να συμφωνήσουμε, ώστε να υπάρξει δραστηριότητα και ξαναζωντανέμα της πραγματικής οικονομίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου ένα λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Το δεύτερο πράγμα που θέλω να πω αφορά, πράγματι, αυτό που έγινε κοντά στα πολλά λάθη, διότι έγιναν πολλά λάθη. Είναι ένα μεγάλο έργο διάσωσης της χώρας από την κατάρρευση, κατάρρευση που θα σημαίνει κίνδυνο και για την εδαφική της ακεραιότητα. Θα το πω για πολλοστή φορά. Μια κατεστραμμένη χώρα, μια οικονομία που έχει καταρρεύσει, που δεν θα μπορεί καν να συντηρήσει τις Ένοπλες Δυνάμεις της, που θα κάνει ασκήσεις επί χάρτου, όταν η άλλη πλευρά οργώνει το Αιγαίο, δεν θα μπορεί να υπερασπιστεί ούτε Θράκη ούτε Αιγαίο ούτε τίποτα.

Ας το καταλάβουμε -δεξιά, αριστερά, οι πάντες- ότι η χώρα θα είναι σε κίνδυνο. Και οι νέοι άνθρωποι δικαίως διαμαρτύρονται

για την ανεργία και για την έλλειψη κάθε προοπτικής. Τώρα τα αγόρια καλούνται να πάνε στη θητεία τους και οι μανάδες τα θέλουν ξανά στο σπίτι. Τα αγόρια μας θα χρειαστεί να πάνε εκεί. Αυτά πρέπει να τα κατανοήσουμε.

Στα λάθη, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, εντάσσεται και αυτό που είπε ο κ. Ντινόπουλος, δηλαδή η ιστορία της κρατικοποίησης των δημοσιογράφων, αλλά και γενικότερα η αντιμετώπιση της ΕΡΤ από τη σημερινή Κυβέρνηση. Ούτε εγώ την κατάλαβα, αλλά ούτε και πάρα πολλοί συνάδελφοι, όπως και η παρευρισκόμενη εδώ κ. Νταλάρα. Όλοι οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ είμαστε –ίσως το γνωρίζετε- αντίθετοι. Γι' αυτό και δεν αποτολμήθηκε από τον κ. Μόσιαλο να έρθει εδώ η νομοθετική του πρόταση για την ΕΡΤ.

Η ΕΡΤ πρέπει να κρατηθεί ζωντανή και πρέπει να ελεγχθούν όλες οι διοικήσεις, από τη σημερινή μέχρι την τελευταία για τις οποίες υπάρχει η δυνατότητα να γίνει έλεγχος και να σταματήσει η διασπάθιση δημόσιου χρήματος.

Η ΕΡΤ έχει τεράστιες δυνατότητες από το 1987, όταν εισήχθηκα το νόμο για τον ενιαίο φορέα της ΕΡΤ. Αυτός ο νόμος προβλέπει εταιρεία παραγωγής και εμπορίας ραδιοηλεκτρονικών παραγωγών. Τι χρειάζονται, λοιπόν, οι εξωτερικές παραγωγές, όταν έχει ικανότητα στελέχη, τα οποία μπορούν να δημιουργήσουν έργο από το οποίο θα επωφεληθεί και οικονομικά η ΕΡΤ;

Όμως, ξέρετε καλά ότι και αυτήν τη στιγμή με τη διοίκηση που έχει ασκηθεί τα τελευταία δύο χρόνια, έχει περιοριστεί και το προσωπικό –που αυτό ήταν το μέγα θέμα- σημαντικότερα. Και στην προηγούμενη διαχείριση, το προηγούμενο έτος είχε περίσσειμα η ΕΡΤ.

Κύριε Υπουργέ, θέλω να παρακαλέσω να τα μεταφέρετε αυτά –είστε αρμόδιος εν μέρει- στην Κυβέρνηση. Είστε αρμόδιος, γιατί ως γνωστόν το Υπουργείο Οικονομικών ενέταξε την ΕΡΤ στις ΔΕΚΟ, πράγμα που σημαίνει πως ό,τι γίνεται για τις ΔΕΚΟ-ΔΕΚΟ που άλλες δημιουργούσαν έργο και άλλες δημιουργούσαν ελλείμματα-θα ισχύει και για την ΕΡΤ. Είναι λοιπόν, σχετικό. Είστε σχετικός και, εν πάση περιπτώσει, απευθυνόμαστε στην Κυβέρνηση. Είναι ακατανόητα αυτά τα πράγματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πρέπει πάση θυσία να στηριχθεί ο δημόσιος φορέας, ώστε ο λαός να μη χειραγωγείται αδιάστακτα από τα διάφορα συμφέροντα που χρησιμοποιούν τα εμπορικά μέσα ενημέρωσης για να ρίχνουν λάσπη σε όλους αδιακρίτως που ασχολούνται με τα κοινά και να καταδημαγωγούν σε βάρος του ελληνικού λαού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Πρόεδρε, αν έχετε την καλοσύνη, θα πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Και βεβαιότατα δεν νοείται δημοσιογράφος που είναι κρατικός υπάλληλος. Αυτό σημαίνει ότι θα υπόκειται στην εξουσία αυτής της πολιτικής που θα ασκείται κάθε φορά. Αυτό είναι απλό θεώρημα και δεν χρειάζεται περισσότερη επεξήγηση.

Δεν συμφωνούμε μ' αυτά τα ζητήματα, όπως τίθενται. Και όπως είπα, κανένας μας δεν συμφώνησε σ' αυτήν τη μεταχείριση της ΕΡΤ. Δεν συμφωνούμε να έρχονται, κύριε Πρόεδρε, κάποια πράγματα την τελευταία στιγμή. Και αυτό αφορά και το επόμενο νομοσχέδιο που θα έρθει. Και εγώ θα επιμείνω σ' αυτό και στη Διάσκεψη των Προέδρων, γιατί δεν μπορεί σε ένα πολυνομοσχέδιο να έρχονται την τελευταία στιγμή τα πάντα και ό,τι άλλο σκεφθεί η κυβέρνηση που το εισηγείται.

Έτσι, λοιπόν, πέρασε αυτή η διάταξη, η οποία δεν έχει κανένα λόγο, κύριε Υπουργέ. Οι δημοσιογράφοι πρέπει να είναι ελεύθεροι να κάνουν τη δουλειά τους και ως κρατικοί υπάλληλοι δεν μπορούν να είναι ελεύθεροι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής κ. Απόστολο Κακλαμάνη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής Β' Αθηνών του ΠΑΣΟΚ κ. Νταλάρα.

ANNA ΝΤΑΛΑΡΑ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, πριν αρχίσω τη σύντομη παρέμβασή μου για το σημερινό θέμα, να πω ότι συμφωνώ, τα περιέγραψε πάρα πολύ σωστά ο Πρόεδρος στη Βουλή γι' αυτήν την ιστορία της ΕΡΤ. Συμφωνώ και με τον προλαλήσαντα κ. Ντινόπουλο. Ασφαλώς και οι δημοσιογράφοι δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι. Ασφαλώς δεν έλθουμε υπαλλήλους δημοσιογράφους και ασφαλώς, όταν συνεχίζουμε τα

ιδιωτικά κανάλια να μην έχουν άδειες και να μην πληρώνουν φράγκο, την ώρα που η Ελλάδα αιμάσσεται κανονικά και ο κόσμος είναι στο δρόμο, απαιτούμε να συρρικνωθεί μέχρι σημείου μη ενημέρωσης η ΕΡΤ, την οποία στο κάτω κάτω της γραφής την πληρώνει ο κόσμος. Ασφαλώς πολλές φορές σε αυτά τα πολυνομοσχέδια γίνονται και λάθη και παραλείψεις.

Νομίζω ότι στο τελευταίο νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, έγιναν μία σειρά αλλαγές, όπως για παράδειγμα οι δημοσιογράφοι δεν μπορεί να τίθενται σε εφεδρεία, όπως δεν μπορούν να τίθενται οι μουσικοί της Λυρικής Σκηνής του Εθνικού Θεάτρου. Ποιοι ηθοποιοί θα παίξουν ρόλους άλλων; Το λέω αυτό διότι έχετε δείξει ιδιαίτερη ευαισθησία. Είναι ένα θέμα καθαρά πολιτικού πολιτισμού και ελευθερίας. Ελπίζω ότι αυτό το θέμα θα το δείτε όπως πρέπει για να σταματήσει κι αυτή η πάγια τακτική υπαλλήλων της ΕΡΤ -που δεν πρέπει να λέμε υπαλλήλους τους δημοσιογράφους- και αυτή η νοοτροπία, όταν αλλάζουν οι κυβερνήσεις, να μπαίνουν άξιοι δημοσιογράφοι από το φούρνο στην κατάψυξη.

Δεν ξέρω αν συμφωνείτε, κύριε Πρόεδρε. Αυτό κάνει για μερικούς την ΕΡΤ ανυπόληπτη και δίνει βήμα σε όλα τα ιδιωτικά κανάλια να λένε ότι εκεί απλώς περνάνε την ώρα τους και είναι δημόσιοι υπάλληλοι, ενώ δεν είναι καθόλου έτσι. Απ' αυτήν την τηλεόραση και απ' αυτό το ραδιόφωνο έχουν περάσει εξέχουσες προσωπικότητες που μετά έδωσαν όλη την τεχνογνωσία τους και στα ιδιωτικά κανάλια.

Έρχομαι στο θέμα με πολύ λίγα λόγια. Λίγες μέρες πριν την εκκίνηση της συζήτησης για τον προϋπολογισμό, σε μία σύντομη διαδικασία, η Βουλή καλείται να κυρώσει κάτι πολύ σημαντικό, την πράξη νομοθετικού περιεχομένου για τη στήριξη των τραπεζών. Το συνολικό ποσό των εγγυήσεων που ίσχυε μέχρι τώρα και ήταν 15 δισεκατομμύρια, αυξήθηκε σε 30 δισεκατομμύρια, ενώ με την παρέμβαση του Υπουργού κ. Βενιζέλου αναμένεται να διπλασιαστεί σε 60 δισεκατομμύρια ευρώ.

Επίσης το προβλεπόμενο χρονικό διάστημα κατά το οποίο μπορεί να παρέχεται η εγγύηση παρατείνεται ακόμα ένα χρόνο, δηλαδή από το '11 στο '12. Πρέπει να σημειώσω ότι έχει μικρή, αλλά κάποια αξία, δεδομένου ότι έχουμε ένα εκατομμύριο ανέργους. Σύμφωνα με το Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας κ. Προβόπουλο από το 2008 τα ποσά που έχουν εγκριθεί προς τις τράπεζες είναι 155 δισεκατομμύρια ευρώ από τα οποία έχουν ενεργοποιηθεί –απ' ό,τι λένε οι σημειώσεις μου- 106 δισεκατομμύρια.

Όπως διευκρινίζεται τα ποσά αυτά δεν εγγράφονται ούτε στο έλλειμμα ούτε στο χρέος και ως εκ τούτου δεν επιβαρύνεται ο πολίτης, ενώ υπογράμμισε ότι αυτή η διαδικασία δεν έχει καμία σχέση με την επανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών μετά την εφαρμογή του PSI.

Κανένας μας δεν διαφωνεί ότι οι τράπεζες πρέπει να στηριχθούν. Είναι η καρδιά της οικονομίας και χωρίς αυτές δεν μπορεί να υπάρξει ροή χρήματος, στήριξη της επιχειρηματικότητας, που την έχουμε ανάγκη, της κατανάλωσης και δεν μπορεί εν τέλει να υπάρξει ανάπτυξη και τόνωση της απασχόλησης.

Ωστόσο, έχει τεράστια σημασία να τηρηθούν οι λεπτές γραμμές μιας και η στήριξη θα σήμανε –και σ' αυτό είμαστε κατηγορηματικοί- και την απόκτηση κοινών μετοχών από το κράτος. Το κράτος προσπαθεί και οφείλει να διασφαλίσει το δημόσιο συμφέρον με τη στήριξη του τραπεζικού συστήματος, την εξυγίανσή του και μετά την απόδοσή του και πάλι στην αγορά.

Η κρατικοποίηση όμως των τραπεζών που θα βρεθούν στην ανάγκη στήριξης, θέλει μεγάλη προσοχή και επιτήρηση, θα έλεγα, από εμάς τους Βουλευτές, όχι γιατί θα χαθούν τα συμφέροντα των μετόχων, αλλά γιατί πρέπει να διαφυλαχθεί η φερεγγυότητα του δημοσίου σαν διαχειριστή του συστήματος. Άλλωστε, εκεί εστιάζεται και η αδυναμία μας, στη φερεγγυότητα και την αξιοπιστία. Παλιές κακές συνήθειες δεν έχουμε κανένα περιθώριο να γίνουν αποδεκτές.

Οι νίκες έχουν πολλούς πατεράδες, τα λάθη είναι ορφανά! Και δεν αντέχουμε άλλα λάθη! Αντίθετα, με τη συμμετοχή αξίων στελεχών μπορεί να υπάρξει επανεκκίνηση, με κεντρικό στόχο την εκκαθάριση παλαιών αμαρτιών, τον εξορθολογισμό της λειτουργίας και, τέλος και πάντα, τη στήριξη της ανάπτυξης.

Πιο συγκεκριμένα, σημασία δεν έχει να αλλάξεις πρόσωπα στα

διοικητικά συμβούλια, αλλά εκείνοι που θα επιλεγούν από την Κυβέρνηση να γνωρίζουν από τραπεζικές πρακτικές, για να μη θεωρείται ότι κάποιος σώζονται απολαμβάνοντας προνόμια και κάποιος άλλος –όπως, δυστυχώς, γίνεται πολύ συχνά– καταδικάζονται στο κοινωνικό περιθώριο. Σημασία έχει να διασφαλίσουμε αυτή τη στιγμή το δημόσιο συμφέρον και να δούμε πώς θα αποκαταστήσουμε όρους ρευστότητας στην αγορά, έχοντας κατά νου πώς θα μαζέψουμε την ανεξέλεγκτη ανεργία.

Αυτός είναι ένας δύσκολος στόχος που η σημερινή συγκυρία δεν βοηθά και η αβεβαιότητα δημιουργεί σε όλους ανασφάλεια, εσωστρέφεια, πανικό και αδράνεια. Όμως, δεν μπορούμε να μείνουμε στην απραξία και έτσι σήμερα έχουμε ένα πρώτο βήμα, δηλαδή τη στήριξη των τραπεζών, έστω και αν αυτό στο φόντο των εξελίξεων μπορεί να φανεί ανεπαρκές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Την ίδια ώρα προσπαθούμε να μείνουμε ζωντανόι στο ευρωπαϊκό παιχνίδι, αφού πραγματικά ματώσαμε για να φθάσουμε ως εδώ. Πρέπει να συμμετέχουμε στη συζήτηση ενεργά και αυτός πρέπει να είναι ο στόχος της Κυβέρνησης, αλλά και της Κυβέρνησης που θα προκύψει μετά τις εκλογές. Πρέπει να στηρίζουμε κεντρική ρύθμιση για τις τράπεζες και τα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να μην παρατήσουμε την προσπάθεια εξυγίανσης και, όπως επεσήμανε η εισηγήτριά μας, να στηρίζουμε τις μεγάλες θεσμικές και δομικές αλλαγές.

Κυρίως, όμως, πρέπει να αναδειξουμε ότι το οικονομικό πρόβλημα της Ευρωζώνης είναι η τεράστια αδυναμία να υπάρξει ισορροπημένη ανάπτυξη με στήριξη της ζήτησης. Πρέπει να δούμε το ρόλο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας στη διαχείριση του χρόνου της Ευρωζώνης, αλλά και τη μεταφορά πόρων στις χώρες της περιφέρειας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Στη συγκυρία, πρόσθετα οριζόντια μέτρα θα φέρουν μόνο ύφεση και απαξίωση στα μάτια των πολιτών της τραυματισμένης Ευρώπης και κατ' επέκταση βαθύτατα θεσμική κρίση σε ένα μεταπολεμικό οικοδόμημα που ελπίζαμε και νομίζαμε ότι στην πορεία θα φέρει ευημερία και ειρήνη σ' αυτήν την πολυτάραχη γενιά του πλανήτη.

Αν μας νοιάζει ακόμα να έχουμε κοινό σπίτι την Ευρώπη, αλλιώς, «σα θαρραλέος, αποχαιρέτα την, την Αλεξάνδρεια»!

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Άννα Νταλάρα, Βουλευτή Β' Αθηνών του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Προκόπης Παυλόπουλος για δύο λεπτά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ και για την εξαίρεση να μιλήσω, με την άδεια του Σώματος βέβαια, καθώς δεν είχα γραφτεί αρχικά ως ομιλητής.

Θα ήθελα να κάνω μόνο τρεις παρατηρήσεις όσο πιο σύντομα γίνεται. Η πρώτη παρατήρηση είναι η εξής: Κύριε Υπουργέ, τώρα που ο τόπος έχει φθάσει εδώ που έχει φθάσει, τώρα που αυτή η Κυβέρνηση, της οποίας αποτελούσατε μέλος από το 2009, πρέπει να έχει αντίληψη για το πού οδήγησε τον τόπο, είναι ευκαιρία με αφορμή την υπό συζήτηση κήρωση πράξης νομοθετικού περιεχομένου να καταλάβουμε τι σημαίνει πολιτική ανευθυνότητα της Αντιπολίτευσης του ΠΑΣΟΚ.

Κυρώνουμε με πράξη νομοθετικού περιεχομένου, όπως είναι γνωστό, μέτρα τα οποία αφορούν τη ρευστότητα των τραπεζών. Όταν το Νοέμβριο του 2008 η κυβέρνηση Καραμανλή –και ήταν η πρώτη μεγάλη επίθεση της δεινής οικονομικής κρίσης– έφερε την εποχή εκείνη νομοσχέδιο –και όχι απλώς πράξη νομοθετικού περιεχομένου– για να στηρίξει τη ρευστότητα των τραπεζών με τα 27 δισεκατομμύρια ευρώ, από τα οποία μόνο τα 10 δισεκατομμύρια ευρώ χρησιμοποιήσε εκείνη και τα υπόλοιπα η κυβέρνηση Παπανδρέου, θυμάστε τι ελέγχε από εκείνο το βήμα!

Ο κ. Κεφαλογιάννης θα έχει την ευκαιρία στη συνέχεια να πει περισσότερα. Σκεφτείτε, όμως, πώς συμπεριφερθήκατε εκείνη την εποχή. Τότε που λέγατε ότι δεν υπάρχει οικονομική κρίση, τότε που λέγατε ότι δεν υπάρχει παγκόσμια οικονομική κρίση!

Γι' αυτό τραβήξαμε –και τραβάμε ακόμα– δύο χρόνια αυτά τα

οποία υπέστημεν από την Κυβέρνησή σας, κύριε Υφυπουργέ. Διότι όπως ανεύθυνα συνηθίσατε στην Αντιπολίτευση, έτσι και πολύ περισσότερο ανεύθυνα υπήρξατε και στην Κυβέρνηση! Ελπίζω να σας γίνει μάθημα, έστω για το μέλλον!

Το δεύτερο που θέλω να θίξω επ' αφορμή αυτού που είπε ο κ. Κακλαμάνης, είναι το εξής: ο κ. Κακλαμάνης μίλησε και για το ζήτημα του ΕΣΠΑ. Και είπε ότι ευθύνονται και οι δύο κυβερνήσεις για το σημείο που βρίσκεται το ΕΣΠΑ σε ό,τι αφορά την απορροφητικότητα.

«Μέγα λάθος!» θα μου επιτραπεί να πω, με όλο το σεβασμό στον κ. Κακλαμάνη. Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η κυβέρνηση Καραμανλή παρέδωσε το ΕΣΠΑ –γιατί ο χρόνος που είχε ήταν ελάχιστος, αφού όμως είχε εξασφαλίσει ένα τεράστιο ποσό χρημάτων την εποχή εκείνη, το οποίο το έχουμε και τώρα προγραμματισμένο και έτοιμο για εφαρμογή.

Εγώ θα φέρω μόνο ένα παράδειγμα, κύριε Υφυπουργέ. Είχαμε εξασφαλίσει σαν Ελλάδα, για πρώτη φορά στην ιστορία των κοινοτικών προγραμμάτων, το Πρόγραμμα για τη Διοικητική Μεταρρύθμιση. Ήταν 630 εκατομμύρια ευρώ για μεταρρύθμιση σε ό,τι αφορά τα ζητήματα που σχετίζονται με την πάταξη της γραφειοκρατίας. Το παρέδωσα στο διάδοχό μου κ. Ραγκούση, με όλα τα έργα-σημεία έτοιμα. Δεν έγινε απολύτως τίποτα! Αυτό το πρόγραμμα κατέρρευσε, γιατί ο κ. Ραγκούσης είχε τη φαινή ιδέα να νομίζει ότι τα λεφτά της διοικητικής μεταρρύθμισης του προγράμματος θα μπορούσαν να πάνε στην τοπική αυτοδιοίκηση, για να φτιάξει τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ». Ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» ξέφυγε πώς κατέρρευσε. Και το πρόγραμμα που με τόσο κόπο πήραμε, το πρόγραμμα αυτό είναι στην κυριολεξία στον αέρα και χωρίς καμμία ουσιαστική απορρόφηση. Αυτή είναι η αλήθεια και αυτό πρέπει να το ξέρουμε.

Η τρίτη μου παρατήρηση –και ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή στο χρόνο– αφορά τα ζητήματα που εθίγησαν για τα θέματα της κρατικής –ορθότερα της δημόσιας– τηλεόρασης. Τούτους τους κρίσιμους καιρούς –ενώω και εγώ τη φωνή μου– πρέπει να στηριχθεί. Πρέπει να στηριχθεί και εκείνη και οι άνθρωποι της, ιδίως οι δημοσιογράφοι. Και πρέπει να γίνουν οι αναγκαίες ρυθμίσεις, προκειμένου να διασφαλισθεί ο ρόλος της, όταν ξέρουμε τι συμβαίνει και τι μας περιμένει.

Επίσης, θα έλεγα πάλι επ' αφορμή της τηλεόρασης ότι είναι ανάγκη κάτι να γίνει για το φάσμα συχνότητων. Ο κ. Κακλαμάνης το ξέρει και από την Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας. Κύριε Υπουργέ, το 2012 είναι σχεδόν το ακραίο όριο για το ζήτημα της διασφάλισης του χάρτη των συχνότητων, αυτής της δημόσιας περιουσίας, η οποία αφορά και εθνικά θέματα.

Και ενώ παραδόθηκε το σχέδιο έτοιμο από μέσα, τον Οκτώβριο του 2009, στον αρμόδιο Υπουργό ως προς το χάρτη συχνότητων –το ξέρουμε και από την Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας– ζήτησαν έξι μήνες προθεσμία, για να ξαναδούν το χάρτη. Μέχρι αυτή τη στιγμή έχουν περάσει δύο χρόνια και κάτι και δεν έχει γίνει απολύτως τίποτα. Με αποτέλεσμα να μας παίρνουν τις συχνότητες γειτονικές χώρες, να μπαίνουν πάνω στις συχνότητες και αυτό να έχει τεράστιες επιπτώσεις για τον τόπο. Είναι ένα πράγμα, που πρέπει να αντιμετωπισθεί αμέσως.

Εμείς στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας –άλλωστε με τον κ. Κακλαμάνη το είχαμε κουβεντιάσει αυτό και κατ' ιδίαν– θα το κινήσουμε με ό,τι ταχύτητα μπορούμε. Θα μου πείτε ότι δεν είναι θέματα δικής σας αρμοδιότητας. Εκπροσωπείτε όμως την Κυβέρνηση. Μεταφέρετε αυτήν την κραυγή αγωνίας και για τη δημοσία τηλεόραση και για το προσωπικό της και σε ό,τι αφορά τις συχνότητες, τις οποίες πρέπει να διασφαλίσουμε ως κόρη οφθαλμού, ιδίως αυτούς τους κρίσιμους καιρούς που διάγουμε.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε. Μόνο μία φράση θέλω να πω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Τα μεγάλα ζητήματα καλό είναι να τα απεμπλέκουμε από αβάσιμους υπαιτιγμούς.

Εγώ, κύριε Παυλόπουλε, δεν κατηγορώ. Επιστημαίνω απλώς ότι από το 2007 έως το 2011 γινόταν –το δέχομαι, όπως το είπατε– ο προγραμματισμός. Πράγματι, υπήρξαν κεφάλαια, όπως

αυτό που χειριστήκατε εσείς, που θα έπρεπε ήδη να έχουν προχωρήσει. Αυτό βαρύνει με την όποια ευθύνη και τη σημερινή Κυβέρνηση.

Σε ό,τι αφορά, κύριε Υπουργέ, τις ψηφιακές συχνότητες, θέλω να υπενθυμίσω ότι στο 1,7 δισεκατομμύριο που θα έπρεπε –και είχε υπολογισθεί- να έχουμε στον πρώτο μήνα εισπράξει, πέραν του τι εισπράξαμε από τον ΟΤΕ κ.λπ. ήταν και 600 εκατομμύρια από το κομμάτι, το μέρισμα των ψηφιακών συχνοτήτων. Επειγεί, λοιπόν, αυτό το θέμα για τον πρόσθετο λόγο ότι, δυστυχώς, πριν από τρία χρόνια, για να μην πω στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, έγινε το μέγα λάθος να αρχίσει η ΕΡΤ ψηφιακά κανάλια, χωρίς να υπάρξει πιο πριν νομοθεσία, με αποτέλεσμα όλοι αυτοί οι κύριοι που προανέφερα των εμπορικών καναλιών έχουν ήδη, όπως έγινε με την αναλογική τηλεόραση, μπει και στην ψηφιακή και θα έχουμε το ίδιο πρόβλημα με την ψηφιακή, όπως και με την αναλογική, δηλαδή «μπείτε, σκύλοι, αλέστε και αλεστικά μη δώσετε!». Επομένως, σπεύσατε!

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και πάλι συγγνώμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Φίλιππος Σαχινίδης για δεκαοκτώ λεπτά.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Δώστε μου παραπάνω, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα μιλήσει ο Υπουργός. Θα μιλήσω μόνο εγώ. Θα μιλήσω στη θέση του Υπουργού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλώς.

Πόσο θέλετε; Μισή ώρα;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Όχι, δεν θέλω μισή ώρα. Είκοσι λεπτά και πολλά είναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ωραία, λοιπόν, έχετε το λόγο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα ζούμε την κορύφωση της κρίσης στην Ευρώπη. Τα κράτη-μέλη της ζώνης του ευρώ δέχονται σημαντικές πιέσεις στις αγορές ομολόγων και το κόστος δανεισμού τους, ειδικά για χώρες με άμεσες δανειακές ανάγκες όπως η Ισπανία και η Ιταλία, έχει εκτοξευτεί σε ύψη που καθιστούν τη μακροπρόθεσμη διαχείριση του χρέους τους δύσκολη, αν όχι προβληματική. Ταυτόχρονα, εκδηλώνονται πιέσεις που ανεβάζουν το κόστος δανεισμού και σε χώρες που μέχρι πρότινος θεωρούντο απρόσβλητες, όπως η Γαλλία. Αλλά και η Γερμανία πρόσφατα αντιμετώπισε δυσκολίες σε μία δημοπρασία ομολόγων, δείχνοντας ότι κανείς τελικά δεν πρέπει να θεωρεί ότι βρίσκεται στο απυρόβλητο.

Σήμερα διατυπώνονται –το τελευταίο τεύχος του «ECONOMIST», αποτελεί μια χαρακτηριστική περίπτωση- δυοιότητες προβλέψεων και εκτιμήσεων για την τύχη του κοινού ευρωπαϊκού νομίσματος και της Ευρωζώνης. Όσοι αγωνιούν για την τύχη της Ευρωζώνης, για το μέλλον και την προοπτική του ευρώ, απευθύνουν εκκλήσεις για άμεση αντίδραση των ευρωπαϊκών χωρών και κυρίως, των ισχυρότερων χωρών από αυτές. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η ομιλία Υπουργού Εξωτερικών χώρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης με ιδιαίτερη ιστορική εμπειρία στον 20ο αιώνα, που αποτελεί μία πολύ χαρακτηριστική περίπτωση αγωνιώδους έκκλησης για ταχεία αντιμετώπιση του προβλήματος.

Είναι σίγουρο ότι η εξέλιξη της κρίσης έχει πολλές αναγνώσεις, ανάλογα με το θεωρητικό και ιδεολογικό πλαίσιο ερμηνείας που επιλέγει κάποιος να χρησιμοποιήσει. Οι οικονομολόγοι, που δεν ανήκουν στην ορθόδοξη σχολή οικονομικής σκέψης, αντιλαμβάνονται αυτήν την κρίση ως συστημική κρίση του καπιταλισμού.

Θα συμφωνήσω με την προσέγγιση αυτή. Θεωρώ ότι πίσω απ' αυτήν την κρίση βρίσκεται μία δογματική αντίληψη για το ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν οι αγορές, καθώς επίσης και για μία αντίληψη κυρίαρχη κατά την τελευταία εικοσαετία, τριακονταετία, ότι θα πρέπει η εποπτεία σε τομείς των αγορών και ιδιαίτερα στον χρηματοοικονομικό τομέα και το σκιάδι χρηματοοικονομικό τομέα, να είναι μικρότερη απ' αυτήν που απαιτούν οι συνθήκες.

Από το αρχικό ξέσπασμα της κρίσης, από το 2008 έως την κορύφωσή της σήμερα, οι αντιδράσεις της Ευρώπης μάλλον δεν

ήταν αυτές που απαιτούσαν οι συνθήκες. Το ερώτημα που έχει τεθεί είναι γιατί; Έχουν προσφερθεί πολλές εξηγήσεις. Μία απ' αυτές σχετίζεται με τη δυσκολία επίτευξης συμφωνίας μεταξύ των χωρών της Ευρώπης ως προς το είδος της κρίσης. Αυτό επηρέασε και τη στάση των χωρών ως προς τις λύσεις που υπήρχαν προς συζήτηση.

Υπήρχε μία αντίληψη, η οποία έλεγε ότι το πρόβλημα είναι κατ'εξοχήν ελληνικό και ότι η Ελλάδα θα πρέπει να αναλάβει τις δικές της ευθύνες. Εάν –έλεγε αυτή αντίληψη- η Ελλάδα αναλάβει τις ευθύνες της, δεν υπάρχει κίνδυνος μετάδοσης της κρίσης, διότι κατά την άποψη αυτή, οι υπόλοιπες οικονομίες, αλλά και τα τραπεζικά συστήματα των χωρών αυτών, ήταν κατά βάση υγιή και επομένως δεν υπήρχε τέτοιος κίνδυνος μετάδοσης. Ήταν, όπως αποδεικνύουν οι τελευταίες εξελίξεις, μία λάθος ανάγνωση της πραγματικότητας, γιατί στηρίζονταν σε μία λανθασμένη διάγνωση του προβλήματος. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα η Ευρώπη να καθυστερήσει στη λήψη των αποφάσεων.

Η ροή των οικονομικών εξελίξεων και η ταχύτητα με την οποία αντιδρούν οι αγορές, διατηρούσαν προβάδισμα έναντι των αντιδράσεων από τις πολιτικές ηγεσίες της Ευρώπης, που στο τέλος κάθε γύρου αποφάσεων φέρονταν τελικά να έχουν πράξει πολύ λίγα και πολύ αργά, προκειμένου να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά η κρίση. Έχει ειπωθεί ότι υπάρχει πρόβλημα με την πολυγλωσσία και με τη δυσκολία συντονισμού και συνεννόησης τόσων πολλών χωρών.

Δεν θα πρέπει, όμως, να παραγνωρίζουμε και τις επιμέρους εθνικές στρατηγικές και συμφέροντα που αναπτύσσονται στο πλαίσιο της κρίσης και καθορίζουν τη στάση των χωρών.

Η χώρα μας κατέβαλε μεγάλες προσπάθειες να πείσει τους ευρωπαίους εταίρους για τη δημιουργία γέφυρα ενός μηχανισμού στήριξης, για την προστασία των χωρών που βρίσκονται στο επίκεντρο κερδοσκοπικών επιθέσεων. Προσπαθούσε για δύο χρόνια να πείσει ότι η κρίση αυτή δεν αφορούσε τη χώρα μας, αλλά είχε και μία σημαντική ευρωπαϊκή διάσταση που πήγαζε από τις ανισορροπίες στον τρόπο που λειτουργεί η Νομισματική Ένωση και το ευρώ. Επιπλέον, πίεζε για τη λήψη μέτρων και τη δημιουργία μηχανισμών που θα έδιναν αποτελεσματική απάντηση σ' αυτήν την κρίση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Οι προτάσεις που κατατέθηκαν το 2010 και το 2011 και υιοθετήθηκαν σε ένα μεγάλο βαθμό, αποδείχθηκε ότι δεν έδωσαν οριστική λύση στα προβλήματα της Ευρωζώνης, καθώς το κεντρικό και αξεπέραστο ίσως πρόβλημα της Ευρωζώνης είναι η έλλειψη στενότερης πολιτικής συνεργασίας ή τουλάχιστον αποτελεσματικότερης δημοσιονομικής συνεργασίας, η οποία θα αποτελέσει το απαραίτητο συμπλήρωμα στη Νομισματική Ένωση.

Όταν πριν από είκοσι χρόνια οι χώρες της Ευρώπης συζητούσαν για την προοπτική δημιουργίας της Ευρωζώνης, είχαν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι θα πρέπει να μεταβιβαστεί η αρμοδιότητα για την άσκηση της νομισματικής πολιτικής σε μία ενιαία αρχή, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Αυτό και έκαναν. Εκείνο, όμως, που δεν συνειδητοποιήσαν εκείνη τη στιγμή είναι ότι ταυτόχρονα με τη μετάβαση στο ευρώ και με τη μεταβίβαση της αρμοδιότητας άσκησης νομισματικής πολιτικής στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, έχασαν ένα βασικό εργαλείο πολιτικής: το εργαλείο της συναλλαγματικής ισοτιμίας, το οποίο τους επέτρεπε πρόσκαιρα να αντιμετωπίσουν προβλήματα που μπορεί να προέκυπταν από τη διολίσθηση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας.

Είχαμε, λοιπόν, προχωρήσει στη δημιουργία ενός συστήματος με διαγνωσμένες ανισορροπίες και αδυναμίες. Η λειτουργία του κοινού νομίσματος τέθηκε σε πλήρη εφαρμογή κατά μία περίοδο όπου παγκοσμίως καταγράφονταν έκρηξη των δραστηριοτήτων των χρηματοπιστωτικών αγορών και μια ανάπτυξη σύνθετων χρηματοοικονομικών προϊόντων. Πραγματώθηκε και μια μεγαλύτερη διασύνδεση των αγορών και του πιστωτικού συστήματος διεθνώς. Όπως αποδείχθηκε εκ των υστέρων, δεν υπήρξε και αντίστοιχη βελτίωση της εποπτείας των αγορών, ενώ παραγνωρίστηκαν σε μεγάλο βαθμό και οι συστημικοί κίνδυνοι που αναδείχθηκαν από αυτές τις εξελίξεις.

Έχουμε, λοιπόν, ως δεδομένο ένα βασικό χαρακτηριστικό ή μία αδυναμία, μπορεί κάποιος να πει, της Ευρωζώνης, που είναι η ανυπαρξία ενός αναδιανεμητικού μηχανισμού μεταξύ των χωρών στο πλαίσιο ενός κεντρικά καταρτιζόμενου προϋπολογισμού της Ευρωζώνης. Με αυτό ως δεδομένο, πώς κινήθηκαν οι χώρες μέσα σ' αυτό το οικονομικό περιβάλλον; Αν λάβουμε για παράδειγμα τη ζωντανή εμπειρία που έχουμε από μια επιτυχημένη νομισματική ένωση όπως είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, θα δούμε ότι όταν μια πολιτεία βρίσκεται αντιμέτωπη με μία κρίση, είτε αυτή είναι κρίση από την πλευρά της προσφοράς είτε είναι μια κρίση από την πλευρά της ζήτησης, υπάρχει ο ομοσπονδιακός προϋπολογισμός ο οποίος λειτουργεί αναδιανεμητικά. Δηλαδή έρχεται η ομοσπονδιακή κυβέρνηση και στηρίζει εκείνη την πολιτεία, η οποία βρίσκεται σε μια στιγμή αδυναμίας.

Στην περίπτωση της ευρωζώνης δεν έχουμε αυτό τον ομοσπονδιακό αναδιανεμητικό μηχανισμό, διότι έγινε η επιλογή να μην θεθεί σε εφαρμογή ένας τέτοιος μηχανισμός, δεν δημιουργήθηκε σχετικό θεσμικό πλαίσιο και προκρίθηκε η λύση κάθε κράτος-μέλος να διαμορφώνει τη δημοσιονομική πολιτική του έτσι ώστε να αντιμετωπίζονται αυτές οι ανισορροπίες. Αυτό, όμως, τελικά οδήγησε πολλές χώρες στην υπερχρέωση καθώς οι αγορές απέτυχαν να αποτιμήσουν αποτελεσματικά το κόστος δανεισμού που κάθε χώρα θα έπρεπε να έχει.

Οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι η πρώτη λύση, αυτή δηλαδή της οικονομικής και δημοσιονομικής ενοποίησης, που ήταν πιθανότατα και η αποτελεσματικότερη, προϋπέθετε μεγαλύτερη θεσμική και πολιτική συνεργασία των ευρωπαϊκών χωρών και βαθύτερες συναινέσεις, που βέβαια πριν από είκοσι χρόνια όταν συζητούσαμε την προετοιμασία της ευρωζώνης, η οποία αποτυπώθηκε στο κείμενο της Συνθήκης του Μάαστριχτ, δεν μπορούσε να εφαρμοστεί στον ευρωπαϊκό χώρο.

Ενώ, λοιπόν, όλοι επιζητούσαν λύση και άρχισαν να ενεργοποιούνται ο μηχανισμός στήριξης της χώρας μας και ο ευρωπαϊκός μηχανισμός το πρόβλημα τελικά αντί να αντιμετωπιστεί -όπως αρχικά εκτιμήθηκε μέσα από τη δημιουργία του ελληνικού και του ευρωπαϊκού μηχανισμού- οδήγηθηκε ακριβώς προς την αντίθετη κατεύθυνση μετά τις αποφάσεις στη Ντοβιλ τον Οκτώβριο του 2010. Τότε είναι που άρχισε να γίνεται ξεκάθαρο ότι προκρίνεται ως λύση, μέρος του χρέους να το επωμισθούν ιδιώτες επενδυτές, υπό την έννοια ότι και αυτοί θα έπρεπε να φέρουν μέρος της ευθύνης για την υπερχρέωση των κρατών-μελών της Νομισματικής Ένωσης.

Αυτή, όμως, η επιλογή παρά την όποια λογική μπορεί να έχει, ενείχει και τους κινδύνους που στους επόμενους μήνες επηρέασαν και τη στάση των αγορών. Η αβεβαιότητα στις αγορές ομολόγων μεγάλωσε το κόστος δανεισμού χωρών -όπως η Πορτογαλία και η Ιρλανδία σταδιακά- και κατέστη απαγορευτικό με αποτέλεσμα να αναγκαστούν να ζητήσουν εξωτερική βοήθεια για να αποφύγουν τη στάση πληρωμών, όπως είχε κάνει και η χώρα μας μερικώς μήνες πριν.

Και ο λόγος για τον οποίον οι αγορές αντιδρούν μ' αυτόν τον τρόπο είναι απλός. Διότι οι επενδυτές καλούνται πλέον να αποφασίσουν για τον δανεισμό και να αποτιμήσουν τα χρεόγραφα στα οποία επενδύουν υπό νέα δεδομένα. Και ποια είναι τα νέα δεδομένα τα οποία διαμορφώθηκαν; Είναι ότι τα ομόλογα των χωρών της Ευρωζώνης δεν είναι μηδενικού κινδύνου, όπως μέχρι τότε εκτιμούσαν οι αγορές. Το άλλοτε απαράβατο ταμπού ότι δεν νοείται χρεοκοπία στην Ευρωζώνη στα μάτια των αγορών είχε παραβιαστεί με αποτέλεσμα να διαφοροποιηθεί πλήρως ο τρόπος με τον οποίον αντιλαμβάνονται και αποτιμούν πλέον τους κινδύνους.

Είναι ξεκάθαρο, λοιπόν, ότι σήμερα βιώνουμε το αποτέλεσμα αυτών των αποφάσεων που στηρίχθηκαν σε λανθασμένη διάγνωση του προβλήματος της Ευρωζώνης. Σίγουρα η χώρα μας δε δημιούργησε τα προβλήματα της Ευρωζώνης. Ούτε το ειδικό οικονομικό μας βάρος είναι τέτοιο που θα μπορούσε να συμπαρασύρει τις υπόλοιπες χώρες. Ωστόσο, εμείς ήμασταν οι πρώτοι μέσω των οποίων αμφισβητήθηκε η αποτελεσματικότητα του νομικού πλαισίου της Νομισματικής Ένωσης και είχαμε το μεγαλύτερο χρέος και το μεγαλύτερο έλλειμμα ανταγωνιστικότητας. Αλλά εμείς ήμασταν εκείνοι που τελικά βοηθήσαμε την Ευρώπη

να κατανοήσει το έλλειμμα που υπήρχε στο θεσμικό πλαίσιο της λειτουργίας της Ευρωζώνης. Γι' αυτό και στις 2 Μαΐου έσπευσε να δημιουργήσει τον ελληνικό μηχανισμό και στις 9 Μαΐου να δημιουργήσει τον ευρωπαϊκό μηχανισμό.

Σήμερα όμως έχουμε φτάσει σε ένα σημείο που τελικά αναδεικνύεται και ποιος είναι ο ρόλος που επέλεξαν οι συντάκτες της συνθήκης του Μάαστριχτ για την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Ο αποκλεισμός της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας από το ρόλο του δανειστή έσχατης ανάγκης των κρατών, εκτιμάται ολοένα και από περισσότερους ότι δε βοήθησε αποτελεσματικά την Ευρωζώνη να αντιμετωπίσει την παρούσα κρίση. Και μπορεί εύλογα πριν από άλλες αποφάσεις και δράσεις να τοποθετείται ως αναγκαίο προαπαιτούμενο η επίτευξη στενότερης δημοσιονομικής διακυβέρνησης, εκτιμώ όμως ότι σήμερα η Ευρωζώνη δεν έχει πλέον την άνεση του χρόνου, έτσι ώστε να θεσμοθετήσει εκείνο το δημοσιονομικό πλαίσιο που είναι απαραίτητο κατά την εκτίμηση ορισμένων να προηγηθεί πριν δοθεί λύση στο πρόβλημα της Ευρωζώνης. Ο χρόνος των αγορών έχει συμπυκνωθεί και κινείται πολύ γρηγορότερα από τον πολιτικό χρόνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την αρχή της κρίσης τέθηκαν σε εφαρμογή μια σειρά μέτρων με σκοπό τη στήριξη των πιστωτικών ιδρυμάτων και την ενίσχυση της σταθερότητας του πιστωτικού συστήματος. Οι τράπεζες ιστορικά διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο στο οικονομικό μας σύστημα και αποτελούν πυλώνα στήριξης και ενίσχυσης της ανάπτυξης και της οικονομικής δραστηριότητας. Η Ελλάδα δρομολόγησε στις αρχές του 2009 προγράμματα ενίσχυσης της ρευστότητας της οικονομίας και στήριξης του πιστωτικού συστήματος.

Έχει επισημανθεί από αρκετούς συναδέλφους ότι ένα μέρος από τα προβλήματα με τα οποία σήμερα βρίσκεται αντιμέτωπο το τραπεζικό σύστημα δεν προκύπτει από λανθασμένες επιλογές του τραπεζικού συστήματος αλλά προκύπτει από τα προβλήματα τα οποία σχετίζονται με την κρίση με την οποία βρέθηκε αντιμέτωπο το ελληνικό δημόσιο.

Η έντονη πίεση στη ρευστότητα των ελληνικών τραπεζών προκλήθηκε από υποβαθμίσεις των ελληνικών ομολόγων από την άνοδο κόστους δανεισμού και το κλείσιμο των αγορών κεφαλαίων για τις ελληνικές τράπεζες για αρκετό καιρό. Ταυτόχρονα η βαθιά ύφεση της οικονομίας προκαλεί σημαντικές πιέσεις και στα δανειακά χαρτοφυλάκια των τραπεζών καθώς καταγράφεται αύξηση των επισφαλειών και αισθητή επιβράδυνση του ρυθμού πιστωτικής επέκτασης.

Όπως γνωρίζετε ο βασικός, αν όχι μοναδικός χορηγός ρευστότητας, τα προηγούμενα δυο έτη υπήρξε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα από την οποία τα ελληνικά πιστωτικά ιδρύματα αρχικά αντλούσαν ρευστότητα κυρίως με ενεχυρίαση ελληνικών και ευρωπαϊκών ομολόγων χωρίς την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου. Καθώς όμως η κρίση βάθαινε η απομείωση της αξίας του εν λόγω ενεχύρου οδήγησε τα ιδρύματα στο να αντλούν ρευστότητα καταθέτοντας βασικά ως ενέχυρο τίτλους που έχουν εκδώσει με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου. Αυτή η ρευστότητα έχει μεσομακροπρόθεσμο χαρακτήρα. Ωστόσο πέρα από τη σταθερή πηγή άντλησης ρευστότητας η αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών και πιέσεων στη ρευστότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων αντιμετωπίστηκε και με τη μορφή παροχής έκτακτων χρηματοδοτικών διευκολύνσεων από τις εθνικές κεντρικές τράπεζες που συνιστούν το ευρωσύστημα.

Στο πλαίσιο αυτό η Τράπεζα της Ελλάδος παρείχε έκτακτη χρηματοδότηση αυτή παρασχεθήκε για να αντισταθμιστούν οι παράγοντες που μειώνουν τη ρευστότητα του τραπεζικού συστήματος στις παρούσες συνθήκες της δυσλειτουργίας των αγορών, συμπεριλαμβανομένης και της σημαντικής υποχώρησης των καταθέσεων.

Η Τράπεζα της Ελλάδος στο πλαίσιο του ευρωσυστήματος είναι έτοιμη να συνεχίσει την παροχή περαιτέρω ρευστότητας στο τραπεζικό σύστημα εάν αυτό χρειαστεί. Ανταποκρινόμενη η Κυβέρνηση στον επείγοντα χαρακτήρα της ανάγκης των πιστωτικών ιδρυμάτων για ρευστότητα, προχώρησε τον περασμένο Σεπτέμβριο στην επέκταση της εγγύησης με την Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου. Με το παρόν σχέδιο νόμου προτείνεται η κύρωση της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου του

προηγούμενου Σεπτεμβρίου με την οποία καθορίστηκε τελικά ότι το ύψος της συνολικής εγγύησης του ελληνικού δημοσίου προς την Τράπεζα της Ελλάδος για παροχή πιστωτικών διευκολύνσεων προς τις ελληνικές τράπεζες μπορεί να φτάσει μέχρι και τα 60 δισεκατομμύρια ευρώ, καθώς και επεκτάθηκε το χρονικό όριο για τις εν λόγω συμβάσεις που θα καταρτιστούν μεταξύ της Τράπεζας της Ελλάδος και των πιστωτικών ιδρυμάτων έως την 31η Δεκεμβρίου του 2012.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι απόλυτα πεπεισμένος ότι όλοι θα συμφωνήσουμε σε αυτήν την Αίθουσα ανεξάρτητα από το ποια είναι η οπτική γωνία με την οποία ο καθένας βλέπει το πρόβλημα με το οποίο βρίσκεται αντιμέτωπη η χώρα μας ότι αναγκαία και ικανή προϋπόθεση για να μπορέσει η χώρα να επιστρέψει σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης είναι η παρούσα ενός υγιούς και ισχυρά κεφαλαιοποιημένου τραπεζικού συστήματος. Για το λόγο αυτό θεωρώ ότι οι πρωτοβουλίες τις οποίες παίρνει η Κυβέρνηση με την Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου αλλά και με τις άλλες παρεμβάσεις, οι οποίες θα δρομολογηθούν στα πλαίσια των αποφάσεων της 26ης Οκτωβρίου, διασφαλίζουν αυτήν την προϋπόθεση, μία προϋπόθεση αναγκαία για να επιστρέψουμε σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Θα ήθελα, δε, κλείνοντας να κάνω και μια παρατήρηση σημειολογικού χαρακτήρα. Ακούω τους συναδέλφους, τόσο της Νέας Δημοκρατίας όσο και του ΛΑΟΣ, να έχουν μια ρητορική η οποία δεν συνάδει με την πρωτοβουλία που πήραν περίπου πριν από δυο εβδομάδες να στηρίζουν την Κυβέρνηση Συνεργασίας υπό τον κ. Λουκά Παπαδήμο. Θα πρέπει, λοιπόν, να τους υπενθυμίσω ότι η Νέα Δημοκρατία και ο ΛΑΟΣ έχουν Υπουργούς, οι οποίοι συμμετέχουν στο Υπουργικό Συμβούλιο. Έχουν τη δυνατότητα όλες τις απόψεις τις οποίες υποστηρίζουν για το τι πρέπει να γίνει -και υλοποιείται η πολιτική από την παρούσα Κυβέρνηση, την Κυβέρνηση του Πρωθυπουργού Λουκά Παπαδήμου- να τις καταθέτουν μέσω αυτής. Δεν χρειάζεται να έρχονται στη Βουλή με έναν καταγγελτικό λόγο και να απευθύνονται ως σαν να απευθύνονται σε μια κυβέρνηση, η οποία στηρίζεται αποκλειστικά και μόνο στις δυνάμεις του ΠΑΣΟΚ. Στο Υπουργείο Οικονομικών, υπάρχει ο Υφυπουργός Οικονομικών, ο κ. Μουρμούρας και όποια ζητήματα αναδεικνύονται και αφορούν προτάσεις, οι οποίες έχουν να κάνουν με οποιαδήποτε προσαρμογή θα μπορούσε να γίνει, θα μπορούσε κάλλιστα η Νέα Δημοκρατία δια των εκπροσώπων της είτε στο Υπουργικό Συμβούλιο είτε στο Υπουργείο Οικονομικών να τις καταθέτει, διότι εδώ όλοι αγωνιζόμαστε για τον ίδιο ακριβώς στόχο: Να δώσουμε στη χώρα μας την ευκαιρία να ξεπεράσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα προβλήματα με τα οποία βρίσκεται αντιμέτωπη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον Υπουργό κ. Φίλιππο Σαχινίδη.

Εισερχόμεστε στην ομιλία των κοινοβουλευτικών εκπροσώπων.

Παρακαλείται ο κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Κεφαλογιάννη, έχετε το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσα πραγματικά να προσυπογράψω το σύνολο της τοποθέτησης του Αναπληρωτή Υπουργού, κ. Σαχινίδη. Λείπει, όμως, κάτι από την τοποθέτησή του. Λείπει ένα «συγγνώμη».

Φανταστείτε, κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας σήμερα στην κορύφωση της κρίσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο να ήταν στο 1981, τότε που παρέλαβε την εξουσία το ΠΑΣΟΚ, τότε που η Ελλάδα εκπλήρωνε όλους τους όρους του Μάαστριχτ, εκτός από τα επιτόκια και τον πληθωρισμό που είναι δυο έννοιες αλληλένδετες. Τότε εκπλήρωνε πέντε από τους επτά όρους του Μάαστριχτ.

Σήμερα η Ελλάδα θα μπορούσε να παίζει ένα πολύ σημαντικό ρόλο στη νοτιοανατολική Ευρώπη. Σήμερα η Ελλάδα θα μπορούσε να ήταν η Ελβετία του χρηματοπιστωτικού μας συστήματος. Όλα αυτά τα οποία βιώνουμε σήμερα, τα βιώνουμε από τα λάθη και τις παραλήψεις, τα εγκλήματα στον τομέα της οικονο-

μίας, κυρίως των κυβερνήσεων του αείμνηστου Ανδρέα Παπανδρέου. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς, στην περίοδο της ανωριμότητας του πολιτικού μας συστήματος είχαμε να κάνουμε με ένα κόμμα, το οποίο ανέλαβε την εξουσία, ένα κόμμα βραδείας ωρίμανσης, όπως είναι το ΠΑΣΟΚ. Θεία δίκη, θεία καταδίκη, αυτά τα οποία έλεγε στην εποχή της ανωριμότητας, της ανώριμης συμπεριφοράς του, για την οικονομία καλείται σήμερα να τα υπερασπιστεί, όπως έκανε ο παριστάμενος Υπουργός.

Ακούγοντας τις ομιλίες διαφόρων συναδέλφων, ζήτησα και μου έφεραν τα Πρακτικά της Βουλής. Βρήκα, λοιπόν, τα Πρακτικά της 18ης Νοεμβρίου 2008, τότε που η Νέα Δημοκρατία, πρώτη από όλες τις χώρες της Ευρώπης, προσπάθησε να ενισχύσει την οικονομική σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος και ανακοίνωσε ένα πακέτο 28 δισεκατομμυρίων ευρώ. Από τα 28 δισεκατομμύρια, τα 5 δισεκατομμύρια ήταν ουσιαστικά για την κεφαλαιακή ενίσχυση, για να περάσουν εκείνη την εποχή οι τράπεζες τα stress tests. Μέχρι που έπεσε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, τον Οκτώβριο του 2009, είχαν απορροφηθεί μόνο τα 10 δισεκατομμύρια. Ποια είναι, λοιπόν, η θεία καταδίκη; Από τα 28 δισεκατομμύρια φθάσαμε στα 155 δισεκατομμύρια.

Επειδή άκουσα τον κ. Γείτονα, πάντα πρώτο ομιλητή σε αυτή την Αίθουσα, ανέτρεξα και βρήκα τα Πρακτικά. Θα σας διαβάσω αποσπάσματα από τις ομιλίες δύο Βουλευτών και δύο Υπουργών στις 17 Νοεμβρίου 2008.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Δείτε τη δική μου ομιλία.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Δεν σας βρήκα.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Μήλησα.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Δεν ξέρω αν ήσασταν Βουλευτής τότε, αλλά δεν σας βρήκα.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Επιλεκτικά βλέπετε...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ο κ. Γείτονας λέει το εξής: «Με την παροχή, δίκην λευκής επιταγής, αυτού του πακέτου των 28 δισεκατομμυρίων για την τόνωση της ρευστότητας του τραπεζικού συστήματος ακολουθήσατε πάλι λάθος πολιτική». Εμείς απλώς είπαμε ότι στην ιδιωτικοποίηση των κερδών και στην κοινωνικοποίηση των ζημιών. Σας διαβάω σήμερα τι είπε: «Πράγματι, ανάγκη για την κάλυψη της κεφαλαιακής επάρκειας των τραπεζών της χώρας». Υπάρχει, δηλαδή, τέτοια ανάγκη.

Είδα την ομιλία του κ. Κουσελά, ο οποίος λέει: «Τα βασικά χαρακτηριστικά του σχεδίου νόμου» -της εποχής του 2008- «είναι η αδιαφάνεια, η προχειρότητα, η αναποτελεσματικότητα. Λευκή επιταγή στις τράπεζες. Είναι ένα νομοσχέδιο κυριολεκτικά στο γόνατο. Οι τράπεζες στην πλειονότητά τους συμπεριφέρονται αντικοινωνικά». Ως υπεύθυνος του κόμματος της τότε Αξωματικής Αντιπολίτευσης επί των οικονομικών κλείνει με την πρόταση του ΠΑΣΟΚ: «Με βάση τη δική μας πρόταση, προϋπόθεση για να δοθούν οι κρατικές εγγυήσεις είναι η αναρχματοδότηση των παλαιών δανείων με ευνοϊκούς όρους, δηλαδή χέρι-χέρι». Το μόνο χέρι-χέρι που είδα είναι με τον Καρατσαφέρη. Άλλο χέρι δεν είδα!

Λίγες ημέρες πριν, κύριοι συνάδελφοι, διαβάζω τι έλεγε στις 29.10.2008 για το συγκεκριμένο θέμα, πριν καν έρθει ο νόμος, ο καθ' ύλην σήμερα αρμόδιος για τις τράπεζες, ο κ. Χρυσοχοϊδης. Ο νόμος είχε απλώς ανακοινωθεί από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας -και ορθώς- εκείνη την εποχή. Λέει, λοιπόν, ο κ. Χρυσοχοϊδης: «Η Κυβέρνηση παρέχει δημόσιο χρήμα στις τράπεζες. Το δημόσιο χρήμα δίδεται άνευ ελέγχου, άνευ όρων. Γίνεται κατάχρηση κρατικής ενίσχυσης». Φοβερή έκφραση, «κατάχρηση κρατικής ενίσχυσης»!

Ο κ. Παπανδρέου, μερικές ημέρες μετά, πριν έρθει το νομοσχέδιο, στις 31.10.2008, λέει: «Η Κυβέρνηση διαθέτει 28 δισεκατομμύρια ευρώ χωρίς διαφάνεια, χωρίς κανόνες. Λευκή επιταγή στις τράπεζες. Αποτελεί τεράστια κοινωνική πρόκληση, έγκλημα σε βάρος του κοινωνικού συνόλου». Έγκλημα, λοιπόν, σε βάρος του κοινωνικού συνόλου την εποχή που η Νέα Δημοκρατία είχε αναγνωρίσει το πρόβλημα, τεράστια κοινωνική πρόκληση, λευκή επιταγή! Μπράβο, είστε μία εμπνευσμένη κυβέρνηση και είστε

ένα εμπνευσμένο κόμμα που καταλαβαίνετε τα πράγματα στην ώρα τους! Αυτό, λοιπόν, είναι το ΠΑΣΟΚ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Σας παραπέμπω στην ομιλία μου. Στα σημαντικά αποφεύγετε να απαντήσετε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα σήμερα, εάν υπάρχει, υπάρχει για δύο λόγους. Υπάρχει για τη γκάφα του τέως Πρωθυπουργού, του κ. Παπανδρέου, ο οποίος με το δημοψήφισμα δημιούργησε το τεράστιο πρόβλημα, να μην πάρουμε την έκτη δόση και να φύγουν ένα σωρό κεφάλαια στο εξωτερικό.

Και δυστυχώς, δημιουργήθηκε και από την γκάφα του σημερινού Υπουργού Οικονομικών και τότε Υπουργού Οικονομικών κ. Βενιζέλου, ο οποίος με το νεανικό ενθουσιασμό του πολύ φρέσκου Υπουργού, λεονταρίζοντας απευθύνθηκε στην τρόικα, τους είπε «Φύγετε. Εμείς θα κουβεντιάσουμε σε πολιτικό επίπεδο με τους ομολόγους μας».

Τα αποτελέσματα; Μας τα είπε χθες ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων. Μόνο γι' αυτά τα δύο λάθη των δύο τελευταίων μηνών, πριν δηλαδή έρθουμε σήμερα να συζητήσουμε την πράξη νομοθετικού περιεχομένου, έφυγαν από τη χώρα δεκαπέντε δισεκατομμύρια ευρώ. Δεν τα λέω εγώ. Μας τα είπε χθες στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων ο κ. Προβόπουλος.

Ποιο είναι το άλλο αποτέλεσμα; Το άλλο αποτέλεσμα είναι ότι με την πολιτική σας, αυτή που συζητήθηκε εδώ και από τους άλλους συναδέλφους, την πολιτική του «λεφτά υπάρχουν», την πολιτική την οποία ξέχασε ο κ. Σαχινίδης, του ότι ο κ. Παπανδρέου δεν κατάλαβε το 2008, όπως μας έλεγε στη Βουλή και προεκλογικά στις τηλεοράσεις, ότι υπάρχει διεθνής κρίση –η κρίση ήταν μόνο εσωτερική- μετά που ανέλαβε την Κυβέρνηση και με την χρονική υστέρηση να λάβει τα μέτρα έφυγαν 62 δισεκατομμύρια ευρώ, το 25% των συνολικών καταθέσεων. Μπορεί αυτή η χώρα να ανακάμψει ακόμη και αν δώσετε τώρα που μετανοείτε όχι 155 δισεκατομμύρια ευρώ που δώσατε, αλλά 300 δισεκατομμύρια;

Εάν λοιπόν κάτι πρέπει να κάνετε, είναι να σκεφτείτε εμπνευσμένα, να δείτε πώς αυτές οι καταθέσεις μπορούν να επιστρέψουν από το εξωτερικό. Και αυτές οι καταθέσεις δεν μπορούν να επιστρέψουν απ' το εξωτερικό, εάν δεν κάνετε θεαματικά πράγματα. Είχα πολλές φορές την ευκαιρία να σας μιλήσω από αυτό το Βήμα για το πολιτικό σύστημα και τις προτάσεις που έχει η Νέα Δημοκρατία για Αναθεώρηση του Συντάγματος και τις δικές μου προτάσεις για συντακτική Βουλή.

Αν, λοιπόν, εμείς δεν καταφέρουμε να φέρουμε πίσω τα 62 εκατομμύρια ευρώ τα οποία έχουν φύγει στο εξωτερικό, αλλά και χρήματα της τάξης των 10 με 15 χιλιάδων ευρώ που έχουν φύγει στα σεντούκια των Ελλήνων πολιτών, τότε τι περιμένουμε να κάνουμε από το εξωτερικό; Μία τρύπα στο νερό.

Μια και βρίσκεστε λοιπόν στο οικονομικό επιτελείο και τα κουβεντιάσετε και μια και έχετε έναν Υφυπουργό δυστυχώς άνευ αρμοδιοτήτων, τον κ. Μουρμούρα που προέρχεται από τη Νέα Δημοκρατία και είναι άριστος οικονομολόγος και εσείς έχετε πια μαζέψει πολλή πείρα, να κάτσετε να δείτε κάτι ριζοσπαστικό. Και σας λέω να ξεφυλλίσετε λίγο την ελληνική οικονομική ιστορία και να δείτε σε παρόμοιες περιπτώσεις τι έκανε η Ελλάδα. Η Ελλάδα, κύριοι συνάδελφοι, το 1953 –και το λέω γιατί ο κ. Πρωτόπαπας υπήρξε και υπεύθυνος του ΠΑΣΟΚ στα θέματα της ναυτιλίας και θα συνεννοηθούμε σε αυτά τα πράγματα- είχε κάνει με το νόμο του Μαρκεζίνη μία διάταξη νόμου περί προστασίας των ξένων επενδύσεων, η οποία μήτρε και στο Σύνταγμα –είναι το άρθρο 107 εκείνου του Συντάγματος- και επανελήφθη σε όλα τα Συντάγματα.

Εάν λοιπόν με την αναξιοπιστία και τις ανακολουθίες της οικονομικής πολιτικής των τελευταίων ετών κυρίως από το ΠΑΣΟΚ δεν μπορούσαμε να εγγυηθούμε τις καταθέσεις, ούτε από τα σεντούκια θα βγουν ούτε από το εξωτερικό θα έρθουν.

Και ξέρετε τι με φοβίζει πολύ; Με φοβίζει ότι τώρα που πάλι με προχειρότητα και χωρίς βάθος μελέτης και γνώσης η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ οδηγεί σε κρατικοποίηση των τραπεζών –γιατί εκεί θα πάμε και μάλιστα με αναλογία μετοχών ένα προς πέντε, παλιών μετόχων με καινούργιων και όλοι εδώ συμφωνούμε για

τις κοινές μετοχές- ο κίνδυνος που διατρέχουμε δεν είναι η κρατικοποίηση των τραπεζών. Επειδή στο πρώτο μνημόνιο –και εκεί είναι ένα θέμα για το οποίο πρέπει να γίνουν εκλογές, για να διαπραγματευθεί μια φρέσκια κυβέρνηση το μνημόνιο 2- έχετε υπογράψει τα περί εμπράγματων εγγυήσεων του ελληνικού δημοσίου στο άρθρο 16 παράγραφος 5, με βάση αυτά που έχει υπογράψει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με γράσο στα μάτια, χωρίς να έχει καταλάβει τότε τι υπέγραψε, χωρίς να έχει διαβάσει καν το μνημόνιο, η χώρα μας διατρέχει τον κίνδυνο της κοινοτικοποίησης.

Και επειδή γνωρίζετε τα διεθνή τραπεζικά, αυτό που με ανησυχεί, κύριοι συνάδελφοι, και θέλω να το καταθέσω πριν τη συζήτηση του προϋπολογισμού, είναι ότι, αν μπου οι μετοχές αυτές ως καταπίστευμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θα έρθουν τα anti-stress funds, δηλαδή αυτά τα ταμεία που κυρίως δρουν στην Αμερική και στο City του Λονδίνου, που θα αγοράσουν τις επισφαλείς απαιτήσεις των τραπεζών στο 1/5 της τιμής. Δεν θα αφανιστεί και θα αφελληνιστεί μόνο το ελληνικό τραπεζικό σύστημα, αλλά ο κίνδυνος είναι να αφελληνιστεί και η παραγωγική βάση της ελληνικής οικονομίας. Διότι ένας επιχειρηματίας –που βλέπω τελευταία ισολογισμούς για πρώτη φορά, κυρίως μου άρεσε να βλέπω τα μακροοικονομικά μεγέθη- αν έχει 500 εκατομμύρια ή 100 εκατομμύρια παραδείγματος χάριν δάνειο και νομίζει ότι η επιχείρησή του κάνει 700 εκατομμύρια, δηλαδή ένα 30% παραπάνω και υπολογίζει πως θα βάλει και στην τσέπη λεφτά, αν αυτές οι επισφαλείς απαιτήσεις πουληθούν στο 20%, στο 30%, θα του πάρουν σε μία νύχτα την επιχείρηση, θα χρωστάει κιάλας και θα έρθουν στην Ελλάδα με δύο βασικές συνέπειες, πρώτον, να μην μείνει επιχείρηση στα ελληνικά χέρια και, δεύτερον, να καταρρεύσει η κτηματαγορά, η αγορά των ακινήτων. Αυτό που βλέπουμε σήμερα και το οποίο δεν το έχουμε υποστεί, που το έχει υποστεί η Ισπανία, ότι δεν γίνονται βέβαια πράξεις στην αγορά των ακινήτων, διότι είχαμε μικρές ιδιοκτησίες, δεν είμαστε όπως η Ισπανία και οι άλλες ευρωπαϊκές χώρες που έχουν πέντε, δέκα, δεκαπέντε χιλιάδες ακίνητα και διαμορφώνεται η τιμή από τις δυνάμεις της αγοράς, είναι ότι διατρέχουμε και αυτόν τον κίνδυνο. Εάν, λοιπόν, δεν κάτσουμε με σοβαρότητα να δούμε τι θα κάνουμε και κυρίως τι θα διαπραγματευτούμε με ανοιχτά πια τα μάτια, ορθάνοιχτα και όχι αυτό που κάναμε στο μνημόνιο 1, τότε διατρέχουμε πολλούς κινδύνους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αν, λοιπόν, εμείς, για να σας απαντήσω στην τελευταία αποστροφή του λόγου σας και κλείνω μ' αυτό, κύριε Πρόεδρε, επιμένουμε στις εκλογές, είναι γιατί τώρα που αλλάζουμε οι συνθήκες, τώρα που μπαίνουν πολλά και σημαντικά πράγματα στη διαπραγμάτευση, πρέπει να υπάρχει μία κυβέρνηση με φρέσκια λαϊκή εντολή που θα δει αυτά τα προβλήματα, θα τα αντιληφθεί πολύ καλύτερα, θα τα συζητήσει με το εκλογικό Σώμα και αυτή η κυβέρνηση η οποία θα βγει διαπραγματευτεί τις λεπτομέρειες. Αν το κάνουμε αυτό, αν καταφέρουμε να μείνουμε στο σκληρό πυρήνα, παρ' ότι θα περάσουμε πολύ μεγάλες δυσκολίες, τουλάχιστον έχουμε τη δυνατότητα να δούμε ένα καλό μέλλον για τα παιδιά μας.

Σας ευχαριστώ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κεφαλογιάννη.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Πρωτόπαπας έχει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Πρωτόπαπα, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, δεν νομίζω ότι χρειάζεται να πούμε πολλά πράγματα. Όντως το θέμα που συζητάμε σήμερα έχει να κάνει με προβλήματα τα οποία δημιουργεί η κρίση, μια κρίση που έχει αποδειχθεί ότι είναι πανευρωπαϊκή, δεν είναι μόνο ελληνική, μια κρίση που, όπως σωστά τόνισε ο κ. Σαχινίδης πριν, ίσως οι λαοί της Ευρώπης δεν μπορούσαν να την είχαν φανταστεί πριν από μερικά χρόνια. Και το δυστύχημα ποιο είναι; Το δυστύχημα είναι ότι αυτή η κρίση βρήκε το 2009 την Ελλάδα στη χειρότερη δυνατή φάση. Ένα μοντέλο μιας ανάπτυξης - φούσκας, μιας ανά-

πτυξης με δανεισμό έσκασε και βέβαια δυσμενές φυσικό επακόλουθο ήταν η υπογραφή του μνημονίου και τα όσα επακολούθησαν. Το μνημόνιο δεν το έφερε κάποιος επειδή του άρεσε. Δεν νομίζω ότι υπάρχει κανείς που του αρέσει να κόβει μισθούς και συντάξεις. Το μνημόνιο ήρθε ως φυσικό επακόλουθο της αποτυχίας να αλλάξει η Ελλάδα για πολλά χρόνια, αλλά ιδιαίτερα και ως επακόλουθο της αποτυχίας της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας να κάνει μια υγιή ανάπτυξη αντί της ανάπτυξης - φούσκας, της ανάπτυξης του υπερδανεισμού, της ανάπτυξης της διάλυσης του κράτους που είχε επιφέρει.

Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να προχωρήσουμε και με αυτά τα δεδομένα. Εγώ θα αναγνωρίσω ότι πιθανόν υπήρξε υπερβολική ρητορική από το ΠΑΣΟΚ, όταν ήρθε το νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας για τις εγγυήσεις προς τις τράπεζες.

Όμως, κύριε Κεφαλογιάννη, ας είμαστε ειλικρινείς. Το νομοσχέδιο ήταν στο «γόνατο» και αυτό γιατί δεν συνδέθηκε με καμία συγκεκριμένη πολιτική. Ήταν στο γόνατο γιατί δεν συνδέθηκε με καμία συγκεκριμένη κίνηση και γιατί -να σας το πω απλά- την ώρα που δίνανε τις εγγυήσεις στις τράπεζες, την ίδια στιγμή και παράδειγμα ο Διοικητής της Εθνικής έδινε μπόνους δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ, τα οποία βεβαίως μοιράζονταν κυρίως στους ημέτερους.

Άρα, υπήρχε μία πολιτική με δύο μέτρα και δύο σταθμά, εγγυήσεις μεν απαραίτητες από το υστέρημα του ελληνικού λαού και από την άλλη η λογική που ήθελε να μη γίνεται καμμία αλλαγή και να δίνονται αντιθέτως υπερβολικές αμοιβές στους ημέτερους και να ξεδεύονται αλόγιστα χρήματα, να υπάρχουν αλόγιστες δαπάνες, κυρίως στα κρατικά ελεγχόμενα κομμάτια του τραπεζικού συστήματος.

Θα έλεγα, λοιπόν, ότι μέσα από τέτοια δεδομένα ίσως όλοι θα έπρεπε να έχουμε γίνει σφόδρα. Ο κ. Κεφαλογιάννης σήμερα απλοποίησε τα πράγματα. Τι μας είπε; Ότι δύο λάθη φταίνε για όλα. Το ένα είναι το δημοψήφισμα και το άλλο η σύγκρουση - υποτιθέμενη ή πραγματική- του κ. Βενιζέλου με την τρόικα. Εγώ θα πω μακάρι να ήταν έτσι τα πράγματα, τόσο απλά. Μακάρι να σφειλόταν το όλο πρόβλημα της χώρας σε κάποιους χειρισμούς. Τότε τα πράγματα θα μπορούσαν να λυθούν απλά.

Δυστυχώς το πρόβλημα είναι πολύ μεγαλύτερο. Η χώρα μας πληρώνει σήμερα για πολλές δεκαετίες προς τα πίσω. Πληρώνει μία καταστροφική πολιτική των ετών προ του 2009. Η χώρα μας πληρώνει το γεγονός ότι δεν είχε κανένα μοντέλο ανάπτυξης, πραγματικό, σύγχρονο, καινοτόμο, ανταγωνιστικό. Η χώρα μας πληρώνει το γεγονός ότι δεν είχε Δημόσια Διοίκηση, ότι είχε ένα πολιτικό σύστημα που δεν ήταν αξιόπιστο στα μάτια των πολιτών και δυστυχώς δεν είναι ακόμα. Η χώρα μας πληρώνει το ότι δεν υπήρχε ένα σύγχρονο κοινωνικό κράτος που να εξασφαλίζει τη συνοχή.

Πολλές φορές υπήρχαν κοινωνικές παροχές, που ήταν αποσπασματικές και ανάλογα με την πίεση που ασκούσε ο καθένας χωρίς συγκεκριμένο υπολογισμό. Σ' αυτό μετείχαν όλοι. Δεν θα εξαιρέσω κανέναν. Μετείχε ο καθένας από τη σκοπιά του και έχει το μέγεθος της ευθύνης του. Αναμφίβολα τη μεγαλύτερη ευθύνη έχουν τα κόμματα που κυβέρνησαν. Δεν ξεκινάει κανείς από την Αριστερά. Λέω, όμως, ξανά ότι ο καθένας σύμφωνα με τη ρητορική του και τις πρωτοβουλίες που πήρε, φέρει μερίδιο ευθύνης. Τα πράγματα, λοιπόν, δεν είναι τόσο απλά. Μάλιστα, στη σημερινή σύνθετη εποχή θα έπρεπε ίσως να σκεφτόμαστε και πιο σύνθετα.

Εγώ για παράδειγμα, κύριε Κεφαλογιάννη, περιμένω με ενδιαφέρον τις προτάσεις του κ. Μουρμούρα, ως μέλος του οικονομικού επιτελείου της σημερινής Κυβέρνησης.

Κύριε Σαχινίδη, νομίζω ότι θα πρέπει να τις ζητήσετε, για να δούμε ποια είναι η διαφορά από τον προϋπολογισμό που καταθέσατε, ποια η διαφορά από την πολιτική που ακολουθείτε, από τις προτάσεις που είτε ο κύριος Υπουργός είτε οι Αναπληρωτές Υπουργοί κάνουν. Μέλος του οικονομικού επιτελείου είναι.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Τις είπα τις προτάσεις του. Είπα τις αντιρρήσεις του...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Εγώ έχω μάθει πως όταν κάποιος μετέχει κάπου, έχει συνευθύνη. Οφείλει να καταθέτει τις προτάσεις του και όχι απλά να τις καταθέτει προκειμένου να κάνει ζύ-

μωση, αλλά να τις καταθέτει και να τις διεκδικεί, όταν πίσω του έχει ένα πολύ μεγάλο κόμμα, που σήμερα είναι Αξιωματική Αντιπολίτευση -ή ό,τι είναι τέλος πάντων, κάτι μεταξύ Αντιπολίτευσης και Συμπολίτευσης- και αύριο φιλοδοξεί να κυβερνήσει τον τόπο.

Γιατί το χειρότερο που έχουμε να κάνουμε είναι να έχουμε διπλή γλώσσα. Τι σημαίνει διπλή γλώσσα; Το να συμμετέχουμε από τη μια στην Κυβέρνηση, να λέμε στον ελληνικό λαό ότι «εγώ ήρθα για να σώσω, να βοηθήσω, να εγγυηθώ τις εξελίξεις στην Ελλάδα, αλλά δεν είμαι διατεθειμένος να πάρω καμμία ευθύνη». Η ευθύνη πάει στον «μουντζούρη».

Άρα, για παράδειγμα η εργασιακή εφεδρεία είναι ένα εξαιρετικά δυσάρεστο μέτρο. Μάλιστα εγώ δεν ξέρω, αν θα τελεσφορήσουν οι στόχοι του ή όχι. Μπορεί να είναι και ατελέσφορο. Είναι ένα εξαιρετικά δυσμενές μέτρο που εφαρμόστηκε αυτές τις ημέρες, υποτίθεται ότι φταίει η χθεσινή κυβέρνηση, αλλά η σημερινή Κυβέρνηση το εφάρμοσε και δεν είδα κανέναν Μουρμούρα να διαμαρτύρεται, ούτε κανέναν από την άλλη πλευρά. Όχι μόνο αυτό, αλλά και όλοι μαζί το ψηφίσαμε στη διάρκεια των προγραμματικών δηλώσεων.

Δεν μπορεί να έχουμε διπλή γλώσσα, γιατί μας κάνει πιο πολύ από ό,τι είμαστε αναξιόπιστους. Κάπου θα πρέπει τελικά να υπάρχει μια στοιχειώδης συνέπεια και όχι του τύπου «αμάρτησα για το παιδί μου». Αυτοί οι τίτλοι των ελληνικών ταινιών ανήκουν στο παρελθόν.

Εδώ θα πρέπει να πάρουμε τις ευθύνες μας και όπου έχουμε διαφωνία να την καταθέσουμε, αλλά να είναι ειλικρινής, ρεαλιστική και τίμια, αλλιώς παίζουμε τις «κουμπάρες» και αυτό είναι το χειρότερο, πιστέψτε με, το οποίο μπορούμε να κάνουμε σήμερα και δεν μας αρμόζει. Όσον μας αφορά, δεν θα το κάνουμε.

Για παράδειγμα, δεν μπορεί να λέμε όχι στην κρατικοποίηση των τραπεζών, αλλά όλοι συμφωνούμε με τις κοινές μετοχές. Μπορείτε να μου βρείτε λύση σε αυτόν τον συλλογισμό; Μπορείτε να μου πείτε τι σημαίνει; Κανείς μας δεν θέλει την κρατικοποίηση των τραπεζών.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αυτό είναι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όχι, εμείς...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Σωστά. Εκτός από τον, κ. Λαφαζάνη και τον κ. Παφίλη.

Αλλά όταν αποφασίζουμε να πούμε ότι τα δάνεια που θα δώσουμε, θα είναι με κοινές μετοχές -και, κατά τη γνώμη μου, καλά κάνουμε- τότε σημαίνει πρακτικά ότι εάν δεν μπουν φρέσκα κεφάλαια από κάποιον, από τους εργοδότες ή από κάποιον άλλον, τότε αντικειμενικά θα οδηγηθείς στο να ελέγξεις και τη διοίκηση των τραπεζών, φυσικά για ένα διάστημα, φυσικά για την περίοδο των κρίσης, μετά το κράτος θα πρέπει να δει με ποιον τρόπο προχωρεί στην εκποίησή τους. Αυτό θα γίνει σε πρώτη φάση. Τώρα εάν έρθει το ΚΚΕ στην εξουσία, δεν θα κάνει και την εκποίηση, φαντάζομαι, όπως λέτε. Εντάξει, δεν έχω αντίρρηση.

Αλλά δεν μπορούμε να λέμε εδώ σε αυτή την Αίθουσα ότι από τη μία δεν θέλουμε την κρατικοποίηση των τραπεζών, αλλά από την άλλη όλοι συμφωνούμε με τις κοινές μετοχές που θα την επιφέρουν. Αυτό θα δημιουργεί μία μείζονα αντίφαση. Δημιουργεί μία έλλειψη ευθύνης και σοβαρότητας και δεν νομίζω ότι μπορούμε να προχωρήσουμε έτσι.

Δηλαδή, άμα είναι ντε και καλά να γίνουν εκλογές, για να γίνουν εκλογές, παιδιά, να γίνουν. Δεν ξέρω τι θα βγάλουμε, όμως. Και ιδιαίτερα, εάν κερδίσουν κόμματα, τα οποία χειρίζονται αυτού του είδους τον λόγο και αυτού του είδους τη λογική, φαντάζομαι ότι οι εξελίξεις θα είναι πολύ χειρότερες, από την πραγματικά δυσμενή σημερινή κατάσταση. Θα χτυπήσουμε σε τοίχο, πάμε σε βράχια και δεν ξέρω, εάν αυτό είναι το ζητούμενο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ενώ τώρα πηγαίνουμε...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Τουλάχιστον, σήμερα έχουμε ευθύνες, κύριε Λαφαζάνη. Τουλάχιστον, σήμερα έχουμε ελπίδες, πιστέψτε με. Με όλες τις δυσκολίες, το κόψιμο των μισθών, τις συντάξεις, τα προβλήματα, την ανεργία -τα αναγνωρίζω όλα- έχουμε ελπίδες. Μπορούμε να προχωρούμε και να ελπίζουμε.

Ξέρετε, γιατί έφυγαν τα χρήματα; Έφυγαν τα χρήματα αυτόν τον καιρό, όχι διότι μας φταίει το δημοψήφισμα, αλλά διότι επικράτησε μία λογική -βλέπουμε καθημερινά έναν τρόπο να πλανάται στα μέσα ενημέρωσης- ότι θα χρεοκοπήσει η Ευρωζώνη.

Εγώ εκτιμώ ότι δεν θα γίνει. Αλλά, ο τρόμος αυτός επιφέρει κάποια συγκεκριμένα αποτελέσματα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αυτό είναι γεγονός τώρα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Αυτό, φταίει. Δεν φταίει, λοιπόν, κανείς ότι, ξέρετε, τσακώθηκε ο Παπανδρέου με τη Μέρκελ. Μακάρι να ήταν αυτό. Θα ήταν τόσο απλά τα πράγματα, θα διορθώνονταν...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Όλοι οι εργάτες και οι υπάλληλοι πάνε τα λεφτά στην Ελβετία γιατί φοβούνται.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Δυστυχώς, και πολλοί οι οποίοι δεν έχουν μεγάλες καταθέσεις, κύριε Παφίλη: το υστέρημά τους, που μπορεί να είναι κάποιο εφάπαξ, κάποια αποζημίωση. Δεν τα πάνε στην Ελβετία...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αυτοί τα έδωξαν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Αλλά, σου λέει: θέλω να τα πάρω από τις τράπεζες, γιατί το υστέρημά μου είναι. Θέλω να σπουδάσω το παιδί μου και δεν ξέρω, εάν η Ευρωζώνη χρεοκοπήσει, αν θα το έχω.

Αυτός ο φόβος πρέπει να ξεπεραστεί, πρέπει να αντιμετωπιστεί. Και κινήσεις σαν και αυτή που περιλαμβάνει η πράξη νομοθετικού περιεχομένου, βοηθούν στην αντιμετώπιση αυτού του φόβου, βοηθούν γιατί εγγυώνται το τραπεζικό σύστημα, άρα, εγγυώνται τις καταθέσεις του Έλληνα πολίτη, άρα, εγγυώνται τη δυνατότητα της ανάπτυξης, εγγυώνται τη δυνατότητα ύπαρξης ρευστότητας –στοιχειώδως έστω- προκειμένου να χρηματοδοτηθεί η οικονομία.

Νομίζω, λοιπόν, γι' αυτό ότι πρέπει να πούμε ότι ναι ας προχωρήσουμε έτσι. Φυσικά, δεν μας λύνει το πρόβλημα. Για να μας λυθεί το πρόβλημα πρέπει πρώτα να ολοκληρώσουμε τον κύκλο με όλες τις δυσκολίες που υπάρχουν, για την εφαρμογή των αποφάσεων της 26ης Οκτωβρίου. Δεν θα είναι εύκολη η μάχη. Έχουν ήδη σηκωθεί φωνές, για να δημιουργήσουν προβλήματα. Θέλει αποφασιστικότητα, θέλει ακρίβεια, θέλει συνέπεια στην τήρηση των υποχρεώσεων, θέλει εμμονή στην ανάδειξη του περιεχομένου των μεγάλων διαρθρωτικών αλλαγών, στις οποίες πρέπει να προχωρήσουμε. Θέλει, όμως, και μία στοιχειώδη συναίνεση και σοβαρότητα στο εσωτερικό της χώρας, για να μπορούμε να πείσουμε ότι είμαστε μία σοβαρή χώρα, ότι είμαστε μία χώρα που μπορεί να προχωρήσει μπροστά.

Εγώ το πιστεύω αυτό, ότι μπορεί να γίνει, αλλά πρέπει να το συμφωνήσουμε. Και να αφήσουμε τη λογική της μικροκομματικής εκμετάλλευσης και των υψηλών τόνων, που όλοι έχουμε χρησιμοποιήσει αλλά, κατά τη γνώμη μου, δεν οδηγεί πια πουθενά.

Για όλους αυτούς τους λόγους, λοιπόν, με αίσθηση σοβαρότητας και ευθύνης, όπως ανέπτυξε η κ. Παναρίτη, εμείς θα ψηφίσουμε, θα εγκρίνουμε, θα επικυρώσουμε τη σχετική πράξη. Και θα έχουμε την ευκαιρία σύντομα στον προϋπολογισμό από την Παρασκευή και μετά να πούμε ίσως πάρα πολύ περισσότερα πράγματα και ίσως να φωτίσουμε όλες τις πλευρές της οικονομικής πολιτικής, που φτάσαμε μέχρι εδώ. Αλλά και το κυριότερο, που πρέπει να συνεχίσουμε ή να αλλάξουμε ή να βελτιώσουμε - ο καθένας έχει την άποψή του- είναι το πώς θα πάμε από εδώ και πέρα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Πρωτόπαπα.

Παρακαλείται ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αθανάσιος Παφίλης να λάβει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ένα πράγμα πρέπει να είναι ξεκάθαρο στους εργαζόμενους και στον ελληνικό λαό, γιατί εδώ θα ζήσουμε καταστάσεις σχιζοφρένειας και θεάτρου –και μάλλον με αυτόν τον παραλληλισμό σκοφαντώ το θέατρο- ότι αυτήν τη στιγμή υπάρχει Κυβέρνηση που τη στηρίζει το ΠΑΣΟΚ, η Νέα Δημοκρατία και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός.

Υπάρχει Κυβέρνηση σήμερα, στις μέρες της οποίας και με τη στήριξη των τριών κομμάτων εκδηλώνεται μία λυσσαλέα επίθεση απέναντι στους εργαζόμενους, λυσσαλέα σε όλους τους τομείς. Έχουν απελευθερωθεί με τους νόμους που ψηφίσατε –τους ψή-

φισε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, αλλά συμφωνείτε όλοι μαζί- και προσπαθούν να τσακίσουν και να στείλουν στα τάρταρα και στην κόλαση τους εργαζόμενους.

Ο κ. Πρωτόπαπας μιλά για συναίνεση. Ποια συναίνεση; Σοβαρολογείτε; Πας εσύ στη Χαλυβουργία να δουλέψεις με 450 ευρώ σε χιλίους επτακόσιους βαθμούς θερμοκρασία; Να έχει διπλασιασμό κερδών, να έχει διπλασιασμό παραγωγής και να λέει «απολύσεις, θα έρθεις πέντε μέρες και θα ζήσεις με έξι παιδιά με 450 ευρώ»; Σοβαρολογείτε; Τέτοια συναίνεση; Από ποιους ζητάτε συναίνεση; Οι μισοί εργαζόμενοι είναι απλήρωτοι τρεις-τέσσερις μήνες, ζουν με δανεικά. Ένα εκατομμύριο άνεργοι! Οι μισοί νέοι είναι άνεργοι, στο αδιέξοδο! Ψάχνουν για ένα ευρώ και τους ζητάτε συναίνεση;

Τι κάνετε από πάνω; Παίζετε και θέατρο μέσα στην Αίθουσα. Ενώ στηρίζετε αυτή την πολιτική με χέρια και με πόδια και ενώ ζητά και η Νέα Δημοκρατία και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός η σιδερένια μπότα να είναι πιο βαριά ακόμα, μαζί με το ΠΑΣΟΚ απέναντι σε αυτή την πολιτική που την ονομάζετε «διαρθρωτικές αλλαγές» και όλα τα υπόλοιπα, έρχεστε εδώ στη Βουλή και παίζετε ένα θέατρο και κάνετε κριτική.

Παραδείγματος χάριν, φωνάζετε για την ΕΡΤ. Δεν κατάλαβα! Ποιος τον ψήφισε το νόμο; Ο κ. Κακλαμάνης λείπει από εδώ. Εσείς δεν τον ψηφίσατε; Ποιος ήταν κυβέρνηση; Ποιος υλοποιεί σήμερα αυτόν το νόμο; Εσείς που στηρίζετε την Κυβέρνηση δεν τον υλοποιείτε; Βάλτε θέμα, για να σταματήσει και να πέσει αυτή Κυβέρνηση, κάτι που εμείς λέμε από την αρχή. Να σταματήσει και να είναι ξεκάθαρο στον ελληνικό λαό ότι οι μάσκες έπεσαν, ότι η αντιμνημονιακή πολιτική της Νέας Δημοκρατίας ήταν ψεύτικη, ότι συμφωνεί με όλα και τώρα υλοποιεί την πολιτική του μνημονίου και ότι ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός που παρίστανε τον αντιμνημονιακό, ενώ ψήφισε το μνημόνιο, είναι στην πρώτη γραμμή και πιέζει διά πυρός και σιδήρου να περάσει αυτή η πολιτική.

Να πάρετε τις ευθύνες σας απέναντι στον ελληνικό λαό και να του πείτε «είναι κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας με το να είστε απλήρωτοι, με το να είστε άνεργοι, με το να καλείστε να ζήσετε σε συνθήκες άθλιες, με το να μην μπορείτε να βάλετε πετρέλαιο, με τα παιδιά σας να κρυστώνουν, με το να μην έχουν βιβλία το Δεκέμβριο».

Αυτή είναι η εθνική διέξοδος και έρχεστε εδώ και δίνετε μέχρι τώρα 155 δισεκατομμύρια στις τράπεζες. Αυτό πρέπει να ξεκαθαριστεί, ότι οι μάσκες έχουν πέσει πια και να πάρετε την ευθύνη σας –και την έχετε- απέναντι στον ελληνικό λαό και όχι προεκλογικές εκστρατείες και καμμία αυταπάτη για τον κόσμο.

Πριν αναφερθώ στο νομοσχέδιο, θα κάνω ορισμένα σχόλια για την τοποθέτηση του κ. Σαχινίδη που όντως ήταν σοβαρή. Διαφωνούμε ριζικά σε πολλά πράγματα και θα κάνω ορισμένους σχολιασμούς. Σε ό,τι αφορά τις εγγυήσεις, οι εγγυήσεις από 30 δισεκατομμύρια γίνονται 60 δισεκατομμύρια. Συνολικά έχουν δοθεί 155 δισεκατομμύρια με μορφή είτε ρευστότητας είτε εγγυήσεων στο τραπεζικό σύστημα.

Για εμάς είναι κάτι το φυσικό αυτή η πολιτική. Δεν μας φαίνεται παράξενη ούτε απορούμε –όπως ο κ. Παπαδημούλης ή ο κύριος Βουλευτής από τη Δημοκρατική Αριστερά- για το τι κάνετε. Τραπεζικό σύστημα είναι αυτό, ο πυρήνας του καπιταλιστικού συστήματος! Ναι ή όχι;

Άρα, σε μια περίοδο κρίσης, όπως και στην περίοδο ανάπτυξης, το αστικό κράτος που υπηρετεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου είναι πολύ λογικό να το ενισχύει ακόμα περισσότερο. Μη μας λέει ο κ. Πρωτόπαπας ότι δεν υπήρχε μοντέλο ανάπτυξης στην Ελλάδα τα προηγούμενα χρόνια! Υπήρχε καπιταλιστικό μοντέλο ανάπτυξης. Αυτά τα περί φουσκών και ότι ζούσαμε με δανεικά να τα πει πουθενά αλλού. Και εννοώ, όσοι τα λένε αυτά. Πάνε να ενοχοποιήσουν τον ελληνικό λαό, ο οποίος δούλευε σαν σκυλί όλα αυτά τα χρόνια και οι τράπεζες είχαν δισεκατομμύρια κέρδη και όχι μόνο αυτές, αλλά και το μεγάλο κεφάλαιο. Τώρα, λοιπόν, στην κρίση το σύστημα και η Κυβέρνηση παίρνει μέτρα, για να διασώσει ό,τι μπορεί από το τραπεζικό σύστημα.

Ωστόσο, η δική μας η γνώμη είναι ότι αυτά τα μέτρα δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν ούτε τη ρευστότητα ούτε την αξιοπιστία. Εδώ δεν έχουμε κρίση χρηματοπιστωτικού συστήματος ούτε

κρίση χρέους. Η κατάσταση που υπάρχει στο τραπεζικό σύστημα είναι αποτέλεσμα της γενικότερης κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος. Και έρχεται εδώ σήμερα στις 30 Νοεμβρίου 2011 ο κ. Σαχινίδης και λέει ότι ναι, είναι κρίση του καπιταλιστικού συστήματος, ενώ πριν από μερικά χρόνια όλοι λέγατε για φούσκες των αγορών και για προσωρινές καταστάσεις. Αυτό είναι ένα βήμα.

Αυτόματα, όμως, ευνουχίζει την ίδια την εκτίμηση. Διότι αφού είναι κρίση του καπιταλιστικού συστήματος, τι δείχνει; Δείχνει ότι το καπιταλιστικό σύστημα έχει ξεπεράσει τα όριά του, δεν μπορεί να δώσει απάντηση, είναι σάπιο, είναι βάρβαρο. Αυτό δεν κάνει σήμερα; Σήμερα το 2011 με την τεχνολογία, την εξέλιξη, την επιστήμη, την παραγωγικότητα της εργασίας σε δυσθεώρητα ύψη στέλνει στην κόλαση τους εργαζόμενους, γιατί είναι ένα σκληρό εκμεταλλευτικό σύστημα.

Αυτό το προσπαθεί τσακίζοντας, συντρίβοντας, θανατώνοντας, γιατί θα έχουμε και πολέμους σαν αποτέλεσμα της κρίσης –μακάρι να σας αποτρέψουν οι λαοί– για να μπορέσει να ξεπεραστεί η κρίση σε όφελος της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Αν θέλουμε τώρα να μιλήσουμε για το τραπεζικό σύστημα, θα πω ότι δεν είναι κάτι αφηρημένο. Οι τραπεζίτες δεν είναι τίποτα άυλα πράγματα είναι συγκεκριμένοι: είναι εφοπλιστές, είναι βιομήχανοι, διαπλέκονται, είναι ο ίδιος ο καπιταλισμός, ο πυρήνας δηλαδή, η πλουτοκρατία που λέμε εμείς, είναι μέσα εκεί στο τραπεζικό σύστημα που κάποτε κάποιος έλεγε ότι θα την χτυπήσουν.

Πως στέκεται όλα αυτά τα χρόνια το καπιταλιστικό σύστημα, από πού; Από την εξυπνάδα των επιχειρηματιών ή από τη ληστική εκμετάλλευση του κόσμου; Τρεις φορές πάνω πληρώνουν τα δάνεια οι εργαζόμενοι, για ορισμένους που λένε για το δανεισμό. Ένα σπίτι παίρνεις και το πληρώνεις για τριάντα χρόνια και για άλλα τριάντα πληρώνει μετά το παιδί σου. Στηρίζεται και στην κρατική ενίσχυση, η οποία όλα αυτά τα χρόνια δίδεται πολύ-πλευρα.

Μια και μιλάμε για το θέμα των καταθέσεων, θέλω να πω ότι υπάρχει ληστική εκμετάλλευση των καταθέσεων των λαϊκών στρωμάτων.

Και επειδή τίθεται και το ερώτημα να ρωτήσω και εγώ: Ποιοί έφυγαν, αλήθεια; Ποιοί έδιωξαν τα λεφτά τους στην Ελβετία και σε άλλες τράπεζες; Οι υπάλληλοι; Οι εργαζόμενοι; Όσοι έχουν. Ποιοι το κάνουν; Οι πλουτοκράτες. Για να αποδειχθεί ότι το κεφάλαιο δεν έχει ούτε έθνος ούτε χώρα. Πάει εκεί που θα κερδίσει περισσότερα.

Προτείνεται εδώ και από τη Νέα Δημοκρατία και από άλλους ότι πρέπει να δημιουργήσουμε συνθήκες για να έρθει το κεφάλαιο στην Ελλάδα και να επιστρέψουν οι καταθέσεις. Τα έλεγε πριν ο κ. Κεφαλογιάννης και τώρα δεν ακούει...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Σας ακούω με προσοχή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τι εννοείτε με αυτό; Όλα μπιρ παρά! Ήδη δημιουργείται θεσμικό πλαίσιο, για να έρθει να τα αγοράσει όλα τσάμπα και να φέρει κερδοφορία από τη μία πλευρά και από την άλλη να έχει εργάτες με μισθούς Κίνας και Πακιστάν. Αυτό το θεσμικό πλαίσιο το έχετε δημιουργήσει και το υλοποιείτε και οι τρεις μαζί σήμερα. Φτιάχνετε δηλαδή, ένα εργατικό τοπίο σεληνιακό για τους εργάτες, κερδοφόρο για τους βιομήχανους και το μεγάλο κεφάλαιο και ξεπουλάτε μπιρ παρά –θα το ξαναπώ έτσι– τσάμπα δηλαδή, το δημόσιο πλούτο. Αυτό θέλουν οι επιχειρηματίες και οι κεφαλαιοκράτες. Αυτό υλοποιείτε και αυτών τα συμφέροντα εξυπηρετείτε και πρέπει να το αντιληφθεί ο κόσμος.

Επειδή γίνεται πολύ συζήτηση για τις καταθέσεις και τον κίνδυνο, πρέπει να πείτε την αλήθεια. Η χρεοκοπία μέχρι τώρα μπορεί να είναι ελεγχόμενη, αλλά μπορεί να γίνει ανεξέλεγκτη με τις εξελίξεις στην Ευρωζώνη. Σε μια ανεξέλεγκτη χρεοκοπία –η οποία δεν είναι και παράξενη, για να μην πω ότι είναι αναπόφευκτη– οι καταθέσεις που θα πάνε; Ποιος θα τις εγγυηθεί, δηλαδή, σε μια συνολική κατάρρευση και με τις εξελίξεις που έχουμε συνολικά και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Ευρωζώνη;

Ο Υπουργός κ. Σαχινίδης, έκανε μία φιλότιμη προσπάθεια να δώσει ορισμένες εξηγήσεις ή θεωρητικά τέλος πάντων να αναλύσει το θέμα της Ευρωζώνης και συνολικά της καπιταλιστικής κρίσης, ευνοχίζοντας το βασικό: ότι κατ' αρχάς, η κρίση είναι αντικειμενική.

Δεν έχει να κάνει με όλα αυτά. Υπάρχουν ιδιομορφίες, υπάρχουν σύγχρονα φαινόμενα τα οποία, όμως, είναι μέσα στη λειτουργία του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος και επομένως, δεν είναι παράξενα όλα αυτά. Είναι αντικειμενική η κρίση. Είτε εσείς ήσασταν, είτε το ΠΑΣΟΚ, είτε η προοδευτική κυβέρνηση που θα αναλάμβανε, που λένε ορισμένες δυνάμεις, τη διακυβέρνηση της χώρας, τα φαινόμενα αυτά θα εκδηλώνονταν από τη στιγμή που διαχειρίζσαι το καπιταλιστικό σύστημα. Ή το ανατρέπεις και το αλλάζεις ή η κρίση είναι αναπόφευκτη. Και η διέξοδος από την κρίση, που θα είναι προσωρινή, πάλι έχει νόμους. Είναι απαξίωση παραγωγικών δυνάμεων. Δεν μπορεί να αρνείται κανένας αυτά τα πράγματα.

Η δική μας ριζική διαφορά, λοιπόν, με όλους σας είναι ακριβώς αυτή, ότι λέμε ότι ο καπιταλισμός είναι βαρβαρότητα, ότι τελειώσει, ότι πρέπει να ανατραπεί και στη θέση του να μπει η λαϊκή εξουσία και ο σοσιαλισμός.

Σε ό,τι αφορά, λοιπόν, τις δυσκολίες στην Ευρωπαϊκή Ένωση και όλα αυτά τα περί κερδοσκοπικών επιθέσεων κ.λπ. που περιέγραψε ο κ. Σαχινίδης και έχουν, βέβαια, μια βάση –δεν θέλω να πω δημοσιογραφική, αλλά έχουν μια βάση– ξεφεύγουν από τον πυρήνα του προβλήματος. Τι είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση; Είναι μια καπιταλιστική ένωση, είναι μια ένωση χωρών που έχουν ανισομετρία, δεν έχουν το ίδιο επίπεδο ανάπτυξης, για ποιο σκοπό; Για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα του ευρωπαϊκού κεφαλαίου και τον ανταγωνισμό σε σχέση με τις άλλες χώρες.

Ήταν επιλογή της αστικής τάξης της Ελλάδος να μπούμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και σε αυτό συμφώνησαν και δυνάμεις που σήμερα –λένε ότι είναι αριστερές– και μάλιστα, που σήμερα επανέρχονται και επισημαίνουν τον κίνδυνο να μη διαλυθεί η Ευρωζώνη, λες και οι λαοί της Ευρώπης και ιδιαίτερα ο ελληνικός λαός μέσα στην Ευρωζώνη περνάει καλά.

Άρα, οι συνέπειες της κρίσης μέσα στην ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν να κάνουν με την κρίση του ίδιου του συστήματος. Είναι αναπόφευκτα μερικά πράγματα. Υπάρχουν τεράστιοι ανταγωνισμοί. Η ανισομετρία και η πάλη για το μίσθωμα και το ξαναμίσθωμα των αγορών στον κόσμο γεννάει πραγματικά επικίνδυνες καταστάσεις και τέτοιες ανισομετρίες.

Γι' αυτό λέμε, λοιπόν, εμείς ότι, πρώτον, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δικαιώθηκε σε όλες του τις εκτιμήσεις και για την Ευρωπαϊκή Ένωση και για την κρίση. Εμείς μιλήσαμε το 1997.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε. Δώστε ένα λεπτό να τελειώσω το συλλογισμό μου.

Δικαιώθηκε, γιατί, όταν το είπαμε το 1997, μας κοροϊδεύατε. Δεύτερον, δικαιώθηκε για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τρίτον, έπεσε ο μύθος, πρέπει να απολογηθείτε στο λαό. Του είπατε, μπαίνοντας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο ευρώ, ότι διασφαλιζόμαστε από αυτά που τραβάμε σήμερα και σήμερα καταρρέει όλος αυτός ο μύθος. Και δεν είναι πρόβλημα λανθασμένης διάγνωσης στην Ευρωζώνη. Έχετε την εντύπωση ότι οι αστοί, τα κεφάλια που κυβερνούν την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν γνωρίζουν τις αιτίες της κρίσης και πιστεύουν ότι είναι θέμα επιθέσεων των αγορών; Αφού γνωρίζουν ότι είναι του ίδιου του συστήματος και γνωρίζουν και τον τρόπο να την ξεπεράσουν, που φτάνει μέχρι παγκόσμιο πόλεμο, που έχει γίνει στην ιστορία. Δεν είναι τίποτα άγνωστο.

Άρα, εμείς, γι' αυτό λέμε ότι δεν υπάρχει δίλημμα «ευρώ ή δραχμή», «μέσα ή έξω». Το δίλημμα είναι ποιος θα έχει την εξουσία. Και αυτός που θα έχει την εξουσία πρέπει να είναι ο λαός. Και για να έχει ο λαός την εξουσία και όταν θα την πάρει, πρέπει να φύγει από την Ευρωπαϊκή Ένωση και να διαγράψει μονομερώς το χρέος και να κοινωνικοποιήσει τα μέσα παραγωγής.

Τέλος, γίνεται μια συζήτηση τώρα με περιορισμένο πανηγυρισμό για την έκτη δόση, 8 δισεκατομμύρια. Σας ρωτάμε ευθέως να μας δώσετε γραπτό απολογισμό όσα έχουμε πάρει μέχρι τώρα από τις περιβόητες δόσεις που ακριβώς έχουν πάει, για να φανεί και το μεγάλο ψέμα ότι οι δόσεις πάνε στους μισθούς και στις συντάξεις. Να μας δώσετε έναν γραπτό απολογισμό –οφείλει η Κυβέρνηση να το κάνει στον προϋπολογισμό– που πήγαν συγ-

κεκριμένα όλες αυτές οι δόσεις με τις οποίες εκβιάζετε -δεν θέλω να χρησιμοποιήσω άλλη έκφραση- τον ελληνικό λαό συνέχεια, προσπαθείτε να τον κάνετε να τρέμει το φυλλοκάρδι του αν θα πάρουμε ή δεν θα πάρουμε τη δόση, γιατί από αυτή εξαρτώνται οι μισθοί και οι συντάξεις. Διότι γνωρίζουμε ότι δεν πάνε ούτε στους μισθούς ούτε στις συντάξεις, αλλά πάνε σε αυτούς οι οποίοι τα δίνουν και στους οποίους χρωστάμε και ο ελληνικός λαός δεν χρωστάει τίποτα.

Να πάρετε τα δισεκατομμύρια που δώσατε όλα αυτά τα χρόνια στους επιχειρηματικούς ομίλους για να κάνουν τη λεγομένη ανάπτυξη και η οποία ανάπτυξη έφερε αυτά τα αποτελέσματα και που τώρα ξαναζητούν και ξαναπαίρνουν τον ιδρώτα και το αίμα του ελληνικού λαού. Μια απάντηση θα είναι η αυριανή απεργία.

Αν έχετε την εντύπωση -και τελειώνω με αυτό που άρχισα- ότι επειδή παίζετε αυτό το παιχνίδι της συναίνεσης εδώ και, ταυτόχρονα, της Αντιπολίτευσης, θα παγιδευθεί ο ελληνικός λαός, κάνετε λάθος. Ακόμα κι αν προσωρινά παρακολουθήσει σκεπτικός μερικά πράγματα, είναι τόσο εκρηκτικά τα κοινωνικά προβλήματα, που σε λίγο καιρό θα λέει: «Ή εμείς ή αυτοί», «ή το κεφάλαιο ή η εργασία».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Παφίλη.

Παρακαλείται ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, ο κ. Αλέξανδρος Χρυσανθακόπουλος, να λάβει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι ένας λαός έχει ελπίδα όσο έχει ένα όραμα και μία προοπτική, όσο έχει μία επιδίωξη και βάζει στόχους, όσο έχει ένα σκοπό να βγει μέσα από αυτήν την κρίση. Δεν υπάρχει τίποτα χειρότερο από την ιδεολογική χρεοκοπία.

Ακούσαμε τον προλαλήσαντα να υπερασπίζεται ως μεγαλομέτοχος, ως αποκλειστικός νομέας και κάτοχος, μια χρεοκοπημένη επιχείρηση: τον υπαρκτό σοσιαλισμό. Ο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» έπαψε να επανεκδίδεται από την ημέρα που έφτασε στο τρίτο στάδιο του σοσιαλισμού -ως έγγραφε τότε- και την επόμενη μέρα κατέρρευσε το Ανατολικό Μπλοκ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» δεν σταμάτησε να εκδίδεται ούτε όταν μας σκότωναν οι πρόγονοί σας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ό,τι γράφει από τότε και μετά είναι παπαγαλίες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ούτε όταν μας έριχναν ρετινιόλαδο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μη λέτε βλακείες, γιατί μιλάτε με γόνο κάποιου που πολέμησε τους Γερμανούς, αλλά ήταν πάντα αντι-ΚΚΕ, γιατί δεν ήταν σταλινικός.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τους πολιτικούς πρόγονους εννοώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ακούσατε τι σας είπα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Μην εντείνετε τη συζήτηση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ούτε όταν μας σκότωναν...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν σας επιτρέπω.

Ο πατέρας μου πήγε εξορία, πάλεψε, πολέμησε τους Γερμανούς και πολέμησε και το ΚΚΕ προς τιμήν του, γιατί ήταν η «σκουριά» των προοδευτικών ιδεών.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ίδου η πραγματικότητα!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κι η πραγματικότητα είστε εσείς, η ιστορική κατάντια.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ίδού!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ας συνεχίσουμε.

Όταν έχετε χάσει τα κριτήριά σας, δεν μπορείτε να μιλάτε. Θα πρέπει να μας πείτε τι είναι η Κίνα σήμερα. Ο μέγας αποσταθεροποιητής...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Καπιταλιστική χώρα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Καπιταλιστική χώρα, με κομμουνιστικό κόμμα στην εξουσία. Μάλιστα.

Και η νομενκλατούρα της Ρωσίας τι ήταν πριν και της Σοβιετικής Ένωσης;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εσείς φωνάζετε να έλθει εδώ η Κίνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Μην κάνετε διάλογο.

Μη διακόπτετε, κύριε Παφίλη. Αφήστε τον ομιλητή να αναπτύ-

ξει τις σκέψεις του.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Στην παγκόσμια οικονομική κρίση ο μέγας μοχλός είναι η ίδια η Κίνα, η παρουσία της. Η επέκταση του καπιταλισμού εκεί ήταν καταστροφική για το καπιταλιστικό σύστημα στη Δύση, γιατί δημιούργησε όλες αυτές τις παρενέργειες. Όταν κάποιος θα πρέπει να διαδηλώνει, θα πρέπει να διαδηλώνει αλληλέγγυος στο δούλο αυτήν την στιγμή τους ενός δολαρίου στις χώρες της Ασίας, αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς απέναντι στην έννοια της αξίας της εργασίας, όπως ο Έλληνας εργαζόμενος λέει ότι ο δικός μου ιδρώτας δεν είναι κατώτερος του Γερμανού εργάτη. Και αφού θέλετε, κύριοι, ευρωπαϊκή ενοποίηση, να βάλετε ενιαία μισθολογία, ίσες αμοιβές, για να έχουμε κι εμείς ένα ίσο μερίδιο και στις επενδύσεις και στους παραγωγικούς τομείς, όχι να λειτουργείτε στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης εις βάρος του νότου.

Όπως βλέπετε, μέσα σ' αυτήν πάλη και σ' αυτόν τον αγώνα, διαμορφώνονται νέες περιφερειακές συμμαχίες και νέες δυναμικές. Ανακτά την αξία του το έθνος-κράτος με την έννοια υπεράσπισης του λαού του.

Βέβαια, μέσα ακριβώς σ' αυτό το ίδιο το σύστημα θα πρέπει να υπάρχει επαρκής κεφαλαιουχική δραστηριοποίηση, για να λειτουργήσει η αγορά. Δεν μπορεί να λειτουργήσει το σύστημα διαφορετικά. Όλα τα άλλα είναι στο κεφάλι κάποιου, που τα έσβησε όλα μονοκονδυλιά, επειδή τα πήρε το κράτος. Αλλά, μέσα στο κράτος αυτοί που οικειοποιούνται τον κοινωνικό πλούτο λέγονται γραμματείς κομμουνιστικού κόμματος. Θα πρέπει να ντρέπεστε σ' αυτό το επίπεδο, γιατί κουβαλάτε κακή κληρονομιά και της ανατολικής Ευρώπης και της μεταγενέστερης εξέλιξης.

Ερχόμαστε, λοιπόν, τώρα σ' αυτούς, που είναι στη μάχη της πραγματικότητας, για να βγούμε από την κρίση και που δεν ζουν στο ψευδή χώρο και χρόνο. Αυτή η παγκόσμια κρίση έχει συγκεκριμένες διαστάσεις. Είναι όλεθρος.

Βλέπουμε ότι το 2012 είναι το έτος που θα έρθουν οι εξωγήινοι, θα γίνουν λοιμοί και καταποντισμοί, ξαφνικά θα εκραγούν τα ηφαίστεια όλου του κόσμου, θα γίνουν μεγάλες επιδημίες, περιέργες καταστάσεις. Προβλέπεται η καταστροφή ολόκληρου του κόσμου.

Μέσα σε αυτό το κλίμα της τρομοκρατίας θέλουν να γίνουν και οι παγκόσμιες αλλαγές. Όταν αυτή η παγκόσμια κρίση έχει αυτήν τη στιγμή ως πηγή της τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής με τη φούσκα του δολαρίου, με τα 15 τρισεκατομμύρια δολάρια που είναι το έλλειμμα, το οποίο δεν μπορεί να το ξεπεράσει πλέον και δεν επιτρέπει το Κογκρέσο και η Βουλή της Αμερικής να αντιμετωπιστεί και που δεν μετακυλιέται σαν εσωτερική κρίση των ΗΠΑ, αλλά εξάγεται ως κρίση σε άλλες χώρες στην Ευρώπη και σε άλλες περιοχές. Γιατί οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής «κόβουν χαρτί», γιατί ετοιμάζουν μια αντεπίθεση τεχνολογίας, γιατί υπόσχονται στο δικό τους λαό ότι θα κρατήσουν την ηγεμονία που σήμερα χάνεται. Και γίνεται ένας πόλεμος κεφαλαιουχικός, που οι ίδιες οι δικές τους εταιρείες υποθαμιίζουν -και αυθαίρετως πολλές φορές και τεχνητά- εκμεταλλευόμενοι τις εσωτερικές αντιφάσεις και την πολιτική αστάθεια της Ευρώπης, δημιουργούν και τεχνητές οξύνσεις, αλλά τραβάνε και το άρμα αυτής της εξέλιξης με τα εξής δεδομένα.

Το 2011 η Ευρωπαϊκή Ένωση ανακάλυψε «τρύπα» στον τραπεζικό κλάδο 241 δισεκατομμυρίων. Οι ευρωπαϊκές τράπεζες εισέπραξαν 413 δισεκατομμύρια από τις συναλλαγές και οφείλουν 654 δισεκατομμύρια στις επιχειρήσεις.

Άρα, χρειάζεται ή ευρωμόλογο ή κόψιμο χρήματος ή αλλαγή του status των ευρωπαϊκών δεδομένων. Πάνω σε αυτήν την πρόκληση γίνεται η σύγκρουση του Βορρά με το Νότο, με ενδιάμεσους τους Γάλλους. Εμείς πρέπει να απαντήσουμε πώς σώζεται «η δικιά μας η καλύβα» κατ' αρχάς, που δεν μπορεί να σωθεί από μόνη της, αλλά αν πιάσει φωτιά, καίει και τις διπλανές.

Εμείς πέσαμε στη βαθιά ύφεση και στην ανεργία και οι τράπεζές μας κινδυνεύουν. Δίπλα, όμως, αυτήν τη στιγμή η Ιταλία καλείται να πάρει εκτάκτως 600 δισεκατομμύρια. Αυτά ζητάει και διαπραγματεύεται με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, για να βγει από τη δική της αυτοπαγίδευση, με τους όρους που έχει στήσει αυτό το χρηματοπιστωτικό σύστημα, το οποίο κινείται με λογιστικούς όρους.

Εμάς, όταν λένε ότι μας δανείζουν, μας δανείζουν λογιστικό χρήμα. Γιατί εάν μας δάνειζαν πραγματικό χρήμα, δεν θα ήταν εγγυήσεις, δεν θα ήταν κάλυψη «σας δίνουμε αυτά, τα οποία σας τα παρακρατούμε, από τα 8 δισεκατομμύρια που παίρνετε, τα 6,5 δισεκατομμύρια τα κρατάμε για τους τόκους, πάρτε το 1,5 δισεκατομμύριο σε ρευστό». Πραγματικά, δεν μας δίνουν ρευστό χρήμα για την εσωτερική αγορά.

Βέβαια, εμείς ως χώρα που εξακολουθούμε να λέμε: το έλλειμμα του 2011 -ω τι εγκληματικότερο!- ξεπερνά την πρόβλεψη του 17 και φτάνει στα 20 δισεκατομμύρια. Έκτακτα μέτρα. Χαράτσι.

Και επειδή εδώ έρχονται οι διάφοροι και φωνάζουν για τις ευθύνες του ΠΑΣΟΚ με τις αποφάσεις και τους λανθασμένους χειρισμούς, την άρνηση ανάληψης συνενοχής από τη Νέα Δημοκρατία και τα παιχνιδάκια, έρχεται η υπεύθυνη στάση του ΛΑΟΣ που λέει: κοιτάτε κάτι, τα έχετε κάνει όλα «σαλάτα», αλλά δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς, πρέπει να βηματίσουμε. Πρέπει, όμως, να διορθώνουμε ταυτόχρονα αυτά που λανθασμένα έγιναν στο παρελθόν. Γι' αυτό και εμείς αντιστεκόμαστε σε συγκεκριμένα σημεία, σε προηγούμενες αποφάσεις και ζητάμε διορθωτικές κινήσεις. Δεν βάζουμε το σύνολο των ζητημάτων στο τραπέζι, γιατί δεν είναι δυνατόν να γίνει κάτι τέτοιο, γιατί δεν γυρίζει καθόλου ο τροχός. Δεν ακολουθούμε την ανεύθυνη τακτική του ΚΚΕ που λέει ότι θα εκτροχιάσει το τρένο, επειδή έχει λάθος μηχανοδηγό, πηγαίνει σε λανθασμένη κατεύθυνση ή το φορτίο του δεν είναι αυτό που θα έπρεπε. Είναι τελείως διαφορετική η λογική μας.

Εμείς λέμε ότι πρέπει να διορθώσουμε την κατάσταση. Γι' αυτό το λόγο, είχαμε πει από την αρχή: εθελοντική συνένωση των τραπεζών ή η παρέμβαση της πολιτικής ηγεσίας να «σπρώξει» και με την Τράπεζα της Ελλάδας –γιατί έχει ευθύνη η Τράπεζα της Ελλάδας να τους φωνάξει και να τους πει «ελάτε εδώ, έρχεται η κρίσιμη στιγμή του κουρέματος», είχε προαναγγελθεί από το 2010- γιατί θα πρέπει να μετακυλισθεί το χρέος στα επόμενα τριάντα χρόνια.

Ο όγκος του χρέους που ήταν κατακόρυφος έγινε οριζόντιος. Επεκτάθηκε χρονικά. Δεν μας τα χαρίζουν. Απλώς το «κούρεμα» στεγνώνει από ρευστότητα στο παρόν.

Αυτή είναι η έννοια. Δεν έχουμε το swap, δηλαδή την προεξόφληση. Αυτό το λέμε για να καταλαβαίνει και ο απλός πολίτης τι συζητάμε εδώ μέσα. Είπαμε, μάλιστα, εκτός απ' αυτό που θα ήταν η θωράκιση –πολλές φορές ο Πρόεδρος το ανέφερε και δεν μας ακούσατε- ότι πρέπει να αποποινικοποιηθεί το κεφάλαιο, με την έννοια ότι θα επιστρέψει στην αγορά, καταργώντας το «πόθεν έσχες».

Επικράτησε μία λογική υποτιθέμενων σοβαρών και σωφρόνων κυριών που είπαν: μα, τι λέτε τώρα; Εμείς πρέπει να κυνηγήσουμε αυτούς που έχουν τα λεφτά έξω! Και αυτοί διοχέτευσαν και άλλα λεφτά έξω! Και δεν πιάστηκαν! Το ζητούμενο εδώ δεν είναι να φτιάξουμε ένα κρεματόριο γι' αυτούς που πήγαν τα λεφτά έξω. Εμείς θέλουμε τα λεφτά. Τα φυσικά πρόσωπα είναι το τελευταίο που ενδιαφέρει τον ελληνικό λαό. Ο ελληνικός λαός θέλει παραδειγματικές τιμωρίες.

Ποιο είναι το ζητούμενο, λοιπόν, αυτή τη στιγμή; Ένα κυνήγι στο εξωτερικό; Δηλαδή, να φτιάξετε μία διεθνή αστυνομία ειδικών πρακτόρων να τρέξουν έξω να τελειώνουμε; Διότι, πράγματι, υπήρξε απροθυμία να πιαστούν οι ενεχόμενοι, αφού η διαπλοκή ήταν επιχειρηματική, πολιτική και είχε προεκτάσεις και με άλλες δυνάμεις, εφ' όσον είναι διεθνής. Δεν ήταν το θέμα αυτό. Οι Γερμανοί μάς κρατάνε στο χέρι και μας λένε: σκάστε, θα σας «δώσουμε» -σας την έχω πει αυτή τη φράση εδώ μέσα- και «θα σας δώσουμε τα ονόματά σας»! Αυτό είχα πει με τη «SIEMENS»! Οπότε, ποιο πολιτικό σύστημα θα έφερνε αντιστάσεις; Αυτοί που ήταν φοβισμένοι κάθε ημέρα ότι «θα τους έβγαζαν στη σέντρα», επειδή τους έβαλαν σε ένα λογαριασμό ένα εκατομμύριο ευρώ; Άρα, δεν υπήρχε περίπτωση να γίνει αυτή η αναμέτρηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κι έτσι τώρα φθάνουμε στο άλλο σημείο, δηλαδή στο πώς θα βγούμε από την κρίση. Εμείς δεν απευθυνόμαστε μόνο προς τους κυβερνητικούς εταίρους αυτής της προσωρινής μορφής

διακυβέρνησης, για να προχωρήσουμε με βηματισμό σε συγκεκριμένες λύσεις. Θεωρούμε ότι και ο πολίτης πρέπει να αλλάξει καταναλωτική συμπεριφορά. Δεν διανοείται να μην έχει επίγνωση –όμως, κανείς σας, εκτός από εμάς, δεν το λέει αυτό εδώ μέσα- ότι όταν καταναλώνει κάτι το οποίο είναι εισαγόμενο, αυτοκαταστρέφεται. Δεν διανοείται να μην έχει επίγνωση ότι μόνο αν καταναλώσει εσωτερικής παραγωγής προϊόντα, για να υπάρξει και εσωτερική εργασία και κίνηση του κεφαλαίου, σώζει τον εαυτό του. Αυτό είναι τεράστιο θέμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να μιλήσω για δύο λεπτά ακόμα.

Πρώτα απ' όλα, θα ήθελα να αναφερθώ στην αξία των τραπεζών. Τράπεζες που έχουν πραγματικά μία αντικειμενική αξία 450 δισεκατομμυρίων ευρώ, κοντεύουν να αποκτήσουν μία χρηματιστηριακή αξία 5,64 και με βάση αυτό μπορεί κάποιος να τις αγοράσει. Άρα, είναι πολύ εύκολη η έννοια της κρατικοποίησης, γιατί είναι αδύναμες να έχουν εκείνη τη ρευστότητα που θα τους επέτρεπε από μόνες τους να έχουν ισχύ, άρα και υψηλό επίπεδο των μετοχών.

Και, βέβαια, η αναφορά στην «ΑΓΡΟΤΙΚΗ» που κάνουν αρκετοί, δεν είναι τυχαία, γιατί έχοντας μία ζημιά 1,30 δισεκατομμύρια ευρώ και 400 εκατομμύρια ευρώ να είναι τα χρέη τα οποία είναι εγγύηση υποτιθέμενης παρουσίας τους τα επόμενα δεκαπέντε χρόνια, είναι μία πρόκληση. Νομίζω ότι αυτή η σπατάλη είναι επικίνδυνη.

Και, βέβαια, αυτές τις μέρες –επισημαίνω κάτι πολύ σοβαρό και θέλω η Κυβέρνηση να ασχοληθεί μ' αυτό, το ζητάμε εμείς να ασχοληθεί και δεν το λέω μόνο προσωπικά- δεν μπορούν οι γυρολόγοι της ψήφου να προκαλούν σε μία παρατεταμένη προεκλογική περίοδο, σπαταλώντας, την ώρα που υποφέρει ο κόσμος. Δεν μπορεί να έχουμε έναν ακήρυχτο προεκλογικό αγώνα με δεκάδες πολιτευτάδες οι οποίοι γυρνάνε και προκλητικά κινούνται σε διάφορα σημεία της χώρας χαλώντας πάρα πολλά λεφτά. Όχι ότι θα πρέπει να σταματήσει ο πολιτικός αγώνας. Αυτός είναι πάντοτε ελεύθερος. Όμως, οι ειδικές συνθήκες μάς επιβάλλουν να επανεξετάσουμε με βάση τα κοινωνικά και οικονομικά δεδομένα ότι τα κόμματα με εσωκομματική δημοκρατία μπορούν να λύσουν το θέμα του ποιος εκλέγεται και να μη χρειάζεται αυτή η σπατάλη του καθενός χωριστά και η διαπλοκή που αυτό συνεπάγεται και σε ένα άλλο επίπεδο. Αυτό πρέπει να εξεταστεί πολύ προσεκτικά, όχι σαν θέμα του Αρχηγού με την έννοια «ελέγχω ένα κόμμα», αλλά σαν δόγμα μίας κοινωνίας, η οποία απαιτεί από τα κόμματα να δείξουν την πρόποσα σοβαρότητα σ' αυτή τη χρονική στιγμή. Και σ' αυτό θα επανέλθουμε.

Προχωρώ πολύ γρήγορα, λέγοντας ότι η ακριβή λύση του ELA, του μηχανισμού του Emergency Liquidity Assistance, μας οδηγεί να δανειστούμε με 3,5%. Αυτός ήταν ο εσωτερικός δανεισμός. Μας επιτρέπει η Ευρωπαϊκή Ένωση να κάνουμε αυτήν την πρακτική. Είχε προχωρήσει σε ένα σημείο και υπάρχει και άλλο περιθώριο. Αντί για 1,25%, πάμε στο 3,5%.

Επίσης, είναι πολύ σημαντικό ότι από το 2008 μέχρι σήμερα έχουν δοθεί 155 δισεκατομμύρια κρατικών ενισχύσεων, αλλά έχουν ενεργοποιηθεί τα 106 δισεκατομμύρια -για να δούμε τη φάση της κρίσης του τραπεζικού συστήματος- ότι στις ελληνικές τράπεζες αυτή τη στιγμή τα δάνεια ιδιωτών είναι 114 δισεκατομμύρια εκ των οποίων τα 78,8 είναι στεγαστικά και σ' αυτά υπάρχει μία καθυστέρηση να πληρωθεί ένα ποσοστό του 12%-13%, ενώ στα καταναλωτικά είναι το 24% τα μη εξυπηρετούμενα και ταυτόχρονα 122,7 δισεκατομμύρια είναι τα δάνεια σε επιχειρηματίες, των οποίων δυστυχώς δεν εξυπηρετείται ένα ποσοστό γύρω στο 15%. Είναι πάρα πολύ σοβαρό αυτό, για να δούμε τους όγκους, γιατί εκεί είναι και επισφαλείς οι δανεισμοί.

Άρα, λοιπόν, με κομμένες τις εγγυητικές επιστολές των ελληνικών τραπεζών από τις ευρωπαϊκές τράπεζες που δεν τις δέχονται -κι όχι μόνο της Αλβανίας, όπως είχε πει και ο Πρόεδρος του ΛΑΟΣ, εδώ, έγκυρα πριν λίγο καιρό- και με τέτοια στενότητα χρήματος υποφέρουμε κυριολεκτικά. Να μην έχουμε μία μείωση των ακόλυπτων επιταγών από τα 3 δισεκατομμύρια το 2009 στο 1,8 το 2010 και στο 1,66 το 2011, αλλά η μείωση σημαίνει απλά ότι

δεν έχουν ούτε καν μπλοκ να κόψουν. Κι όλοι αυτοί οι κύκλοι δείχνουν ότι τα πράγματα γίνονται ακόμα χειρότερα.

Τα 60 δισεκατομμύρια που χάθηκαν από τις καταθέσεις και τα 14 δισεκατομμύρια το τελευταίο τρίμηνο, με υπολογισμούς ότι το 1/5 απ' αυτά πήγε στο εξωτερικό, τα άλλα πήγαν στα μπαούλα, πέρα από το γεγονός ότι ένα μεγάλο μέρος αυτών των αναλήψεων αφορά τη διεκπεραίωση υποχρεώσεων απέναντι σε άλλα δάνεια, αλλά και φόρους.

Η κύρωση της συγκεκριμένης θέσης για να ενισχυθούν οι τράπεζες άλλα 30 δισεκατομμύρια, από το 30 στο 60, γιατί περί αυτού πρόκειται, είναι μονόδρομος. Είμαστε παγιδευμένοι σε έναν τροχό, ο οποίος οδηγεί μέρα την ημέρα μέσα στο τέλμα στο οποίο βρίσκεται ακόμα πιο βαθιά, γιατί δεν έχει δυνάμεις να το τραβήξουν έξω, να βγει από τη λάσπη.

Εμείς «βάζουμε πλάτη» για να βγούμε απ' αυτό το αδιέξοδο, χωρίς να αναστέλλουμε τη διαφορετικότητα των προτάσεων μας. Θέλουμε να υπάρξει ολοκληρωμένος βηματισμός εξόδου της χώρας από την κρίση και η ρευστότητα δεν έρχεται μαγικά. Έρχεται με συνδυασμένες πράξεις και σαν προσέλκυση κεφαλαίων, αλλά και σαν εσωτερική δυναμική.

Τα 4 δισεκατομμύρια του ΕΣΠΑ τα οποία και οι τράπεζες συμφωνούν να πένουν στην αγορά και ο κ. Χρυσοχοϊδης έχει πει ότι θα πρέπει να πένουν εκεί, απαιτούν την παρέμβαση της πολιτικής ηγεσίας. Πράγματι, να μην πάνε για την ανακύκλωση απλά. Το 1 δισεκατομμύριο μπορεί να κυκλοφορήσει έτσι όπως είχε προβλεφθεί τον προηγούμενο χρόνο από συγκεκριμένο ταμείο, αλλά τα υπόλοιπα πρέπει να πένουν όλα στις νέες θέσεις εργασίας, στη δραστηριοποίηση αναπτυξιακών στόχων, γιατί η χώρα δεν μπορεί να ανασάνει. Λείπει το οξυγόνο της ανάπτυξης και αυτό δεν έρχεται παρά μόνο από τις δημιουργικές δυνάμεις και τις δυνάμεις, οι οποίες έχουν θέσεις, προτάσεις και βάζουν τη σωτηρία της πατρίδας πάνω από άλλα συμφέροντα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Χρυσανθακόπουλο.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

Όπως λέμε στα νομικά *audiatur et altera pars*, να ακουστεί και η άλλη πλευρά.

Ορίστε, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Εγώ, ο κύριος Υπουργός και ο κ. Χρυσανθακόπουλος είμαστε εντός της Αιθούσης.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Εντός της Αιθούσης. Είναι και έντεκα εκατομμύρια που μας ακούνε όμως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν νομίζω όλοι να παρακολουθούν εμάς αυτήν την ώρα. Έχουν πολλά, πολύ πιο χρήσιμα ίσως και πιο ενδιαφέροντα να κάνουν.

Εν πάση περιπτώσει, εγώ θα ξεκινούσα, κύριε Υπουργέ, λέγοντας ότι έχετε βάλει μία μεγάλη βόμβα κάτω από τα θεμέλια του τόπου, της οικονομίας και της κοινωνίας η οποία έχει εκραγεί ήδη. Η έκρηξη είναι πολύ καταστροφική, πάρα πολύ καταστροφική. Και αντί να αντιληφθείτε την καταστροφή η οποία έχει επέλθει, ότι ρημάζει ο τόπος, ρημάζει η οικονομία, ρημάζει η κοινωνία, έρχεστε να κάνετε μία τρικομματική Κυβέρνηση η οποία δίνει τη χαριστική βολή πια και στην οικονομία και την κοινωνία.

Δεν υπερβάλλω. Ουδέποτε κάνω υπερβολές, όταν ανεβαίνω στο Βήμα της Βουλής και γενικότερα θα έλεγα. Ποτέ δεν ομιλώ με υπερβολές! Είμαι απόλυτα ρεαλιστής και προσπαθώ να είμαι αντικειμενικός. Και αν πάρετε τις καταθέσεις που έχω κάνει κατά καιρούς, ότανμίλαγα, κύριε Υπουργέ, από τις αρχές του 1999 από αυτό το Βήμα, έλεγα ότι το Χρηματιστήριο θα καταστρέψει τη χώρα και ότι κοροϊδευόμαστε τις πυραμίδες της Αλβανίας τότε, αλλά οι πυραμίδες στην Ελλάδα θα είναι πολύ χειρότερες. Ξέρετε τι μου έλεγαν; Ότι υπονομεύω τη χρηματιστηριακή άνοξη της χώρας, ότι υπονομεύουμε αυτό το μπουμ το οποίο έκανε ευτυχημένους τους ανθρώπους στην Ελλάδα. «Υπερβολές» έλεγαν τότε, «πολύ μεγάλες υπερβολές».

Όταν έγινε περίπου την ίδια χρονιά –την έχετε παρακολουθήσει προφανώς- η μεγάλη κρίση στη Νοτιοανατολική Ασία, μια

πολύ μεγάλη κρίση διδακτική για όλο τον κόσμο...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Πολύ μεγάλη κρίση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ναι, το 1999. Διδακτική, διδακτική κρίση για το πού θα οδηγούμασταν ως πλανήτης.

Προσπαθούσα να κάνω μια ανάλυση και έλεγα ότι δείχνει το αύριο της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης αυτή η κρίση. Και ξέρετε από τι προήλθε αυτή η κρίση; Από τα κλειδωμένα –πέραν των άλλων- νομίσματα όλης της ζώνης της Νοτιοανατολικής Ασίας με το δολάριο. Τα είχαν κλειδώσει, για να προσελκύουν επενδύσεις οι φουκαριάρες αυτές χώρες. Διότι η συναλλαγματική σταθερότητα αποτελούσε το εχέγγυο, για να προσελκύσουν τους επενδυτές.

Αλλά, βεβαίως, άνισες οικονομίες, άνισοι κύκλοι, άνισες παραγωγικότητες, προβλήματα στα ισοζύγια πληρωμών, προβλήματα στα χρέη έδιναν λαβή στους κερδοσκόπους με τα κλειδωμένα νομίσματα να κάνουν τις επιθέσεις και να διαλύουν μια-μια ως τραπουλόχαρτα οικονομίες, οι οποίες θεωρούνταν τίγρεις τότε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Τίγρεις...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τίγρεις και τις διέλυαν μέσα σε λίγα εικοσιτετράωρα. Τίποτα, κανένα δίδαγμα. Αλλά αυτά ήταν γραμμένα με αναλύσεις για το πού οδηγούν τα πράγματα.

Το 2007 από αυτό το Βήμα –μπορείτε να το εκτιμήσετε- ήμουν ο μόνος που έκανα ομιλία για την επερχόμενη κρίση και για τους προϋπολογισμούς που τότε έφτιαχνε ο κ. Αλογοσκούφης στον αέρα και έλεγα ότι δεν παίρνουν υπόψη το βασικό και το θεμελιώδες, όταν κανένας από τους ομιλητές που παρήλθαν στο Βήμα δεν διανοείτο να θίξει το θέμα της κρίσης. «Υπερβολές» τότε.

Ξέρετε τι μου έλεγαν; Ότι είμαι άνθρωπος τον σπηλαίων, ότι ζω με εμμονές, ότι βλέπω φαντάσματα, ότι είμαι προσκολλημένος σε ένα παρελθόν το οποίο δεν υπάρχει. Ότι έχουμε μπει σε νέους, ανθόσπαρτους δρόμους ειρήνης, διαρκούς ανάπτυξης, οι κρίσεις είναι παρελθόν, τα προβλήματα τα παλιά δεν επανέρχονται, ο κόσμος έχει αλλάξει, αλλάξαμε σελίδα. Δεν τις θυμάστε αυτές τις εκφράσεις; Μερικές από αυτές μπορεί να λέγατε και εσεις.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Ψάξτε να βρείτε τα άρθρα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όχι, δεν λέω...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Το '90 τα ίδια λέγατε. Πηγαίνετε λίγο πιο πίσω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αφήστε τώρα, κύριε Παφίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Το '90 λέγατε «μπήκαμε μέσα στο δρόμο της δημιουργίας» *scripta manent*.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αφήστε τι έλεγα. Είναι γραμμένα όλα και το 2007 και το 1999 και το 1990, όλα, τα πάντα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κάνετε πολύ μεγάλο λάθος και κάνετε και εύκολη κριτική, αλλά εγώ δεν ανεβαίνω στο Βήμα για να αντιπαρατεθώ με το ΚΚΕ ή με οποιαδήποτε δύναμη θέλει να αλλάξει το σημερινό σύστημα. Δεν με ενδιαφέρει αυτό, μπορεί να έχω διαφορές. Αυτό που με ενδιαφέρει είναι να εστιάζω σε ένα αντίπαλο, ο οποίος είναι ο κύριος αντίπαλος και σήμερα τα ισοπεδώνει όλα.

Η έκκλησή μου προς όλες τις δυνάμεις που θέλουν να αμφισβητήσουν τον νεοφιλελευθερισμό και τον καπιταλισμό, είναι ότι μπορούμε να βρούμε ένα κοινό βηματισμό. Γιατί αυτό είναι σήμερα το όφελος των εργαζομένων κι αυτό μπορεί να ανοίξει το δρόμο για τη χώρα, για τον ελληνικό λαό.

Σας έλεγα όταν ξέσπασε η κρίση στην Ελλάδα, ότι έχει τεράστια προβλήματα ο ελληνικός καπιταλισμός. Πρώτοι εμείς περιγράφαμε τα προβλήματα και ζητούσαμε αλλαγές. Τώρα εσείς καταδειρίζετε τα πάντα. Περνούν ομιλητές από το Βήμα και μιλούν, σαν να μην υπήρχε τίποτα στην Ελλάδα. Όλα ήταν σάπια και μολυσμένα. Εγώ λέω τα τρομακτικά προβλήματα του ελληνικού καπιταλισμού. Ήθελε αλλαγή, ριζική αλλαγή. Ήθελε αλλαγή προς τα αριστερά.

Αλλά, αυτή την ώρα η κρίση, δεν είναι μόνο ελληνική και τώρα αποδεικνύεται.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών):

κών): Ακούσατε τι είπα;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν λέω για σας προσωπικά. Μιλώ γενικότερα.

Η κρίση δεν είναι μόνο ελληνική. Αυτή τη στιγμή μεγαλύτερη κρίση από την Ελλάδα έχει η Ιταλία. Αν η Ιταλία και η Ισπανία δεν είναι στη μνημονιακή πρέσα, αυτό οφείλεται στο ότι δεν υπάρχουν τα λεφτά για να χρηματοδοτηθούν. Πανηγυρίσατε για τις αποφάσεις της 26ης Οκτωβρίου όπου το EFSF υποτίθεται με μόχλευση θα έφθανε το 1 τρισεκατομμύριο ευρώ και «δεν υπάρχει σάλιο» τώρα, κυριολεκτικά, για να στηρίξει αυτές τις χώρες.

Είναι μεγαλύτερη η κρίση της Ιταλίας. Είναι μεγαλύτερη ίσως η κρίση της Ισπανίας. Στο μνημόνιο είναι η Ιρλανδία και η Πορτογαλία. Κι αυτές δεν εφαρμόζουν σωστά το μνημόνιο, όταν λένε ότι χρειάζονται αναδιάρθρωση του χρέους ή ότι έχουν τεράστια προβλήματα; Αυτές τις αρλούμπες και τις ανοησίες ακούμε, ότι υπάρχει ένα μνημόνιο που δεν εφαρμόζεται σωστά.

Υπάρχει το σλόγκαν ότι δεν εφαρμόζονται οι ιδιωτικοποιήσεις. Όμως, σήμερα δεν πουλιέται τίποτα, αν δεν το δώσετε απολύτως τσάμπα. Και ό,τι δίνετε το δίνετε τσάμπα. Και λένε κάποιοι: Είπαμε μισοτιμής, έναντι πινακίου φακής, αλλά και τσάμπα; Κι όμως, περί αυτού πρόκειται. Το μνημόνιο εφαρμόζεται στην Ιρλανδία και έχει πλήρη αποτυχία. Το μνημόνιο εφαρμόζεται στην Πορτογαλία και έχει πλήρη αποτυχία. Καμμία διέξοδος, καμμία προοπτική δεν υπάρχει από τους φωστήρες του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και τους διάφορους κυρίους Τόμσεν, που έρχονται εδώ με τα βαλιτσάκια και μπαίνουν στα Υπουργεία και δήθεν αναμορφώνουν τη χώρα και τη σώζουν από τις χρεοκοπίες, από την έξοδο από το ευρώ και δεν ξέρω από τι άλλο μας σώζουν. Δεν έχουν κάνει ένα βήμα να δουν τι γίνεται κάτω στην κοινωνία. Δεν έχουν βγει στους δρόμους, που σε λίγο οι ζητιάνοι θα είναι περισσότεροι από τους πολίτες που πάνε για δουλειά.

Σε λίγο η Στατιστική Υπηρεσία με τον περίφημο επικεφαλής που έχει από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η Eurostat θα καταγράψουν αυτούς που εργάζονται και όχι τους ανέργους. Δεν έχετε αντιληφθεί το βάθος της κρίσης; Αυτά που λέω τα αντιμετωπίζετε με μία απορία. Δεν είναι καθόλου απορία. Αυτή η κρίση είναι στην αρχή. Έχει μια νέα παρόξυνση σε παγκόσμιο επίπεδο, στο επίπεδο όλων των ανεπτυγμένων χωρών. Πολύ φοβούμαι ότι αρχίζει να αγκαλιάζει και περιφερειακές, μεγάλες οικονομίες. Στην ευρωζώνη έχει ιδιαίτερη όξυνση λόγω του σχηματισμού της ευρωζώνης και της ειδικής δομής της.

Η κρίση όμως αυτή τη στιγμή δεν ανακόπτεται. Η κρίση υποτροπιάζει και βαθαίνει με ένα τρόπο που είναι φοβερά εκρηκτικός, παρ' όλο που φαίνεται σταδιακός. Είναι ένα αποτρόπαιο κλίμα. Είναι μια σύνθετη κρίση.

Ποιο είναι το συμπέρασμα που βγάξετε; Εφαρμόζετε εδώ δικομματικά, τρικομματικά αυτά τα προγράμματα λεηλασίας και κατεδάφισης, τα οποία δεν έχουν καμμία προοπτική και βυθίζουν τη χώρα στο αδιέξοδο. Η ύφεση είναι κάτι παραπάνω από 6%. Πενταετής ύφεση με πάνω από 15% πτώση του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος. Βγαίνει η «City Group» και λέει ότι μέχρι το 2015 θα έχει ύφεση η Ελλάδα. Μα είναι δυνατόν; Υπάρχει καμμία λογική σε όλα αυτά τα πράγματα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και έρχεστε αυτή την ώρα, κύριοι Υπουργοί και λέτε εσείς και οι συνέταιροι της Κυβέρνησης: άλλα 60 δισεκατομμύρια στις τράπεζες. Μα, για τις τράπεζες δουλεύετε; Και τις αθρώνετε κιόλας. Και ο κ. Κεφαλογιάννης και από το ΛΑΟΣ. Μα, οι τράπεζες δεν ευθύνονται. Ξέρετε ποιος ευθύνεται γι' αυτή την κατάσταση; Το δημόσιο, λέτε, το κράτος. Αυτό ευθύνεται. Οι τράπεζες δεν ευθύνονται. Μα το λέτε σοβαρά αυτό; Είναι επιστημονική τοποθέτηση αυτή; Από οικονομική οπτική δεν ευθύνονται; Δηλαδή, ο δανειστής δεν ευθύνεται για τις πράξεις του; Δανείζει όπου να' ναι; Γιατί να μην πάει και ένας απένταρος στην τράπεζα και να παίρνει δάνεια εκατομμυρίων ευρώ τότε; Γίνεται αυτό; Γίνεται ποτέ αυτό; Δεν γίνεται. Τον διωλίζουν. Τον ψάχνουν από παντού οι τράπεζες. Βεβαίως, σε μια φάση μπορεί να είναι πιο ελαστικές αλλά και η ελαστικότητα μπορεί να έχει κάποιο όριο.

Εσείς απαλλάσσετε το δανειστή. Έκαναν κερδοσκοπικές επενδύσεις τα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου οι τράπεζες, όχι

μόνο οι εγχώριες, αλλά και του εξωτερικού. Τα ομόλογα διέθεταν και καλά επιτόκια και τις θεωρούσαν ασφαλείς επενδύσεις. Δεν κοίταζαν αυτά που μπορούσαν να συμβούν, δεν ήθελαν να δουν τον κίνδυνο, δεν έβλεπαν μακριά, γιατί αυτό ήταν το όφελός τους. Με βάση και τα ομόλογα που ήταν πολύ σταθερή και αποδοτική δική τους επένδυση, έκαναν αυτή την κερδοσκοπία πάνω στα ομόλογα. Απ' την αρχή σας έλεγα πώς δανείζονται από το ευρωσύστημα και ποιος ήταν ο δανεισμός με τα ομόλογα, τι κέρδη είχαν, άκοπα μάλιστα και σίγουρες τοποθετήσεις, υποτίθεται.

Βεβαίως, έβλεπαν το τυρί και δεν έβλεπαν τη φάκα. Και δεν μπορούσαν να δουν τη φάκα, γιατί ο σκοπός τους είναι η απληστία, το κέρδος. Είναι να κάνουν τις τράπεζες ψιλκατζίδικα. Να τις επεκτείνουν μάλιστα και στα Βαλκάνια και να εμφανίζονται οι τραπεζίτες ως σωτήρες της χώρας και της Βαλκανικής Χερσονήσου ολόκληρης, με τα θεάρεστα έργα που κάνουν.

Και έρχεστε τώρα και τα πάρα πολύ μεγάλα κέρδη που έβγαλαν δυο δεκαετίες τώρα πήγαν στις τσέπες τους και τώρα που είναι το πρόβλημα δεν λένε για καθίστε ρε παιδιά. Πού πήγαν τα κέρδη σας επί τόσα χρόνια; Αμύθητα κέρδη συσσωρεύσατε. Γιατί δεν τα βάζετε, λοιπόν, να σώσετε τις τράπεζές σας; Όχι. Τα κέρδη, κέρδη. Τώρα θα έρθει το κράτος, δηλαδή ο φορολογούμενος και θα πληρώσει αδρά: εκατόν έξι δισεκατομμύρια ευρώ. Όλο το πακέτο της τριετούσιας χρηματοδότησης σε προνομιούχες μετοχές, ειδικά ομόλογα και εγγυήσεις. Εκτός χρέους.

Και λέτε ότι επειδή είναι εγγυήσεις και επειδή είναι εκτός χρέους δεν υπολογίζεται και στο χρέος. Πληρώνει πανάκριβα ο ελληνικός λαός αυτές τις εγγυήσεις, τις προνομιούχες μετοχές και τα ειδικά ομόλογα, διότι προσμετρώνται στα spread. Προσμετρώνται στο βάρος του δημόσιου χρέους της χώρας. Μπορεί τυπικά να μη γράφονται, αλλά όλοι ξέρουν τι γίνεται με το χρέος, ότι έχετε πάρει στις πλάτες σας και τις τράπεζες και ότι, αν γίνει κάτι με τις τράπεζες θα καταρρεύσει το σύμπαν εδώ στην Ελλάδα. Και αυτό το προσμετράνε στο επιτοκιακό βάρος της χώρας. Πληρώνει πανάκριβα ο ελληνικός λαός αυτές τις εγγυήσεις. Όχι μόνο ως εγγυήσεις αυτές καθ' αυτές, αλλά και ως αντίτιμο και επίπτωση που έχουν στην προοπτική της χώρας. Και είναι εγγυήσεις, χωρίς κανένα αντίκρισμα. Είναι εγγυήσεις για την υποχρηματοδότηση της οικονομίας. Όχι καν για την χρηματοδότηση. Όχι βεβαίως, ότι η χρηματοδότηση θα έλυσε το πρόβλημα, αλλά ούτε αυτό δεν γίνεται καν.

Αφού κάνετε αυτά τα δώρα, κλείνω με δυο φράσεις. Σήμερα έχουμε μια απεργία των δημοσιογράφων, μια μεγάλη απεργία και δεν βλέπω καμμία ευαισθησία από την πλευρά της Κυβέρνησης, όχι προσωπικά από εσάς, διότι δεν είναι και στην αρμοδιότητα σας. Δεν βλέπω καμμία ευαισθησία από την πλευρά της Κυβέρνησης και για το πρόβλημα της ΕΡΤ αλλά και για το πρόβλημα γενικότερα της εργασίας στο χώρο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Έχουμε απολύσεις, υποβαθμίσεις, εξευτελισμό ανθρώπων και συνειδήσεων, διάλυση κάθε ίχνους αξιοπρέπειας, προκειμένου υποτίθεται να επιτελέσουν το θεάρεστο δημοσιογραφικό λειτούργημα. Και δεν μιλάω για τους πέντε, δέκα. Μιλώ για τους χιλιάδες που δουλεύουν στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης υπό άθλιες συνθήκες.

Δεύτερον, πριν έρθω εδώ ήμουν στη συνέλευση που έκανε ο σύλλογος των ζημιωθέντων της «ΑΣΠΙΣ», όπου αυτό είναι μια δική σας αρμοδιότητα.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Δεν είναι πλέον δική μου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εν πάση περιπτώσει, κατά τη γνώμη μου είναι δική σας αρμοδιότητα. Εσείς το χειρίζεστε.

Αυτοί οι άνθρωποι «δεν έχουν στον ήλιο μοίρα». Τους κατάκλεψαν, τους λήστεψαν κυριολεκτικά και τους έχουν πετάξει στο δρόμο. Εδώ υπάρχει βαρύτατη πολιτική ευθύνη. Δεν υπάρχει καμμία πολιτική κίνηση, η οποία να αποζημιώσει στοιχειωδώς αυτούς τους ανθρώπους, ούτε καν μια στοιχειωδώς αποζημίωση.

Αυτοί οι άνθρωποι έβγαλαν σήμερα μια κραυγή αγωνίας. Σας ρωτώ: τι θα κάνετε με αυτό; Θα συνεχίσετε αυτήν την κατάσταση; Λεφτά υπάρχουν για τις τράπεζες, με εγγυήσεις, ομόλογα κ.λπ.. Γι' αυτούς όμως, τους ανθρώπους με την ευθύνη του κράτους και της πολιτείας, η οποία δεν έλεγξε τα πράγματα και

άφησε ανεξέλεγκτους και ασύδотους τους διάφορους αετονύχιδες να κάνουν αυτό που έκαναν, να τους ληστέψουν κυριολεκτικά, ενώ είχε την πολιτική ευθύνη, τους αφήνει στο δρόμο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θεωρείτε ότι αυτό είναι δίκαιο, ότι αυτό είναι θετικό ή ότι βοηθάει σε κάτι; Θεωρείτε ότι είναι θεμιτό να μην τους συναντάτε καν –όχι εσείς προσωπικά, ίσως γενικότερα οι αρμόδιοι– για να τους δώσετε μια απάντηση; Ψηφίσατε ένα νόμο, ο οποίος δεν εφαρμόζεται. Εγώ θυμάμαι ότι εσείς ψηφίσατε το νόμο, εμείς δεν τον ψηφίσαμε. Ούτε καν όμως οι στοιχειώδεις διατάξεις αυτού του νόμου δεν εφαρμόζονται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε συνάδελφε, θέσαστε το θέμα. Παρακαλώ, καταλήγεται.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Νομίζω, λοιπόν, ότι πρέπει να κινηθεί προς αυτήν την κατεύθυνση. Δεν μπορείτε να δίνετε 106 δισεκατομμύρια στις τράπεζες και αυτοί που πραγματικά έχουν ζημιωθεί, που είναι άνθρωποι οι οποίοι εμπιστεύθηκαν το δημόσιο και το ασφαλιστικό σύστημα, να είναι στο δρόμο αυτήν τη στιγμή χωρίς καμία προοπτική και να είναι ζημιωμένοι κατάφορα και να βγάζουν κραυγές αγωνίας και να μην τους ακούει η υπεύθυνη Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Λαφαζάνη.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, έκλεισε ο κύκλος ομιλιών των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα»».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα»» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση των άρθρων.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 621 και ειδικό 128, η οποία θα αποτελέσει ίδιον άρθρο του νομοσχεδίου;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς, η τροπολογία με γενικό αριθμό 621 και ειδικό 128 του νομοσχεδίου έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιον άρθρο.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο του νομοσχεδίου;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα»» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων κατά πλειοψηφία.

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα»».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύ-

νολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα»» έγινε δεκτό σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, επί των άρθρων και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

«Κύρωση Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα»

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως η από 14 Σεπτεμβρίου 2011 Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα», που δημοσιεύτηκε στο με αριθμό 203 Φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως (τεύχος Α'), που έχει ως εξής:

«ΠΡΑΞΗ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ
Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 44 παρ. 1 του Συντάγματος,
2. τα 2975/23.8.2011 και 2982/5.9.2011 έγγραφα του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος,
3. την εξαιρετικά επείγουσα και απρόβλεπτη ανάγκη να προσαρμοστούν στις τρέχουσες διεθνείς χρηματοοικονομικές συνθήκες οι ρυθμίσεις της 2/43219/0025/ 6.5.2011 απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών «Παροχή της εγγύησης του Ελληνικού Δημοσίου στην Τράπεζα της Ελλάδος για κάλυψη πιστώσεων σε Τράπεζες που εδρεύουν στην Ελλάδα» (Β' 1143) και
4. τη σχετική πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

1. Το προβλεπόμενο στο πρώτο εδάφιο της 2/43219/0025/6.5.2011 απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών συνολικό ποσό εγγύησης καθορίζεται σε τριάντα δισεκατομμύρια (30.000.000.000) ευρώ.
2. Το προβλεπόμενο στο τρίτο εδάφιο της παραπάνω απόφασης χρονικό διάστημα παρατείνεται έως 31.12.2012.
3. Το έκτο εδάφιο της ίδιας απόφασης αντικαθίσταται ως εξής: «Η Τράπεζα της Ελλάδος λαμβάνει κατά την κρίση της ασφάλειες από τα πιστωτικά ιδρύματα.»

Άρθρο 2

Η ισχύς της Πράξης αυτής, η οποία θα κυρωθεί νομοθετικά σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 44 του Συντάγματος, αρχίζει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 14 Σεπτεμβρίου 2011

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΓΡ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ, ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ, ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ, ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ,

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ, ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ, ΗΛΙΑΣ ΜΟΣΙΑΛΟΣ, ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ, ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΜΑΡΙΑ - ΕΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΞΥΝΙΔΗΣ»

Άρθρο δεύτερο

Το προβλεπόμενο ποσό στην παράγραφο 1 του άρθρου 1 της πράξης νομοθετικού περιεχομένου, που κυρώνεται με το άρθρο πρώτο του νόμου αυτού, αυξάνεται σε εξήντα δισεκατομμύρια (60.000.000.000) ευρώ.

Άρθρο τρίτο

1. Στην παράγραφο 2 περίπτωση α' του άρθρου 4 του ν. 3864 /2010 (Α' 119), μετά τις λέξεις «εγνωσμένου κύρους και» προστίθενται οι λέξεις «διεθνούς, κατά προτίμηση».

2. Για τα επενδυτικά σχέδια που έχουν υπαχθεί, υπάγονται ή θα υπαχθούν στο ν. 3299/2004 (Α' 261), η διάρκεια της χρηματοδοτικής μίσθωσης, όπως ορίζεται στην περίπτωση β' της παραγράφου 8 του άρθρου 5 του ν. 3299/2004, δεν μπορεί να υπερβαίνει τα επτά (7) έτη. Για τις περιπτώσεις αυτές παρατείνεται αντίστοιχα ο έλεγχος της επένδυσης σε επτά (7) έτη.

Άρθρο τέταρτο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Πέμπτης 6 Οκτωβρίου 2011, της Τρίτης 18 Οκτωβρίου 2011, της Τετάρτης 19 Οκτωβρίου 2011 (απόγευμα), της Παρασκευής 21 Οκτωβρίου 2011 και της Δευτέρας 24 Οκτωβρίου 2011 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς τα Πρακτικά της Πέμπτης 6 Οκτωβρίου 2011, της Τρίτης 18 Οκτωβρίου 2011, της Τετάρτης 19 Οκτωβρίου 2011 (απόγευμα), της Παρασκευής 21 Οκτωβρίου 2011 και της Δευτέρας 24 Οκτωβρίου 2011 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 22.35' λύεται η συνεδρίαση για αύριο Πέμπτη 1 Δεκεμβρίου 2011 και ώρα 09.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

